

**ЧУДЕСАТА
НА
ПРОРОКА МОХАМЕД
(Аллах да го приветства)**

ХАРУН ЯХЯ

Май 2006

СЪДЪРЖАНИЕ

ВЪВЕДЕНИЕ -----	8
Чудесата, с които Господ е дарил Пророците -----	10
ЧУДЕСАТА, С КОИТО АЛЛАХ Е ДАРИЛ ПРОРОКА МОХАМЕД (Аллах да го приветства) -----	15
Откровението, оставено в сърцето на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства)-----	15
Нещата, които се случвали, когато Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) получавал откровение -----	20
НАЙ-ГОЛЯМОТО ЧУДО НА ПРОРОКА МОХАМЕД (Аллах да го приветства): СВЕЩЕНИЯТ КОРАН -----	22
Коранът е напътствие за всички хора -----	24
В Корана всичко е обяснено -----	25
Съвършенството на Корана от литературна гледна точка е едно от чудесата на Аллах -----	28
ПРЕВЪЗХОЖДАЩИЯТ ХАРАКТЕР НА ПРОРОКА МОХАМЕД (Аллах да го приветства) Е БОЖИЕ ЧУДО -----	34
Чудото в неграмотността на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства)-----	38
Юдейските учени са познавали Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) -----	42
НЯКОИ ЧУДЕСА ОТ ЖИВОТА НА ПРОРОКА МОХАМЕД (Аллах да го приветства) -----	45
Чудото на възнесението-----	45
Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) разцепва Луната на две -----	48
ИЗПЪЛНЯВАНЕ НА МОЛИТВИТЕ НА ПРОРОКА МОХАМЕД (Аллах да го приветства) --	53
Приемането на молитвите за дъжд на Пророка (Аллах да го приветства) -----	53
Сподвижниците на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), които в резултат на молитвата му останали млади -----	55
Приемане на молитвите на Пророка (Аллах да го приветства) за изобилие -----	56
ЧУДОТВОРНАТА ПОМОЩ НА АЛЛАХ КЪМ ПРОРОКА МОХАМЕД (Аллах да го приветства) -----	58
Фактът, че неверниците не са успели да убият Пророка Мохамед (Аллах да го приветства)-----	61
Чудесата, които Аллах подготвил в пещерата, за да защити Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) -----	66
Фактът, че Господ е защитил и подкрепил Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) с ангели	70
Армиите на неверниците, които изглеждали малобройни -----	76
СВЕДЕНИЯТА ОТ НЕВЕДОМОТО, НИЗПОСЛАНИ НА ПРОРОКА МОХАМЕД (Аллах да го приветства) -----	80
Чудото на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства): Сведения от неведомото-----	82
Победата на Византия-----	84

Завоюването на Мека -----	86
Други сведения от неведомото, съобщени от Пророка Мохамед (Аллах да го приветства)-----	88
Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) съобщил за смъртта на иранския Кисра -----	90
Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) знаел за събития, за които никой друг не е знаел --	92
Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) давал отговор на въпросите, преди да му бъдат зададени -----	94
Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е съобщил на сподвижниците си за своята смърт--	96
Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) съобщил на сподвижниците си, че ще станат жертви по правия път-----	98
Сведенията за Последните времена, съобщени от Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) -	101
ЗАКЛЮЧЕНИЕ -----	107
ЕВОЛЮЦИОННАТА ИЗМАМА -----	109

ЗА АВТОРА

Авторът, който пише под псевдонима Харун Яхя, е роден през 1956 г. в Анкара. Завършва начално и средно образование в Анкара, след това учи във факултета по изящни изкуства в университета „Мимар Синан“ в Истанбул, както и философия в Истанбулския университет. От 1980 г. насам авторът е публикувал много книги на религиозни, научни и политически теми. Харун Яхя е добре познат като автор, написал изключително важни творби, разкриващи лъжите на еволюционистите, невалидността на теориите им и тъмните връзки на дарвинизма с кървави идеологии.

Неговият псевдоним е съставен от имената „Харун“ (Арон) и „Яхя“ (Йоан) в памет на двамата достойни за уважение пророци, които са се борили срещу неверието. Печатът на Пророка, който е поставен на кориците на всички книги на автора, има символно значение, свързано с тяхното съдържание. Този печат представя Корана като последната Божия Книга, Неговите последни думи и тези на Пророка, последния от всички пророци. Под ръководството на Корана и Сунна авторът прави своя главна цел да обори всяка една от фундаменталните догми на антирелигиозните идеологии и да каже „последната дума“, така че напълно да заглуши предизвиканите срещу религията възражения. Печатът на Пророка, който достига до крайна мъдрост и морално съвършенство, е използван като знак за намерението му да каже своята последна дума.

Всички творби на автора се централизират около една обща цел: да се предаде на хората посланието на Корана и така да бъдат окуражени да помислят върху основни религиозни теми, като съществуването и единствеността на Бог, задгробния живот и др., както и да разкрият изкривените основи на нерелигиозните системи и тяхното извратено приложение.

Произведенията на Харун Яхя се четат с интерес в много страни по света, като започнем от Индия и стигнем чак до Америка, от Англия до Индонезия, от Полша до Босна и Херцеговина, от Испания чак до Бразилия. Книгите му са преведени на езици като английски, френски, немски, италиански, испански, португалски, урду, арабски, албански, руски, български, индонезийски, малайзийски и се харесват на хората от цял свят.

Тези произведения, спечелили невероятно одобрение по всички краища на света, са станали повод много хора да станат вярващи, а други да задълбочат своята вяра. Всеки човек, който прочете и осмисли внимателно книгите, веднага ще усети мъдрия, съдържателен, лесен за разбиране и искрен стил на тези творби. Хората,

които са прочели и са размишлявали истински върху тези книги, не могат повече да защитават материалистическата философия, атеизма и други извратени виждания и философии. Дори ако те продължават да ги защитават, това би било поради сантиментално упорство, тъй като книгите на автора доказват неверността на тези идеологии още в самата им основа. Всички съвременни движения, опровергаващи религията, са идеологически отхвърлени днес благодарение на поредицата от книги, написани от Харун Яхя.

Няма съмнение, че тези особености са се формирали в резултат на мъдростта и яснотата на Корана. Разбира се, авторът не се гордее със себе си; той просто има за цел да служи като средство в търсенето от човека на правия път към Бога. Нещо повече, с публикуването на тези творби не се цели никаква материална изгода. Взимайки тези факти предвид, този, който насърчава хората да прочетат тези книги, отварящи „очите“ на сърцето им, и ги напътва да станат по-отдадени раби на Бога, е изпълнил една безценна служба.

Междувременно, би било загуба на време и енергия да се пропагандират книги, които предизвикват объркване в човешките умове, вълечат човека в един идеологически хаос и които очевидно не притежават силните и точни аргументи, които биха могли да премахнат съмнението от човешките сърца, както се потвърждава и от предходен опит. Очевидно е, че книги, създадени, за да изразят литературната способност на автора, вместо да следват благородната цел да спасят хората от опасността да загубят вярата си, е невъзможно да постигнат такъв огромен успех. Онези, които се съмняват в това, могат лесно да забележат единствената цел на произведенията на Харун Яхя, а именно да се пребори с неверието и да разпространи моралните ценности от Корана. Успехът, въздействието и искреността, които тази служба е постигнала, са разкрити в убежденията на читателите.

Трябва да се помни следното: основната причина за ширещото се насилие и страдание и всички мъчения, на които са подложени по-голямата част от хората, е идеологическото господство на безверието. Начинът за отървяване от тях е безверието да бъде победено с разум, да бъде разкрита същността на вярата, както и моралът, на който Бог ни учи, да бъде обяснен по начин, който всеки човек да може да разбере и според който да живее. Имайки предвид състоянието на света днес, което тласка хората надолу по спиралата на насилие, развала и конфликтност, става ясно, че тази служба трябва да бъде извършвана по-бързо и по-ефективно. В противен случай би било твърде късно.

Не би било преувеличение, ако кажем, че произведенията на Харун Яхя са поели тази инициаторска роля. С Божията воля, тези книги ще се превърнат в средство, чрез което живеещите през 21^{ви} век хора ще постигнат описаните от Бог спокойствие и мир, почтеност и правда, красота и щастие.

КЪМ ЧИТАТЕЛЯ

- Във всички книги на автора свързаните с религията въпроси са обяснени в светлината на айяти от Корана и хората са приканени да научат Божиите слова и да живеят с тях. Всички теми, отнасящи се до айятите на Бога, са обяснени по такъв начин, че да не оставят никакво място за съмнение или въпроси в ума на читателя. Използваният искрен, прост и свободен стил дава възможност на всеки, от всякаква възраст и социална група, да може лесно да разбере тези книги. Този ефектен и бляскав начин на разказване помага да ги прочетеш на един дъх. Дори тези, които сурово отхвърлят духовността, са повлияни от фактите, изложени в тези книги, и не могат да опровергават истинността на тяхното съдържание.

- Тази книга и всички останали творби на автора могат да бъдат четени индивидуално или под формата на дискусия в група по време на разговор. Читателите, които желаят да извлекат полза от книгите, ще намерят дискусията за много полезна в смисъл, че ще могат да обменят един с друг своите собствени размишления и опит.

- В допълнение би било в голяма служба към религията да се допринесе за представянето и прочитането на тези книги, които са написани единствено за спечелването на добрата воля на Бог. Всички книги на автора са изключително убедителни. Поради тази причина за тези, които искат да съобщят за религията на другите хора, един от най-ефективните методи да направят това е да ги окуражат да прочетат тези книги.

- Надяваме се читателят да има време да погледне кратките експозета на другите книги, които са поместени в края на книгата, и да оцени богатия източник на материали по свързаните с религията теми, които са много полезни и приятни за четене.

- В тези книги, като в други подобни, няма да намерите никакви лични виждания на автора, обяснения, базирани на съмнителни източници, стил, в който да липсват полагащите се почит и уважение към светите въпроси, нито пък безнадеждни, пораждащи съмнение и песимизъм описания, които причиняват отклонения в душата.

ВЪВЕДЕНИЕ

По време на цялата човешка история Аллах е изпращал на всеки един народ пратеник, който Той е избрал, и е показал на хората начините за водене на добър живот на земята и в отвъдното. В Корана е съобщено, че това е голяма милост и блаженство за вярващите:

„Аллах облагодетелства вярващите, когато измежду тях самите им проводи Пратеник, който им чете Неговите знамения и ги пречиства, и ги учи на Писанието и на мъдростта, въпреки че преди бяха в явна заблуда.” (Сура ал-Имран, 164)

„И те изпратихме [о, Мухаммад] наистина като милост за световите.” (Сура Анбиа, 107)

Пратениците, които са едно голямо блаженство за народите, при които са изпратени, са напътвали хората по правия път, спомагали са за излизането им от тъмнината към светлината, проповядвали са на хората заповедите на нашия Господ, който е сътворил Вселената от небитието. Те са разкривали пред хората как един живот, изпълнен със спокойствие, сигурност, мир и справедливост, е възможен единствено с безусловното прилагане на религиозните морални ценности. Но като проявление на съобщения в Корана айят: **„... Ала повечето хора не вярват.”** (Сура Раад, 1), през цялата история броят на тези, които са оценили какво голямо блаженство за тях са пратениците и които са повярвали, е бил много малък.

Светите Божии пратеници, както е съобщено в Корана и за Пророка Мохамед (Аллах да го приветства): **„Повечето хора не ще повярват, дори и ти да се стремиш.”** (Сура Юсуф, 103), искрено са искали хората да повярват. Те са ги призовавали към правото, така че да се сдобият с блага на земята и в отвъдното и да живеят възможно най-хубавия и щастлив живот. В замяна на това те никога не са искали възнаграждение от хората, единственото им желание било те да повярват и да се сдобият с благи нрави. Благодарение на искрената си богобоязън и възвишена нравственост, пратениците са прекарвали целия си живот в името на това. Отново без да имат каквато и да била изгода, са се изправяли пред много големи трудности, за да накарат хората да заобичат вярата и добрите нравствени ценности, били са подложени на изпитание чрез различни събития. Всички събития, които изглеждали като трудност обаче, допринесли за нарастване на тяхната вяра и ентузиазъм. С

божествената помощ и подкрепа на Аллах те проявили един пример на голяма смелост и накрая с позволение на Аллах победата била винаги тяхна. В Корана Господ е съобщил следното:

„Аллах предписа: “Аз ще надвия, и Моите пратеници.” Аллах е всемогъщ, всемогъщ.” (Сура Муджадала, 21)

В замяна на искрената им обич, преданост, търпение, искреност и упование Нему, Аллах е низпослал Своето успокоение над тези свети хора, Той ги е подкрепил със сила от материална и морална гледна точка и е провалил капаните, които неверниците са им замисляли. В Корана подкрепата и закрилата на Аллах към Неговите пророци е съобщена по следния начин:

„Ние подкрепяме Нашите пратеници и вярващите в земния живот и в Деня, когато свидетелите ще се изправят.” (Сура Гафир, 51)

„О, Пратенико, оповести какво ти бе низпослано от твоя Господ! А не го ли сториш, ти не ще си оповестил Неговото послание. Аллах ще те защити от хората. Аллах не напътва неверниците.” (Сура Маида, 67)

В лицето на капана, който неверниците устроили, за да отнемат живота на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), Аллах е съобщил за подкрепата Си към Пророка (Аллах да го приветства) така:

„И когато неверниците лукавстваха срещу теб, да те задържат или да те убият, или да те прокудят... Те лукавстват, а Аллах проваля тяхното лукавство. Аллах е над лукавите.” (Сура Анфал, 30)

Както е съобщено и в множество от аятите на Корана, Аллах е защитавал Своите пратеници от всякакъв вид трудности, заговори и нещастия, срещу които са се изправяли, умножавал е благата и изобилието Си над тези благословени хора, след всяка трудност ги е дарявал с изход. Аллах е увеличил силата и безстрашието на Своите пратеници в трудните условия, в които са се намирали, олекотил е тежестта на бремето им, напомняйки им за Своята милост, и е укрепил сърцата им.

Господ е подкрепил някои от Своите пратеници, като ги е дарил с чудеса. Тези чудеса, които са голямо Божие благо, са предизвикали изключително въздействие върху хората. Те са допринесли за увеличаването на вярата и ентузиазма на вярващите, а също така са станали и причина много хора да станат вярващи.

Чудесата, с които Господ е дарил Пророците

Господ е дарил някои Свои пророци с чудеса, за да може да ги предпази от злодеянията на неверниците и съдружаващите или пък за да могат да послужат за усвояване на вярата от хората. В Свещения Коран подробно са описани проповедите, животът и борбата срещу неверниците на пророците, които Аллах подкрепил с чудеса. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства), Пророкът Муса (Моисей), Пророкът Ибрахим (Авраам) и Пророкът Исус (Аллах да ги благослови и с мир да ги дари) са свети Божии пратеници, които Господ е дарил с чудеса.

Така например капанът на неверниците, които искали да хвърлят Пророка Ибрахим (Авраам) (м.н.) в огъня, по Божие чудо се провалил. Както Аллах е съобщил и с айята: **„Рекохме Ние: “О, огън, бъди студен и безопасен за Ибрахим!”**” (Сура Анбиа, 69), Той е повелел на огъня да стане студен за Пророка Ибрахим (м.н.). Ето така, по Божие чудо, капанът, който неверниците замислили срещу Пророка Ибрахим (м.н.), бил заличен. В Корана Аллах е съобщил за другите чудеса, с които е дарил някои от пратениците Си, така:

Чудесата, които Пророкът Исус (м.н.) показва на народа си

„Когато Аллах рече: “О, Иса, сине на Мариам, помни Моята благодат към теб и към майка ти, как те подкрепих със Светия дух, та с хората да говориш в люлката и като възрастен! И как те научих на книгата и на мъдростта, и на Тората, и на Евангелието. И ето, сътворяваш от глина образ на птица - с Моето позволение, и духваш в нея, и става птица - с Моето позволение. И изцеряваш слепия и прокажения - с Моето позволение. И ето, извеждаш мъртвите - с Моето позволение. И как възпрях от теб синовете на Израил, когато им донесе ясните знаци. И рекоха неверниците измежду тях: “Това е само явна магия.” (Сура Маида, 110)

„И ще го стори пратеник при синовете на Израил: “Донесох ви знамение от вашия Господ. Ще създам за вас от глина образ на птица, ще духна в нея и ще стане птица с позволенията на Аллах. И ще изцерявам слепи и прокажени, и ще съживявам мъртви с позволенията на Аллах. И ще ви съобщавам какво ядете и с какво се запасявате по домовете си. Наистина в това има знамение за вас, ако сте вярващи.” (Сура ал-Имран, 49)

Превръщането на тоягата на Пророка Муса [Моисей] (м.н.) в змия и поглъщането на измамните на отсрещните

„Каза [Фараонът]: “Щом си донесъл знамение, представи го, ако говориш истината!” И [Муса] метна тоягата си, и ето я - явна змия!” (Сура Араф, 106-107)

„И метни това, което е в десницата ти, ще погълне то стореното от тях. Те направиха само една хитрина на магьосник. А магьосникът не ще сполучи, където и да отиде.” (Сура Та Ха, 69)

Ръката на Пророка Муса [Моисей] (м.н.) става сияйнобяла

„И сложи ръката си под мишницата, ще я извадиш сияйнобяла, без болест - друго знамение, - за да ти покажем от Нашите най-големи знамения.” (Сура Та Ха, 22-23)

Удряйки с тоягата си, Пророкът Муса [Моисей] (м.н.) разцепва морето

„И когато двете множества се съгледаха, спътниците на Муса рекоха: “Ние сме настигнати.” Рече: “Не! Моят Господ е с мен и Той ще ме напъти!” И разкрихме на Муса: “Удари с тоягата си по морето!” И то се разцепи. И всеки къс бе като огромна планина. И сторихме там другите да се приближат. И спасихме Муса и всички, които бяха с него. После издавихме другите.” (Сура Шуара, 61-66)

Птиците, които Пророкът Ибрахим [Авраам](м.н.) разделил на парчета, се върнали при него живи

„И когато Ибрахим рече: “Господи мой, покажи ми как съживяваш мъртвите!” Рече: “А нима не си повярвал?” Рече: “Да, повярвах! Но за да се успокои сърцето ми.” Рече: “Вземи тогава четири птици и ги събери, после върху

всяка планина положи по къс от тях, после ги позови и те ще дойдат при теб с устрем! И знай, че Аллах е всемогъщ, премъдър!” (Сура Бакара, 260)

При Мария (м.н.) винаги имало готова храна

„... Всякога, щом Закария влизаше при нея в нейното светилище, намираше там препитание. Рече: “О, Мариам, откъде имаш това?” Тя рече: “От Аллах е. Аллах безмерно дава препитание комуто пожелае.” (Сура ал-Имран, 37)

Чудотворното спасяване на Пророка Юнус [Йон] (м.н.), който бил погълнат от кит

„И Юнус бе от пратениците. Избяга той на натоварен кораб. И жребий хвърлиха, и той бе от губещите. И го глътна китът, и заслужи порицание. И ако не бе от възхваляващите, щеше да прекара в корема му до Деня, когато ще бъдат те възкресени. Но го изхвърлихме изтощен на голия бряг.” (Сура Саффат, 139-145)

Благовестяването с дете на Пророка Закария [Захарий](м.н.), въпреки напредналата му възраст

„Там Закария позова своя Господ. Рече: “Господи мой, дари ми от Теб добро потомство! Ти си Чуващия зова.” И както стоеше, молейки се в светилището, ангелите го призоваха: “Аллах те благовестява за Яхя, който ще потвърди Слово от Аллах, ще бъде господар, целомъдрен и пророк от праведниците.” Рече: “Господи мой, как ще имам син, когато вече ме застигна старостта, а жена ми е бездетна?” Рече: “Така! Аллах прави каквото пожелае.” (Сура ал-Имран, 38-40)

В аяитите на Корана, освен споменатите по-горе, са съобщени още множество чудеса. Тези чудеса са се случили единствено по волята на Аллах, Владетеля на цялата вселена и Притежателя на безкрайната сила и мощ. Всяко едно чудо се изпълнява със

заповедта „Бъди“ на Аллах и по начина, по който Той пожелае. В един айят от Корана Аллах повелява следното:

„И изпратихме пратеници преди теб, и им отредихме съпруги и потомство. И не е било пратеник да донесе знамение, освен с позволението на Аллах. Всеки срок е записан.“ (Сура Раад, 38)

В сура Маида също се съобщава, че Пророкът Исус (м.н.) е извършвал чудесата с позволение на Аллах:

„Когато Аллах рече: “О, Иса, сине на Мариам, помни Моята благодат към теб и към майка ти, как те подкрепих със Светия дух, та с хората да говориш в люлката и като възрастен! И как те научих на книгата и на мъдростта, и на Тората, и на Евангелието. И ето, сътворяваш от глина образ на птица - с Моето позволение, и духваш в нея, и става птица - с Моето позволение. И изцеряваш слепия и прокажения - с Моето позволение. И ето, извеждаш мъртвите - с Моето позволение. И как възпрях от теб синовете на Израил, когато им донесе ясните знаци. И рекоха неверниците измежду тях: “Това е само явна магия.” (Сура Маида, 110)

Всички пророци са благословени личности, които са отдадени на Господа, притежават възвишена нравственост, предпочетени са пред народите и са им дадени за пример. Както всички останали хора те също са безпомощни и нуждаещи се пред Господа. Аллах е този, Който е сътворил цялата вселена от небитието, Който притежава безусловна сила и власт над всички същества. Контролът над всичко живо и неживо принадлежи на Аллах. Цялата вселена, всичко живо и неживо на небесата и земята: всички хора, животни, растения и вещи, принадлежат на Аллах. Всички те са сътворени от Господа на световите Аллах. Всичко се движи по Негова воля и може да съществува дотолкова, доколкото Той пожелае.

Всевишният Аллах е този, Който дава препитание на всички живи организми, Който ги дарява с блага от небесата и земята, Който озеленява земята, потъмнява нощта, Който прави Слънцето ярка светлина и създава сезоните. Аллах е този, Който е сътворил всички хора, живели от момента на сътворението на земята. Всичко живо или неживо дължи съществуването си на Аллах и в своето съществуване има нужда от Него. Пророците, които Господ е избрал измежду хората и е удостоил с пратеническата служба, също са сътворени от Аллах хора, които действат по Негова повеля и се нуждаят от Него. Чудесата, които са извършвали, пък са възможни единствено с Божие позволение.

Безпределната сила на Господ е съобщена в сура Анбиа по следния начин:

„Негови са всички на небесата и на земята. А онези, които са при Него, не се големият да Му служат и не се изморяват. Прославят Го нощем и денем, и не престават. Или [неверниците] се сдобиха от земята с божества, които възкресяват? Небесата и земята щяха да се разрушат, ако имаше на тях други богове освен Аллах. Пречист е Аллах, Господът на Трона, от онова, което Му приписват! Не Той ще бъде питан какво върши, а те ще бъдат питани. Или приеха вместо Него други богове? Кажете [о, Мухаммад]: “Дайте своя довод! Това е послание за онези, които са с мен, и послание за онези преди мен.” Но повечето от тях не знаят истината и се отдръпват.” (Сура Анбиа, 19-24)

Нашата цел в тази книга е да напомним на хората една част от чудесата на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), който Аллах е дал за пример на хората с възвишения си морал, с дълбоката си вяра и всяко свое действие и дума. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) с позволение на Аллах е извършил множество чудеса през живота си. Докато на една част от тези чудеса са станали свидетели само сподвижниците на Пророка (Аллах да го приветства), другата част пък са били видени от повечето от неверниците.

Една част от чудесата на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) са представени в Корана, а друга част в хадисите на Пророка (Аллах да го приветства) и в разнообразните тълкувания на Ислямските учени. Нашата цел е да покажем на хората чудотворните страни на този свят човек, изпратен като милост за световите, и да ги призовем да усвоят като пътеводител Свещения Коран и сунната на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства).

ЧУДЕСАТА, С КОИТО АЛЛАХ ПРОРОКА МОХАМЕД

**Е ДАРИЛ
(Аллах да го**

приветства)

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства), както Аллах е съобщил в айята: „... а е Пратеник на Аллах и последният от пророците. ...“ (Сура Ахзаб, 40), е изпратен като последен пророк на хората. Той е благословен човек, на когото Аллах е низпослал най-последното си Писание, когото Аллах е дал за пример на хората с прекрасната му нравственост, богобоязън и близост до Господа. Той е другар на Аллах, другар и покровител и на вярващите. Както Аллах е съобщил и с айята: „Ще ти пратим Ние тежко Слово.“ (Сура Музаммил, 5), на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) е възложена една много голяма отговорност. Със силната си вяра в Аллах Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) пък от своя страна изпълнил по най-добрия начин това свое задължение, призовавал хората по пътя на Аллах и станал пътеводител на всички вярващи.

Както споменахме и в началото на книгата, Господ е дарил множество от пратениците си с необикновени чудеса. Възвишеният Аллах също така е подкрепил с множество чудеса и скъпия ни Пророк Мохамед (Аллах да го приветства). Най-голямото от тези чудеса несъмнено е Свещеният Коран, който Господ е изпратил на хората като напътствие. Аллах е разкрил Корана в сърцето на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства).

Откровението, оставено в сърцето на Мохамед (Аллах да го приветства)

Пророка

Според Ислямските и исторически източници възлюбеният ни Пророк Мохамед (Аллах да го приветства) е бил удостоен с пророчеството на 40-годишна възраст. Преди обаче Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) да започне да получава откровения, също са се случвали множество чудотворни събития. Едно от тези чудеса са вижданите от Пророка (Аллах да го приветства) сънища, които на следващия ден се случвали по начина, по който той ги е сънувал. Според съобщеното в хадисите „праведните сънища“ са продължили приблизително 6 месеца. Великият

Ислямски учен Имам Суюти в творбата си „*Нашият Пророк с необикновените му страни*“ е разказал за тези сънища по следния начин:

„Началото на откровението, спуснато на Пратеника (Аллах да го приветства) на Allah, станало под формата на сънуване на праведни сънища. Всеки един сън, който сънувал, се сбъдвал като утринна светлина...“¹

Според съобщеното в хадисите, когато Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) навършил 40 години, често отивал и оставал сам в пещерата Хира, която се намира в планината Нур на 12 километра от Мека. През месец Рамадан от третата година на оттеглянето му в пещерата Хира Възвишеният Allah дарил Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) с пророчеството. Джибрил (Гавриил), с позволение на Allah, се привидял на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) и му низпослал някои айяти от Корана. Съобщава се, че денят на първото откровение е вечерта на 21-ия понеделник на месец Рамадан, който съответства на 10 август 610 година по Християнското летоброене.

Посредством Джибрил (Гавриил) Allah низпослал на блажения си пратеник Ислямската религия. Без съмнение това е много голяма благодат на Allah. От своя страна, Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е благословен човек, който с дълбоката си вяра, богобоязън, благочестивост и възвишена нравственост е достоен за това. В един аят Всевишният Allah е повелил следното:

„Но само по милост от твоя Господ [не ще отнемем откровението]. Наистина благодатта Му към теб е голяма.“ (Сура Исра, 87)

В един друг аят Allah е съобщил следното:

„И не си се надявал, че на теб ще бъде поверена Книгата, но това е милост от твоя Господ. ...“ (Сура Касас, 86)

Това, че сънищата, които сънувал в продължение на шест месеца, преди да бъде удостоен с пророчеството, са се сбъждали по начина, по който ги е виждал, е едно от доказателствата, че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е бил избран при Allah. Ислямските учени тълкуват това, все едно че Allah е подготвил последния пророк, когото е изпратил на хората, за тази велика служба в „съня му“. След тези „праведни сънища“ с получаване на първото откровение от Allah Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е направен водач на всички хора по правия път. След това,

¹ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s.241

отново с голяма решителност до момента на своята смърт, той е призовавал хората по пътя на Аллах. Чудотворните събития, които се случвали, преди Пророкът (Аллах да го приветства) да е получил първото откровение, са предадени в хадисите по следния начин:

„Аиша (Аллах да е доволен от нея) разказва: „Праведните сънища, които Пратеникът (Аллах да го приветства) виждаше вечерно време, бяха началото на спуснатото му откровение. Всяко едно нещо, което видел в съня си, се сбъдвало като утринна светлина. (По това време) бе накаран да заобича самотата. Той се уединяваше в пещерата Хира, като оставаше там няколко нощи, без да се връща при семейството си и се прекланяше на Аллах. Поради тази причина взимаше със себе си храна, а като я свършеше, се връщаше при Хатиджа (Аллах да е доволен от нея), отново взимаше храна и се връщаше в пещерата. Това продължи, докато не му бе низпослано Откровението в пещерата Хира. Един ден при него дойде ангел и му каза:

- „Чети!“. Аллах да го приветства:

- „Аз не мога да чета!“, отговори. (Аллах да го приветства) Продължава хадисът по следния начин:)

- „Когато казах, че не мога да чета, ангелът ме хвана и прегърна, стисна ме, докато не изнемогах. След това ме пусна. Отново:

- „Чети!“, каза. Аз отново казах:

- „Не мога да чета!“. Прегърна ме за втори път и ме стисна, докато не изнемогах. След това отново ме пусна и: „Чети!“, каза. Аз отново: „Не мога да чета!“, казах. Отново ме пое и ме стисна, докато не изнемогах. После ме пусна и:

- „Чети [о, Мухаммад] в името на твоя Господ, Който сътвори - сътвори човека от съсирек! Чети! Твоят Господ е Най-щедрият, Онзи, Който научи чрез калема, научи човека на онова, което не е знаел.“ (Сура Алак, 1-5), каза.

Пророкът (Аллах да го приветства) се върна, научил тези откровения ...”²

В множество айяти на Корана също е съобщено за срещата на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) с Джибрил (Гавриил) и низпославането му на айятите от Корана. В сура Наджм е съобщено, че Джибрил (Гавриил) е този, който е научил Пророка (Аллах да го приветства) на Корана, по следния начин:

² Buhari, Bed'ü'l-Vahy, Enbiya 21, Tefsir, Alâk Ta'bir 1; Müslim, İman 252, (160); Tirmizi, Menakıb 13, (3636).

„Не се е заблудил вашият спътник [Мухаммад] и не се е отклонил, и не говори той от себе си. Това е само откровение, което [му] се разкрива. Научи го [на него] многосилният [Джибрил].” (Сура Наджм, 2-5)

В следващите айяти се съобщава за чудотворните събития, които се случили по времето, когато Джибрил (Гавриил) учел Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) на Корана, така:

„Който има мощ. Той се възправи, когато бе на най-високия хоризонт, после се приближи и се спусна, и бе на разстояние два лъка или по-близо. Тогава [Аллах посредством Джибрил] разкри на Своя раб [Мухаммад], каквото разкри. Сърцето му не го излъга за онова, което видя. Нима ще го оспорвате за онова, което видя?” (Сура Наджм, 6-12)

В още множество айяти се съобщава, че Аллах е низпослал Корана посредством Джибрил (Гавриил). В тези айяти Джибрил (Гавриил) е споменат също като „Светия Дух” и „Доверения Дух”:

„С хората Аллах говори само чрез откровение или зад преграда, или като изпрати пратеник и му разкрива по Своя воля каквото пожелае. Той е всевишен, премъдър.” (Сура Шура, 51)

„Кажки: „Кой е враг на Джибрил?” Той го низпосла в твоето сърце с позволенията на Аллах в потвърждение на съществуващото вече и като напътствие, и благовестие за вяващите.” (Сура Бакара, 97)

„Кажки [о, Мухаммад]: „Светият Дух [Джибрил] го низпослава от твоя Господ с истината, за да укрепи вяващите, и за напътствие, и радостна вест за мюсюлманите.” (Сура Нахл, 102)

„Този [Коран] е низпослан от Господа на световете. Спусна го Довереният Дух [Джибрил] в твоето сърце, за да бъдеш от предупредителите.” (Сура Шуара, 192-194)

Разказва се, че след като Джибрил (Гавриил) предал първите айяти на Пророка (Аллах да го приветства), откровението било прекъснато. В хадисите се съобщава, че след прекъсването на откровението на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) били низпослани първите айяти на сура Мудасир и че той започнал

проповедническото си дело след низпославането на тези айяти.³ След това по заповед на Аллах Пророкът (Аллах да го приветства) започнал да съобщава на хората да вярват единствено в Аллах и в никакъв случай да не Го съдружават. В айятите от сура Мудассир е повелено следното:

„О, ти, който се обвиваш [в своите одежди], стани и предупреждавай, и твоя Господ възвеличавай.” (Сура Мудассир, 1-3)

Както се вижда в 194-ти айят на сура Шуара, откровението е низпослано в сърцето на Пророка (Аллах да го приветства). В 6-и айят на сура Аля пък Аллах, повелявайки: **„Ще ти дадем да четеш [Корана, о, Мухаммад] и не ще забравиш”**, съобщава, че ще направи така, че Пророкът (Аллах да го приветства) да наизусти Корана. Това, че е наизустил всички айяти на Корана по този начин, е едно от чудесата, с които Аллах е дарил Пророка Мохамед (Аллах да го приветства).

Айятите на Корана били поместени в сърцето на Пророка (Аллах да го приветства) и той през целия си живот проповядвал посредством тези айяти. В 8-и айят на сура Аля Аллах повелява: **„И ще те улесним за лесното”**, и благовестява Пророка (Аллах да го приветства), че ще му помага и че като милост от Себе си ще го дари с успех.

Както Господ ни съобщава и в айята: **„... Наш дълг бе да подкрепим вярващите.”** (Сура Рум, 47), Той винаги е помагал на светия Си пратеник. Той е вселил спокойствие в сърцето на този благословен човек, сътворил е чудеса от неговия разум, знание и памет.

В сура Кийама Аллах също е съобщил, че Той е, който чете айятите на Корана на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) и който прави така, че да не ги забрави:

„Не си движи езика с това Слово [о, Мухаммад], за да избързаш [да го запомниш]! Да бъде събрано [в твоите гърди] и четено [от теб] е Наша грижа. И когато го четем, следвай неговото четене! После неговото разясняване е Наша грижа.” (Сура Кийама, 16-19)

Както се вижда и от айятите, Аллах специално е поставил айятите от Корана в паметта на Пророка (Аллах да го приветства). В един друг айят Аллах повелява следното на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства):

³ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 242

„Всевишен е Аллах, Истинският владетел! И не избързвай [о, Мухаммад] с [четенето на] Корана, преди да завърши неговото откровение за теб! И кажи: „Господи, надбави ми знание!” (Сура Та Ха, 114)

Със своята пламенна вяра и дълбока любов към Аллах Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) се е покорил от сърце на Господа. Аллах от своя страна му дал сила и успех, дарил го с множество блага и го направил знатен в земния и в отвъдния живот.

Нещата, които се случвали, когато Мохамед (Аллах да го приветства)

Пророкът получавал откровение

В сура Музаммил Аллах е повелил на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) да стане вечерно време и да се подготви за откровението, а и също така е съобщил колко тежко слово е откровението:

„О, ти, който се загръщаш, ставай [за молитва] през нощта, но не цялата, а наполовина, или по-малко от това, или повече, и чети Корана отмерено! Ще ти пратим Ние тежко Слово. Ставането [за молитва] нощем е най-силно по въздействие и най-подходящо за размисъл. През деня ти си много зает. И споменавай името на своя Господ, и с всеотдайност се посвети на Него.” (Сура Музаммил, 1-8)

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) също съобщава в хадисите си за изумителните душевни преживявания, настъпили в стаята, където е бил по време на феноменалното събитие, каквото е получаването на откровение от Аллах. В някои хадиси се разказва как, когато Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) получавал откровение, тези около него чували някакъв звук, наподобяващ жужене на пчела. В други източници пък се съобщава, че до лицето на Пророка (Аллах да го приветства) се чувал звук като жужене на пчела.⁴ Бухари и Муслим предават следния хадис от Аиша (Аллах да е доволен от нея):

„Ал-Харис б. Хишам попита Пророка (Аллах да го приветства): „Как идва откровението?” Той отговори така: „Понякога идва много силно под формата на

⁴ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 297

камбанен звън и след като разбере какво ми казва, се оттегля от мен. Понякога идва във вид на човек, говори с мен и аз разбирам и наизустявам това, което ми казва.”⁵

Бухари и Тирмизи предават следното от Аиша (Аллах да е доволен от нея):

„Кълна се, че Го видях така: През един много студен ден бе изпратено откровение. Когато ангелът си тръгна, от челото му се стичаше пот като порой.”⁶

Табарани пък предава следното от Зайд б. Сабит (Аллах да е доволен от него):

„Аз записвах откровенията, които идваха на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства). Когато му се спускаше откровение, Той усещаше силна умора и потичаха капки пот, големи колкото перли. Когато получаването на откровението завършеше, Той четеше, а аз записвах.”⁷

Абу Ну’айм предава от ел-Фелтан б. Асъм:

„Когато Аллах спускаше откровение на Пророка (Аллах да го приветства) очите му бяха отворени, а ушите и сърцето му бяха съсредоточени в низпославаните от Аллах айяти.”⁸

Абу Ну’айм предава следното от Абу Хурайра (Аллах да е доволен от него):

„Когато идваше откровение на Пратеника (Аллах да го приветства) на Аллах той все едно, че изпаднаше в транс.”⁹

⁵ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 298

⁶ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 298

⁷ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 298

⁸ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 297

⁹ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 300

НАЙ-ГОЛЯМОТО ЧУДО НА ПРОРОКА МОХАМЕД (Аллах да го приветства): СВЕЩЕНИЯТ КОРАН

Най-голямото чудо на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) е Свещеният Коран. Преди 14 века Аллах низпослава Корана като книга, която да напътва хората. И призовава цялото човечество да се придържа към тази книга, за да получи спасение. За Корана Аллах повелява: „А то (Коранът) не е друго освен напомняне за световите.“ (Сура Калам, 52).

Коранът, от деня на своето низпославане до днес, е адресиран към всякакъв вид човешки групи от всеки един век. Коранът, независимо от нивото на познание и култура на четящия, притежава разбираем за всеки един човек език. В един аяйт Аллах съобщава за този стил на Корана така:

„И сторихме Корана лесен за поучение...“ (Сура Камар, 22)

Наред с това съвършенството на литературния език, несравнимите стилови особености и възвишена мъдрост, която съдържа Коранът, са ясни доказателства за това, че той е Божие слово.

Освен тези, Коранът съдържа още множество други чудотворни особености, които доказват, че той е низпослан от Аллах. Една от тях е фактът, че голяма част от научните истини, които сме успели да разкрием единствено чрез технологията на 20-и век, са споменати в Корана преди 1400 години. Доста научни факти, които са изразени по един изключително кратък и задълбочен начин в аяйтите на Корана, можаха да бъдат открити само чрез технологията на последните столетия. Тези факти, които не е било възможно да бъдат научно установени в периода на низпославане на Корана, още веднъж показват на хората, че Коранът е Божието слово.

През 7-и век, когато Коранът бил разкрит, арабското общество имало множество суеверни и митични вярвания относно свързаните с науката неща. Не притежавайки необходимата технология за изследване на Вселената и природата, тези древни араби вярвали в легенди, наследени от предхождащите ги поколения. Например те предполагали, че планините подпират небето. Вярвали, че земята е плоска и че в двата ѝ края са разположени високи планини. Смятало се е, че тези планини са колони, които поддържат небесния свод горе високо.

Всички тези суеверни вярвания на арабското общество обаче биват премахнати чрез Корана. В сура Раад, аят 2 се казва: **“Аллах е, Който въздигна небесата без видима за вас опора...”**(Сура Раад, 2). Този аят прави невалидно вярването, че небето стои нависоко благодарение на планините. В Корана е дадена информация за още много такива факти, за които хората по онова време не са имали знание. Коранът, който бива низпослан по време, когато хората са знаели много малко за астрономията, физиката и биологията, съдържа ключови факти по множество въпроси, като например сътворението на Вселената, сътворението на човешкото същество, структурата на атмосферата и деликатните равновесия, които правят възможен живота по земята. (За по-подробна информация можете да се обърнете към „Чудесата на Корана“, Харун Яхя.)

Коранът е слово на Аллах, който е сътворил цялата Вселена от небитието, който знае всичко най-добре. Той притежава прост и разбираем стил и ненадмината мъдрост, които могат да бъдат разбрани от всеки човек. Аллах е низпослал Корана, за да може хората да го четат и разберат, да научат това, което е написано в него, да опознаят нашия Господ, който е сътворил цялата Вселена от небитието, да узнаят как трябва да Му служат и да бъдат от праведните. Той е обяснил знаменията си посредством различни примери и разкази, един по един и по различни начини. Както Аллах съобщава и в аята: **“... Не пропуснахме нищо в Книгата. ...”** (Сура Анам, 38), Коранът е напълно завършен. Множество детайли, било за земния или за отвъдния живот, са обяснени в Корана по най-мъдрия начин. Аллах съобщава тази истина и с аята:

„Вече ви низпослахме Книга, в която има прослава за вас. Нима не проумявате?“ (Сура Анбиа, 10)

Една от най-съществените особености на Корана е, че се е запазил до днес, без да претърпи никакви промени и е достигнал до нас във вида, в който е бил низпослан на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства). Аллах е съобщил това в един аят така:

„Наистина Ние низпослахме Напомнянето (Корана) и Ние непременно ще го пазим.“ (Сура Хиджр, 9)

Както е известно, Божиите писания преди Корана не са се запазили в оригиналния си вид, те са били променени. В тези книги са извършени някои допълнения от хората, някои части са променени или напълно извадени. Всеки път обаче, когато било спускано откровение на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), по Божие чудо той го наизустявал. Веднага след това Пророкът (Аллах да

го приветства) карал блажените хора измежду сподвижниците си, наричани „писари на откровението“, да запишат Корана. Ето така Коранът бил запазен в писмена форма. По време на Абу Бакр (Аллах да е доволен от него) Коранът бил приведен във вид на един екземпляр. По времето на Осман (Аллах да е доволен от него) пък екземплярите на Корана били размножени и изпратени в по-важните Ислямски градове.

Коранът е напътствие за всички хора

Коранът е последната Божествена книга, изпратена, за да напъти хората, и чието напътствие ще е в сила до края на света. Законите на Корана са в сила за всички времена и всички хора от деня на низпославането му и тази валидност ще продължи до Деня на равносметката. Коранът е мъдрост, с която хората биват съветвани, предупреждени относно безкрайния им живот и напътени по правия път. Както Аллах е съобщил в Корана с айята: **„То наистина е чест за теб и за твоя народ. И ще бъдете разпитвани.“** (Сура Зухруф, 44), в Съдния ден на хората ще им бъде търсена отговорност за всяка една заповед от Корана без изключение.

С цялата си мъдрост, която съдържа, достоверните сведения, които представя относно бъдещето и миналото, със стила си, който разпръсква нехайството и повдига завесата пред очите на хората, Коранът е несравним. Това чудотворно въздействие на Корана е в сила за всички хора, които са били сътворени от деня на низпославането му и ще бъдат сътворени до Съдния ден.

Отговорността на всеки един човек по света е да си изпълни точно задълженията на раб пред Аллах. Това е възможно единствено когато човек искрено повярва в Аллах и усвои като пътеводител Корана и сунната на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства). Всеки един човек трябва да изпълни това свое задължение и да прегърне здраво Корана, който ще запази валидността си до Деня на равносметката. В сура Хашр, за да покаже колко възвишена книга е Коранът и колко голяма отговорност е приемането ѝ като напътствие, Аллах дава следния пример:

„Ако бяхме низпослали този Коран върху планина, щеше да я видиш смирена, разцепена от страх пред Аллах. Тези примери ги даваме на хората, за да размислят.“ (Сура Хашр, 21)

В Корана всичко е обяснено

В Корана Аллах много ясно е разграничил правилното от неправилното, разрешеното от забраненото. Поради тази причина за хората, които се вслушват в гласа на съвестта си, които стоят настрана от егоистичните желания на душата си и са твърдо решени в изпълняването на заповедите на Аллах, намирането на правия път е много лесно. Коранът е изпълнена с мъдрост книга, която може лесно да бъде разбрана от хората от всякаква възраст и ниво на обучение. Заповедите и знаменията, повеляващи добрите морални ценности на Корана, са изключително ясни, разбираеми и лесни за изпълнение. Всеки човек, когото Аллах напъти и който има искрено намерение, може лесно да разбере Корана и да приложи това, което е разбрал, по най-добрия начин в поведението и в мисленето си. Аллах е съобщил за тази особеност на Корана в сура Бакара така: **„...Коранът за напътствие на хората и с ясни знаци от напътствието и разграничението...”** (Сура Бакара, 185).

Само тези, които се боят от Аллах, които са му се отдали от сърце и които предпочитат отвъдния живот пред земния, обаче могат да се поучат от Корана. В други айяти пък Аллах повелява следното:

„Ние не ти низпослахме Корана, за да страдаш, а за напомняне на всеки, който се страхува [от Аллах].” (Сура Та Ха, 2-3)

В същото време това е съществена тайна на Корана. За да може да бъде разбран Коранът, не се изисква висока интелигентност, обширна култура или умение, а притежаване на искреност. Защото Аллах показва правия път на искрените си раби и им помага да достигнат спасението. Коранът е книга, изпратена на всички хора, но само за вярващите, които се боят от Господа и вярват в Съдния ден, той е средство за напътствие. Една част от айятите, свързани с този въпрос, са следните:

„Тези са знаменията на мъдрата Книга - напътствие и милост за благодетелните.” (Сура Лукман, 2-3)

„О, хора, при вас дойде поучение от вашия Господ и изцеление на онова, което е в гърдите, и напътствие, и милосърдие за вярващите.” (Сура Юнус, 57)

Както се съобщава и в айятите, Коранът е напътствие за цялото човечество, а за богобоязливите и благодетелни Мюсюлмани напътствие и напомняне. Великият Ислямски мислител Бадиуззаман Саид Нурси с думите си: „Мъдрият Коран е имам (мохамедански свещеник) на съзнателните хора, той е пътеводител на общностите от джинове и хора, ръководство за правоверните хора, учител за тези, които са по правия път...”¹⁰, също съобщава, че Коранът е ръководство за поучаване за праведните раби. За да могат всички хора да излязат от тъмнината към светлината, в Корана Аллах е дал обяснение и разрешение на всеки един въпрос, чийто отговор търси съвестта им. В сура Нахл Аллах е повелил следното относно Корана:

„... И ти низпослахме Ние Книгата за разяснение на всяко нещо и с напътствие и милост, и с радостна вест за мюсюлманите.” (Сура Нахл, 89)

В сура Анам пък тази истина е съобщена така: „... **Не пропуснахме нищо в Книгата. После при техния Господ ще бъдат събрани.**” (Сура Анам, 38). В Корана всичко е обяснено по най-съвършения, най-мъдър и сбит начин. Това е едно от проявленията на милостта на Аллах към Неговите раби.

Освен това посредством Корана Аллах ни представя Себе си. Той ни съобщава, че е този, Който е сътворил Вселената от небитието, Който не се нуждае от световите и е пречист от всички недостатъци, Който знае всичко, вижда и чува и тайното, и най-скритото.

Наред с това в Корана подробно е описано защо и как хората са сътворени, какъв начин на живот трябва да водят, за да спечелят благоволения на Аллах, Денят на равносметката, раят, адът, начините на богослужение, примери за добро поведение, начините за постигане на телесно и душевно здраве, предпазните мерки, които трябва да бъдат взети в трудни или неочаквани ситуации, както и различните човешки характери. Освен това в айятите са посочени множество научни факти, сведения за всекидневния живот и разрешаването на обществените въпроси, както и още множество други неща. Т.е. в Корана са налице всички основни сведения, от които човек би имал нужда във всеки един момент от живота си. В айятите е съобщено следното:

„Така Ние низпослахме Коран на арабски и повторихме заплахата в него, за да се побоят [рабите] от Нас или да им даде той поучение.” (Сура Та Ха, 113)

¹⁰ Sözlür, s. 185

„И разяснихме за хората всякакви примери в този Коран. А повечето хора се противят само от неверие.” (Сура Исра, 89)

„И вече разяснихме за хората всякакви примери в този Коран. ...” (Сура Кахф, 54)

В Корана се съобщава на човек, че трябва да приеме безусловно заповедите на Аллах, да приеме като приятел и покровител само Аллах и че единствената цел в живота му трябва да е спечелване на Неговото благоволение, милост и рай. Както се съобщава в айятите, за един жив човек единственият критерий е Коранът, а единственият път, който трябва да бъде следван, е този на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства).

Като религия за тези, които Му служат, Аллах е избрал Исляма, като ръководство, към което да се обръщат, е низпослал Корана, а живота на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) пък е дал за пример. Единственият прав и праведен път е този на Аллах. Всички пътища, различни от тези, които Аллах е съобщил в Корана, са суеверни, грешни. И те са основани само на суеверия, нововъведения и предположения. Поради тази причина само когато човек приеме като единствен свой критерий айятите на Корана и сунната на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), когато старателно изпълнява заповедите на Аллах, когато всеки един момент извършва праведни дела така, че да спечели благоволението Му, и взима за пример нравствеността на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), може да се надява на прекрасна награда при Аллах.

Както е съобщено в Корана, думите на Аллах са **„завършени”** и само човек, който е приел като пътеводител Корана и сунната на Пророка (Аллах да го приветства), може да достигне до най-правилните и истински сведения. В Корана е съобщено, че няма друг съдник освен Аллах, по следния начин:

„[Кажете, о, Мухаммад:] „Нима друг, а не Аллах ще потърся за съдник? Той е Онзи, Който ви низпосла Книгата, подробно разяснена.” Онези, на които дадохме Писанието, знаят, че то е низпослано с правдата от твоя Господ. И никога не бъди от съмняващите се! Словото на твоя Господ бе завършено с истина и справедливост. Никой не ще подмени Неговите Слова. Той е Всечуваният, Всезнаещият.” (Сура Анам, 114-115)

Съвършенството на Корана от литературна е едно от чудесата на Аллах

гледна точка

В един айят Аллах повелява следното за Корана:

„И сторихме Корана лесен за поучение ...” (Сура Камар, 22)

Въпреки че стилът на Корана е толкова лесно разбираем, то не е възможно да бъде имитиран от нито една гледна точка. В отговор на тези, които независимо от очевидните доказателства са изпаднали в съмнение и са злословили по адрес на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), Аллах е повелил *„ако това, което казват, е вярно, то и те да представят подобни на низпосланите на Пророка (Аллах да го приветства) айяти”*:

„Или казват [за Мухаммад]: „Той го е измислил.” Кажете: „Донесете една сура, подобна на неговите, и призовете когото можете освен Аллах, ако говорите истината!” (Сура Юнус, 38)

Въпреки че това в никакъв случай не е възможно, неверниците, с ограничения си разум, може да са го сметнали за лесно, защото по онова време в Арабия поезията и литературата са били силно развити. Сред народа имало поети и красноречиви (човек, който има дарбата да говори добре) и словоохотливи (човек, който може да се изразява правилно и умело) хора, които много умело използвали арабския език. Както обяснява и Бадиуззаман, литературоведът (човек, който се изказвал художествено) на племето е смятан за най-големия национален герой. Поради значението, което са отдавали на литературата и сладкодумието (ласкавите слова), с названието „Муаллакат-а Себ’а” (Седемте куки) означавали закачването на седемте хвалебствия на седемте литературоведи, написани със златни букви на стената на Кааба.¹¹ Другата част пък изнасяли проповеди пред големи общности на панаири като този в Указ. Поетите от градовете, а дори и сред селяните, наричани бедуини, според степента си рецитирали поеми и изнасяли проповеди. С всички поеми, стихотворни или не, или проповеди те можели да повлияят на всеки човек.¹²

Ето така, по време, когато риториката (правилно, лесно и плавно изговаряне и правопис на даден език, неизползване на чужди или рядко употребявани думи) и красноречието (гладкото и художествено изразяване на мислите) били в напреднала форма, Аллах спуснал на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) Корана. Тези

¹¹ Yrd. Doç. Dr. Mehmed Kileci, Risale-i Nur'da Kuran Mucizesi, İz Yayıncılık, İstanbul, 1998, s. 60

¹² Ahmet Cevdet Paşa, Muallim Mahir iz, Peygamber Efendimiz (sav), Hediye Kitaplar, s. 55-56

хора, които имали напреднал литературен възглед, не след дълго разбрали литературното чудо на Корана, въпреки че упорствали в неверието си поради самонадеяността и надменността си.

Коранът е откровение на Всемогъщия Аллах. Той обхваща всички събития, които представляват напътствие за хората, запознава ги със собствените им души, представя сведения за бъдещето и миналото, които нито един човек или джин не би могъл да знае, всички съобщени в него числа и дати са достоверни. Той също така представлява едно уникално литературно богатство. Чудото на Корана е толкова голямо, че Аллах е повелил на Пророка (Аллах да го приветства) да каже следното на тези, които не слушат Корана и се възгордяват:

„Кажете: “И да се съберат хората и джиновете, за да създадат подобен на този Коран, те не ще създадат такъв подобен, дори един на друг да си помагат.” И разяснихме за хората всякакви примери в този Коран. А повечето хора се противят само от неверие.” (Сура Исра, 88-89)

„Или казват: “Той си го е измислил.” Кажете: “Донесете десет сури подобни на неговите - измислени - и позовете когото можете, освен Аллах, ако говорите истината! И ако не ви откликнат, знайте, че той бе низпослан само със знанието на Аллах и че няма друг бог освен Него! Няма ли да се отдадете Нему?” (Сура Худ, 13-14)

„Или казват [за Мухаммад]: “Той го е измислил.” Кажете: “Донесете една сура, подобна на неговите, и призовете когото можете освен Аллах, ако говорите истината!” Да, взимат за лъжа знанието, което не обхващат и още не е дошло при тях неговото тълкуване. Така го взимаха за лъжа и онези преди тях. Виж какъв е краят на угнетителите!” (Сура Юнус, 38-39)

Неверниците са обречени винаги да бъдат безпомощни и безсилни в лицето на съвършенството на Корана. Нито един човек никога не е могъл да донесе подобие на Корана и това няма да е възможно да стане до Съдния ден. Всички хитрости и капани, които неверниците използвали, за да покажат посвоему, че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) не е прав и да спрат проповядването на Корана, по Божия благодат завършили с неуспех.

С Корана Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е дал най-мъдрите отговори на най-влиятелните литературоведи, най-видните поети, най-добрите оратори, които използвали езика най-добре и най-изразително сред арабите. Той сам

с Божие позволение се е изправил пред множество литературоведи и е излязъл победител. Без съмнение това се дължи на уникалната литературна прелест, мъдрост и въздействие, които Аллах е разкрил в Корана, както и на помощта на Възвишения Аллах към вярващите. В лицето на айятите на Корана, които Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) им четял, меканските идолопоклонници изпаднали във възторг, но една част от тях, въпреки че съвестта им приемала, поради гордостта си отказали да повярват. В 23-ти и 24-ти айят на сура Бакара е повелено следното:

„А ако се съмнявате в това, което сме низпослали на Нашия раб, донесете една сура, подобна на неговите, и призовете вашите свидетели - освен Аллах - ако говорите истината! Но не го ли направите - а никога не ще [го] направите - бойте се от Огъня, горивото на който са хората и камъните! Подготвен е той за неверниците.” (Сура Бакара, 23-24)

Великият учен Бадиуззаман тълкува тези айяти така:

„... Арабските литератори, които били имамите на сладкодумието и риторичността (изкуството за изричане на прекрасни слова), не могли да отговорят дори и с една дума. Поради надменността и гордостта, самонадеяността и високомерието си обаче трябвало да работят ден и нощ, за да дадат отговор на Корана и да не станат за срам пред народа. Тъй като били безсилни да направят подобие на Корана, те били принудени да запазят мълчание. Те оставили настрана лекия път и поели по трудния и опасен път. Ако спорът (словесната борба) беше възможен и съществувайки лесен начин като заличаване на делото на Корана, спорейки с едно- две изречения, то те щяха ли да изберат най-трудния и опасен път на войната? Ето така, както казва Джахъз, тъй като не е била възможна словесна борба, то те били принудени да се борят с мечове и затова нападнали с тях. Другата безпристрастна част пък се подчинила с уважение на Корана и приела вярата. Тези безпристрастни литератори, които се занимавали със сладкодумие, коленичили и започнали да слушат Корана с удивление. Поетите и ораторите, оставайки възхитени от Корана, свалили написаните със злато свои поеми от стените на Кааба. Коранът накарал да млъкнат и гадателите, които давали сведения от неведомото, и магьосниците. Той направил така, че да забравят всички сведения от неведомото, прогонил им джиновете и поставил край на гадателството. Освободил тези, които имали знание за миналите народи и общества, от суеверията и лъжите и ги научил на истинските новини и събития, както и на сведенията, свързани със земята. Тези четири прослойки застанали на колене от

удивление и уважение пред Корана и му станали ученици. Нито един от тях никога не би могъл да дръзне да оспори дори и една сура.”¹³

Това, че на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), който е измежду тях и с който са живели от години, е спусната забележителна книга, учудва високомерните неверници, а след това става причина и за неоснователна омраза. Поради тази причина жестоко и безразсъдно те започнали борба срещу Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) така, че посвоему да му причинят материална и морална вреда. Въпреки че били свидетели на целия живот, на прекрасния морал на Пророка (Аллах да го приветства), те се обединили срещу него. В Корана Аллах е съобщил за жестокостите им така:

„И се удивиха, че им е дошъл предупредител измежду тях. И рекоха неверниците: “Този е магьосник-измамник.” (Сура Сад, 4)

„Нима е странно за хората, че на мъж измежду тях дадохме откровение: „Увещавай хората и благовестявай вярващите, че за тях има въздигнато място при техния Господ!” Неверниците рекоха: „Този е явен магьосник.” (Сура Юнус, 2)

Тези, които отправяли разнообразни клевети по адрес на човек, който е благословен, който е избраник при Аллах и е с прекрасна нравственост, като Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), в действителност лично са свидетели на този негов възвишен морал. Лоялността на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) към обещанията си, неговата точност, справедливост, честност, искреност, помощта му към бедните и сираците, неговото великодушие и взаимоотношенията му винаги са били пред очите им. Неговите възвишени ценности и прекрасни нрави винаги са правили впечатление на народа му и той е бил най-надеждният, най-обичаният и уважаван от всички човек. Имам Газали е разказал как тези, които са видели Пророка (Аллах да го приветства), са станали свидетели на благородния му и възвишен морал, на дълбоката му вяра, по следния начин:

„Знай, че този, който е видял Пророка (Аллах да го приветства), който вземе под внимание новините относно неговия морал, поведение и положение, който чуе за неговата справедливост, характер, правилната политика, която поддържа спрямо целия народ, спечеленото от него напътствие, което е в полза на хората, събирането на едно място на социалните групи и въпреки всичко подчинявайки всички тях на себе си, разбира се, заедно с

¹³ Said Nursi, Mektubat, s: 166-169

това и удивителните отговори, които дава въпреки трудността на въпросите, предпазните мерки и методи, които е поемал във връзка с важните дела на народа, въпреки дълбокия и прецизен разум, и дългия живот на разумните безпомощността им по отношение на деликатността относно началото, човек, който гледа доказателствата, показващи прекрасните знаци, които разкриват външно видимия смисъл в реда на Аллах, няма да почувства ни най-малко съмнение, че всичко това не са неща, които са се случили със силата на един човек. Може би това са неща, които могат да се породят само чрез Божествена сила и небесна подкрепа (подкрепа, дошла от Аллах).

Дори и арабите, които живеели в пустинята и не го познавали, виждайки единствено сиянието на лицето му, щели да засвидетелстват великолепия му нрав, неговата правота. При положение че човек, който не го познава и който не е имал взаимоотношения с него, единствено гледайки външния му вид, свидетелства за едно такова нещо, то чудно ми е как човек, който е виждал него и блажената му нравственост, който е виждал всичките му състояния, когато започва нещо или го свърши, би могъл да се изправи срещу него?"¹⁴

Прекрасната нравственост на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) е толкова възвишена, че нито един човек не може да я оспори или да се направи, че не я вижда. Той е притежавал нравствеността, която е съобщена в Корана, която Аллах харесва. Той е пример и пътеводител на всички светове. Според Ислямските източници Надр б. ал-Харис, който е един от хората, които посвоему се опитвали да наранят Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) с думи, един ден събрал знатните сред съдружаващите и описал този свят пратеник на Аллах така:

„Ей, хора на Курайш, кълна се, че се заехте с работа, която не ви се е случвала до днес. Мохамед (Аллах да го приветства), дори когато беше още малко дете сред вас, беше най-обичаният от вас, най-право говорещият и най-добре съблюдаващият повереното му. Когато косата му се прошари и донесе Книгата (на Аллах), вие го нарекохте магьосник. Кълна се, че той не е магьосник. Ние видяхме множество магьосници. Също така видяхме и как духат по възлите. После го нарекохте гадател. Кълна се, че не е и гадател. Колко ли много гадатели видяхме, узнахме за положението им, слушахме речите им. Нарекдохте го поет. Кълна се, че не е и поет. Колко ли много поеми наизустихме, видяхме стихове „хазадж“ (мярка в прозодичното времетраене) и „раджаз“ (част в прозодичното времетраене), с една дума, от всички видове. Казахте, че е луд. Но кълна се, че той не е луд. В него има ли какъвто и да било

¹⁴ İmam-ı Gazali, İhya-ı Ulum'id-din, Tercüme eden: Ali Arslan, Arslan Yayınları, İstanbul, cilt: 5, s:564

признак на липса на съзнание, на празнословие или безумие? Ей, хора на Курайш, помислете това добре и след това вземете решение...”¹⁵

¹⁵ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s:286)

ПРЕВЪЗХОЖДАЩИЯТ ХАРАКТЕР ПРОРОКА МОХАМЕД (Аллах да го приветства) НА Е БОЖИЕ ЧУДО

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е благословен човек, който е прославен и има високо място при Аллах. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства), когото Аллах е предпочел пред народите и е изпратил, за да му се служи, е най-надеждният сред хората. Той представлява пример със своята почтеност и притежава превъзхождащ нрав. Той е благословеният пратеник на Аллах, който Той е дал за пример на всички хора с богобоязънта, възвишения си морал и благи нрави. Той е „муршид“ (човек, който поправя хората и ги напътва) за хората. По време на целия си живот той е напътвал всички Мюсюлмани със своето милосърдие, вежливост, деликатност, толерантност, смиреност, решителност и търпеливост. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е благороден човек, който е станал пример за целия Мюсюлмански свят след него.

Ибрахим б. Мохамед от внуците на Али (Аллах да е доволен от него), описвайки Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), разказва така:

„Когато дядо ми Али (Аллах да е доволен от него) разказваше за Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), той го описваше така:

... Той бе най-великодушният, най-искреният, с най-благородния нрав и най-дружелюбният сред хората. Тези, които го видеха ненадейно, изпитваха много силно възмущение пред величествеността му, а тези, които, знаейки възвишените му качества, присъстваха на беседите му, го обичаха повече от всичко. Човек, който се опитваше да опознае приоритетите и прелестите му, признаваше неспособността си да го опише, като казваше: „Аз не съм виждал подобен на него нито преди него, нито пък след него“. Нека милостта [Молитвата, молбата за прошка и милосърдие, богослужението за Пророка (Аллах да го приветства)] и приветствието на Аллах да бъдат над него.”¹⁶

В обществото, в което е живял, Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) се е прославил като *ал-Амин (надежден)*. Съществувало е всеобщо съгласие по отношение на неговата искреност и надеждност. Всъщност лицето на Божия пратеник (Аллах да го приветства) е било сияещо и благородно, така че всеки, който го видел, можел да се увери в почтеността му. Всеки, който, вслушвайки се в гласа на съвестта си, е говорил с

¹⁶ Et-Tirmizi İmam Ebu İsa Muhammed, Şemail-i Şerife, 1. cilt, Hilal Yayınları, Ankara, 1976, s. 18-19

него или е присъствал на неговите беседи, е забелязал необикновеността в него, видял е множество ясни доказателства за неговото пророчество. Разумът и проникателността му, високата нравственост, която е притежавал, са станали причина дори и съдружаващите от народа му да се обърнат към него, за да разреши разногласията между тях.

Относно възвишената нравственост и добродетели на Пророка (Аллах да го приветства), на които сподвижниците му винаги са ставали свидетели, Ибн-и Сад предава следните сведения от Ибн-и Асакир Давуд б. Хусайн:

„Пратеникът на Аллах беше най-превъзходящият сред народа от гледна точка на почитеността, най-прекрасният от гледна точка на нравствеността, най-съвършеният от гледна точка на общителността, най-щедрият от гледна точка на съседството, най-напредналият от гледна точка на сговорчивостта и надеждността, най-право говорещият, той беше отгледан така, че да отдава най-голямо значение на отглеждането и възпитаването. Беше в доста добри отношения с всеки. Поради тази причина го бяха нарекли „ал-Амин – изключително искрен и надежден“.“¹⁷

От Раби б. Хасйем пък Ибн-и Сад предава следното:

„Преди Исляма, по време на периода на невежество, всеки се обръщаше към Пратеника на Аллах, за да им разреши проблемите.“¹⁸

Якуб б. Суфян и Байхаки са предали следното от Ибн-и Шихаб:

„Когато курайшитите отново построиха Кааба, изпаднаха в разногласие във връзка с поставянето на Хаджар-и Асвад на мястото му. Всяко едно племе искаше то да го постави. После казаха така: „Нека който мине пръв по този път, да отсъди помежду ни. Първият, който мина оттам, пък бе Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства), който по онова време бе още младеж. (Според „Надеждни пътища“ (Произведенията, които описват нравствеността и живота на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), възрастта му е била тридесет и пет.) Те го направиха съдия. А той каза: „Донесете едно платно“. След това каза: „Сега поставете всички заедно камъка върху него“. След като поставиха камъка върху платното, каза: „Хайде, нека дойде водачът на всяко едно племе и да хване платното от единия край“. В резултат на това по един човек от всяко едно племе дойде и хвана платното от един край. По този начин занесоха камъка до мястото му. А той се качи отгоре и постави на мястото му камъка, който взе от тях. С порастването си спечели уважението

¹⁷ İmam Suyutî, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, 237

¹⁸ İmam Suyutî, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, 238

и обичта на всички. Тъй като се прочу с почитеността си, пък му дадоха името „ал-Амин – изключително надежден човек“. Тези неща бяха, преди да му бъде низпослано откровението.”¹⁹

През целия си живот Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е напътвал хората, обучавал е сподвижниците си и постоянно е говорел с идолопоклонниците, за да ги напъти по правия път. В резултат на обучението на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) хора, които живеели в пустинята и били невежи, със светлината на вярата засияли и се превърнали в хора с прекрасна нравственост. Това е голямо чудо. Наред с възвишения морал на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) по време на живота му са се проявили по този начин и още множество други чудотворни качества. На тези чудеса са станали свидетели сподвижниците на Пророка (Аллах да го приветства), а понякога и самите неверници. Чудесата на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), които са все по-значими едно от друго, имат качеството си на доказателство за истината, на средство за вяра и напътствие за всички съвестни хора.

Друго чудо на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) е, че въпреки че в продължение на 23 години е бил в реална борба, участвал е в трудни войни, срещу него са били най-яроствните и обезумели неверници и винаги се е борел в най-предните редици, не му се е случило нищо. Изключителната решителност на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), който е бил много смел човек, е увеличила и ентузиазма на всички Мюсюлмани около него. Това, че Аллах е вселил ужас в сърцата на враговете на Пророка (Аллах да го приветства) и че при всички условия го е дарявал с победа над неверниците, също е от чудесата на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства). Във войните Аллах му е помогнал с ангели или невидими войски и по този начин Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е разгромил вражеските войски, които са били много по-многобройни от неговата войска. В айятите това чудотворно събитие е съобщено по следния начин:

„Да, ако сте търпеливи и богобоязливи, и [съдружаващите] изникнат в ярост пред вас - тогава ще ви подкрепи вашият Господ с пет хиляди белязани ангели. Аллах стори това за вас да бъде само радостна вест и за да се успокоят сърцата ви с него. Подкрепата е единствено от Аллах, Всемогъщия, Премъдрия.” (Сура ал-Имран, 125-126)

¹⁹ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 237

Пророкът (Аллах да го приветства) е проповядвал Ислямската религия по най-идеалния начин и е проявил голяма решителност в това. Въпреки че е бил подложен на големи мъчения, че са му били предлагани големи възможности в замяна на това да спре да съобщава религиозния морал, той отвърнал с отказ на всички тези предложения. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) винаги решително е предпочитал Божието благоволение, облагите на Исляма и Мюсюлманите. Дори в ситуациите, които изглеждат най-трудни, той настойчиво се е надявал да получи помощ от Аллах, вярвал е, че Аллах винаги ще дари с победа него и вярващите. И наистина той винаги е бил под закрилата на Аллах, въпреки жестокостта и агресивността на неверниците никога не е пострадал. В Корана Аллах е съобщил за добродетелите на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) по следния начин:

„За теб има несекваща награда. Ти наистина имаш велик нрав.” (Сура Калам, 3-4)

„Той [Коранът] е слово на достоен пратеник, имащ сила, утвърден при Владетеля на Трона. Покоряват му се [ангелите] там, доверен е. И не е луд вашият другар [Мухаммад]. Той го видя на ясения хоризонт. И [вести] от неведомото не укрива.” (Сура Такуир, 19-24)

Великият Ислямски учен Имам Газали е разказал за възвишения морал на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), осланяйки се на сведенията, които събрал от видните хадисни учени Тирмизи, Табарани, Бухари, Муслим, Имам Ахмед, Абу Дауд, Ибни Мадже:

„Пратеникът беше с най-благия характер, най-добрият, най-справедливиет и най-почтеният сред хората. Той беше най-щедрият сред хората. Фурма, ечемик или каквото и да било друго от това, с което Аллах го е дарил, той взимаше само колкото му е необходимо за една година, а останалото раздаваше по пътя на Аллах. Когато му се поискаше нещо, което притежаваше, го даваше.

Той също така бе и най-превъзходният по възпитание сред хората. Той се гневеше заради Господа, но не се ядосваше заради себе си. Дори той или сподвижниците му да претърпят щети, той прилагаше справедливото.

Пратеникът на Аллах беше най-скромният, най-красноречивият (човек, който говори открито, правилно, приятно, остроумно), с най-хубавото лице сред хората. Нито едно нещо от земните дела не го подтикваше към безпокойство.

Ходеше на посещение на болните от другия край на Медина, харесваше хубавите аромати. Седеше с бедните, ядеше със сиромасите. Отнасяше се любезно с всеки, приемаше извинението на този, който му се извинеше. Шегуваше се, но казваше истината.

Когато видеше допустими игри, не ги забраняваше, съревноваваше се със съпругите си. Не презираше сиромасите поради бедността им, на богатите пък не отдаваше почит поради богатството им, призоваваше и този, и онзи към Аллах по един и същи начин. Всеславният Аллах бе обединил в него възвишения нрав и съвършена политика...

Всеславният Аллах го е научил на всички прелести на нравствеността, на добрите пътища, на сведенията относно събитията, които са се случили преди и ще се случат след това, на нещата, които ще доведат до спасение и щастие в отвъдното, и всичко, към което може да бъде изпитван копнеж и да бъде преследвано, както и това, което не трябва да бъде преследвано.

Нека Всеславният Аллах ни дари с успех в подчинението пред заповедите му и в следване на пътя му.”²⁰

Чудото в неграмотността на Мохамед (Аллах да го приветства)

Пророка

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е неграмотният пророк, пристигането на който е съобщено в Тората (Петокнижието) и Евангелието. Когато Аллах е низпослал Корана на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), той не е знаел да пише и чете, т.е. бил е неграмотен. Тази особеност на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) е едно от най-големите доказателства за неговото пророчество.

Въпреки че неверниците знаели, че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е бил неграмотен, те не приели низпослания му Коран и отправили клеветата, че той сам е написал Божията книга. Неверниците обаче познавали Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) и преди да му е дадено пророчеството, и много добре знаели, че той не е имал такова знание. Аллах е съобщил за този факт в айята:

„Така и на теб [о, Мухаммад] разкрихме дух с Нашата повеля. А преди ти не знаеше нито какво е Книгата, нито вярата. Ала Ние го сторихме светлина, с

²⁰ İmam Gazali, İhya'u Ulum'id-din, 2. cilt, Çeviri: Dr. Sıtkı Güllü, Huzur Yayınevi, İstanbul 1998, s. 795-796

която напътваме когото пожелаем от Нашите раби. Ти насочваш към правия път.” (Сура Шура, 52)

В един друг аяят Аллах повелява следното:

„... Аллах ти низпосла Книгата и мъдростта и те научи на онова, което не си знаел. Огромна е благодатта на Аллах към теб.” (Сура Ниса, 113)

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е съобщил аяйтите от Корана чрез **„полученото от Аллах откровение”**. В проповедите си той винаги е съобщавал тази истина и е напомнял на народа си, че години наред те са били свидетели на живота му, преди да му е възложено пророчеството:

„Кажете: „Ако Аллах пожелаеше, не бих ви го чел и Той не би ви дал знание за него. Прекарах между вас цял един живот преди него. Нима не проумявате?” (Сура Юнус, 16)

Въпреки че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е бил неграмотен, той е проповядвал религията по най-добрия начин и е овладял знанието от Тората (Петокнижието) и Евангелието. С низпославането на Корана Превеликият Аллах му е дал информация за останалите Свети Писания и положението на миналите общества.

По време на живота на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) са се случили още множество други чудотворни събития. Имам Газали е разказал за чудотворните доказателства относно неграмотността му така:

„Въпреки че той не е виждал училище или семинария, нямал е склонност и близост към науката, не е чел книга, не е поемал никакъв път, за да научи нещо, сирак, смятан за слаб и намиращ се сред невежите араби, Аллах го е дарил с всичко това. Интересно ми е, докато е бил в това положение, откъде му бе дарен най-прекрасният морал, най-възвишените обноси или например (ако не беше Пророк ...) само уменията за делата на науката фъкъх (знание за Ислямското право)? Да, освен останалите науки, познаването на ползите единствено на науката фъкъх не е възможно без посещаването на училище или семинария, без да бъде осъществен контакт с науката или научните кръгове. Ако ли това не е Божия подкрепа, то откъде тогава идва?

Освен това, ако нямаше ясно откровение, то откъде щеше да му е съобщено или да бъде научен за уменията на Аллах, способностите на Божиите ангели, уменията на книгите и останалите характерни особености на пророчеството? Откъде човешката сила би могла сама да се сдобие с всичко това? Дори и да предположим, че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) не притежава никакво друго чудо освен тези явни заповеди, то тези заповеди са

достатъчни и предостатъчни, за да покажат неговото пророчество... От знаменията и чудесата на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) са се случили такива, че нито един от издигнатите в знанието не усеща ни най-малко съмнение в чудотворността на тези случили се чудеса.”²¹

Неграмотността на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) е едно от най-големите доказателства за пророчеството му. Както със сигурност Хората на Писанието знаят, пратеникът, идването на който е съобщено в Тората и Евангелието, не може да чете и да пише. Неверниците обаче разпространявали лъжата, че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) сам е написал Корана. Очевидно е обаче, че лъжците са неверниците и съдружаващите. В думите на един човек, който лъже, непременно ще има противоречие. Разбира се, че в разговорите ще се появят несъответстващи една с друга дати, начин на изразяване. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) обаче е бил най-почтеният, най-сдържаният, най-добре и най-мъдро говорещият, най-знаещият и най-вежлив човек сред обществото, в което е живеел. Той е бил толкова възвишена личност, че със своя разум и проникателност е можел да спечели възхищението и доверието на всеки човек.

Въпреки че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) не бил чел Тората (Петокнижието) и Евангелието, той е знаел заповедите и всичко останало, съобщено в тях. Той също така е бил осведомен и за историята на обществата от миналото. Разбира се, това в никакъв случай не е възможно да се случи, освен чрез Божието откровение. Всички, които го познавали, знаели това много добре. Въпреки че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) не е получил никакво образование в нито едно училище преди това, знанието, което е притежавал, и всичко, което е съобщавал, са само една от чудотворните страни на тази свята личност. В сура Анкабут Аллах е повелил следното:

„Преди нея ти нито книга можеше да четеш, нито да пишеш с десницата си. Иначе празнодумците щяха да се усъмнят.” (Сура Анкабут, 48)

Видният тълкувател и Ислямски учен Джалалайн тълкува този аят така:

*„Преди това, т.е. преди Корана, ти не можеше да четеш книга. Не я написа и с ръката си, защото ако беше така, т.е. ако можеше да четеш и пишеш, празнодумците щяха да се усъмнят в тебе. И щяха да кажат: „Пророкът, за който ни е съобщено в Тората, е неграмотен и не може да чете и пише”.*²²

²¹ İmam-ı Gazali, İhya-ı Ulum'îd-din, Tercüme eden: Ali Arslan, Arslan Yayınları, 1st cilt: 5, s. 565

²² Celaleyn Tefsiri Tercümesi, Tercüme İbrahim Serdar, Yusuf Şensoy, Fatih Enes Yayınevi, İstanbul, 1997, 3. cilt, s. 1432-1433

Въпреки че всичко е било толкова ясно, обаче неверниците отправяли разностранни клевети по адрес на Пророка (Аллах да го приветства). Те казвали, че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) бил човек като тях и го обвинили в това, че не казва истината:

„С нехайни сърца. И скришом си шепнеха угнетителите: “Този [Мухаммад] не е ли само човек като вас? Нима ще последвате магията, когато ясно я виждате?” Рече [Мухаммад]: “Моят Господ знае всяко слово на небесата и на земята. Той е Всечувачият, Всезнаещият.” А те рекоха: “Объркани сънища. Той сам си го е измислил. Той е само поет...” (Сура Анбиа, 3-5)

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е човек, който търси помощ от Аллах, който иска от Него напътствие, който Го моли за прошка, който изпълнява всичките Му заповеди. Всъщност самият той ясно изразява в своите проповеди тази истина. В Корана Аллах е съобщил следното:

„И когато им бъдат четени Нашите ясни знамения, онези, които не допускаха, че ще ни срещнат, казват: „Донеси друг Коран, а не този, или го промени!” Кажй: “Нямам право да го променям по собствена воля. Следвам само онова, което ми е разкрито. Страхувам се, ако се възпротивя на своя Господ, от мъчение във великия Ден.” (Сура Юнус, 15)

В *Енциклопедия Сирет* е представено по следния начин как голямото знание, с което Аллах е дарил Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), е доказателство за пророчеството му:

„Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) беше неграмотен, не можеше да чете и пише. Членовете на семейството му, неговите близки и меканците, сред които се бе родил и израснал, не бяха виждали през целия му живот нито да е докосвал книга, нито пък да е хващал писало. При това положение низпосланото му изобилие от знание – Коранът, само по себе си бе чудо. Това е така, тъй като в тази книга имаше съкровища от знание за основните теми на всички минали Божествени книги, разкази за миналите пророци, за религиите и вярванията, които те носят, за древната история, за цивилизацията, културата, икономиката, политиката и моралните ценности. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) обаче беше напълно неосведомен за тях. Това, че е излязъл пред неверниците с една такава Книга, въпреки че е бил неграмотен, е и най-голямото доказателство за пророчеството му...”²³

²³ Siret Ansiklopedisi, Hazırlayan: Afzalur Rahman- Londra Siret Vakfı Başkanı, s.162

Юдейските учени са познавали Мохамед (Аллах да го приветства)

Пророка

Евреите и Християните, които са споменати в Корана като Хора на Писанието, така както притежават някои изопачени вярвания и приложения, са също и хора, които се подчиняват на спуснатата от Аллах божествена вяра. Аллах е съобщил, че е низпослал Корана като последната праведна книга, която е потвърждение на останалите Божии Писания:

„И вярвайте в това, което низпослах, за да потвърди наличното у вас! И не бъдете първите неверници към него, и не продавайте на никаква цена Моите знамения, и бойте се от Мен един!” (Сура Бакара, 41)

В други айяти на Корана пък се съобщава за някои учени сред синовете на Израил, които имат познание за Корана.

„Той е [споменат] в писанията на предците. Не е ли знамение за тях, че го знаят учените сред синовете на Израил?” (Сура Шуара, 196-197)

Имам Саид Хавва, който е един от видните учени-тълкуватели, в произведението си „Ел-Есас фи'т” тълкува тези айяти от сура Шуара по следния начин:

„Без съмнение той – Коранът, „е съществувал и в предходните писания”. Т.е. в предходните писания се споменава за него или пък значението, което притежава, се съдържа в проповедите на пророците, изпратени на миналите народи и в първичния вид на писанията, които Превеликият Аллах е низпослал. Както можем да видим и в божествените книги. Освен това значенията на Всевишния Аллах не се съдържат само в божествените книги, низпослани като откровение, а и в книгите, написани като откровение, дошло от Аллах.

...Безпристрастните и справедливи учени сред синовете на Израил знаят, че този Коран съдържа Тората (Петокнижието), Псалмите и Евангелието, че всеки въпрос, който съдържа, е право, повелено от Аллах, и че това е книгата и последният пророк, които са благовестени в предходните книги.”²⁴

Юдейските учени, както и Християните, които са знаели характерните особености на неграмотния пророк, който е съобщено, че ще дойде, колкото и

²⁴ Said Havva, El-Esas Fi't-Tefsir, Şamil Yayinevi, İst., 1991, 10. cilt, s. 332

измежду тях да е имало такива, които упорито не искали да приемат тази истина, те веднага са познали Пророка Мохамед (Аллах да го приветства). В Корана също е съобщено, че Хората на Писанието ще знаят Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), така както знаят синовете си, но въпреки това една част от тях ще отречат и тези, които не му повярват, ще бъдат от губещите:

„Онези, на които дарихме Писанието, го знаят, както знаят синовете си. Но едни от тях скриват истината, знаейки.” (Сура Бакара, 146)

„Онези, на които дарихме Писанието, го знаят, както знаят синовете си. Онези, които погубиха душите си, те не вярват.” (Сура Анам, 20)

В сура Бакара Аллах предупреждава синовете на Израил и им заповядва да повярват в Корана и да не крият тази истина при положение, че знаят правото:

„О, синове на Израил, помнете Моята благодат, с която ви обсипах, и спазвайте своя обет към Мен, за да спазвам и аз своя обет към вас, и имайте страх от Мен един!

И вярвайте в това, което низпослах, за да потвърди наличното у вас! И не бъдете първите неверници към него, и не продавайте на никаква цена Моите знамения, и бойте се от Мен един!

И не смесвайте истината с лъжата, и не скривайте истината, когато [я] знаете!” (Сура Бакара, 40-42)

Това, че неграмотният ни Пророк (Аллах да го приветства) е знаел за благата, с които Аллах е дарил синовете на Израил, както и за обета, който са дали пред Него, несъмнено е възможно единствено ако Господ му е съобщил това. Когато Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) им прочел тези айяти, Юдейските мъдrecи разбрали, че той е очакваният благословен пратеник. Хората на Писанието също станали свидетели на това, че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е пратеникът на Аллах и че казва истината. Той, с всяко едно свое качество, начин на живот и нравственост, е светият пратеник, за който Аллах е съобщил в Тората и Евангелието, че ще дойде. В един от айятите на Корана е повелено следното:

„Онези, които следват Пратеника, неграмотния Пророк, когото откриват записан у тях в Тората и Евангелието. Той им повелява одобряването и ги въздържа от порицаването, и им разрешава благините, и им възбранява

скверностите. И сменя бремето и оковите, които са на тях. Които повярват в него и го почитат, и го подкрепят, и следват Светлината, низпослана с него, тези са сполучилите.” (Сура Араф, 157)

Видният Ислямски учен Омар Насухи Билмен тълкува този аят по следния начин:

„Този благ аят съобщава, че тези, които ще бъдат сред спечелилите прелестите, благоденящата както на земята, така и в отвъдното, са хората, които се подчинят на Хатем-ул Анбиа (последния сред Пророците), който притежава най-изящните качества, ето така: (Онези,) Които спечелват честта да бъдат от неговите хора (да следват) Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), на който посредством Божествено откровение е спусната книга (Пратеника, неграмотният Пророк), който, въпреки че не е прочел и написал нищо от никого, единствено посредством Божествено вдъхновение е получил знание за миналото и бъдещето. Този Пророк с висока чест и слава, който ще открият в Тората и Евангелието с името и качества му. С такава външност, че не съществува и съмнение, че той е личността, чието име и качества са съобщени в тези книги. Всъщност ако в тези книги не пишеше така, то щеше ли Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства), твърдейки това, да даде повод да бъде опроверган? Той е такъв Пророк с висока чест и слава, че заповядваше и съветваше народите, които призоваваше към вярата (заповядваше похвално на) цялото човечество уважаването на заповедите на Всеславният Аллах, спечелването на качества със силна вяра и красива нравственост, проявяването на нежност към създанията. (И им възбраняваше порицаването)...”²⁵

Както се вижда, това, че идването и характеристиките на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) са съобщени в Писанията на Хората на Писанието, е още едно от чудесата на този свят човек, който е избран пред народите. Благоразумните, религиозни Хора на Писанието, които оценили видяното със съвестта си, също потвърдили тази очевидна истина.

²⁵ Ömer Nasuhi Bilmen, Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meali Alisi ve Tefsiri, 2. Cilt, s. 1101, 1102

НЯКОИ ЧУДЕСА ОТ ЖИВОТА МОХАМЕД

НА ПРОРОКА (Аллах да го приветства)

В живота на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) са се случили много големи чудеса. Както подчертахме и в предходните глави на книгата, Коранът е най-голямото от тях. Възвишената нравственост, поведение и сунната на Пророка (Аллах да го приветства) също са от чудесата. Благодарение на аяйтите на Корана, които проповядва на хората като напътствие, отдалечените от цивилизацията бедуини достигнали до най-високото равнище на цивилизованост. Това също е едно от чудесата на Аллах. Това, че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства), проповядвайки по най-мъдрия начин Ислямските морални ценности, е допринесъл за превръщането, с позволение на Аллах, на един народ, който заравял децата си живи, в такъв, който изпитва милост и състрадание към всеки, за приемането на единобожна (монотеистична) религия на общество, което по-рано се прекланяло на изработените от собствените им ръце идоли, също е чудо.

Благословеният ни Пророк (Аллах да го приветства) е извършил множество чудеса, съобщени в аяйтите на Корана и хадисите. Една част от тези забележителни събития са следните:

Чудото на възнесението

„*Миладж*“ (възнесение) (арабска дума, която има значението на „изкачване нагоре, издигане“) е едно от най-големите чудеса на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства). В сурите Исра и Наджм на Корана е съобщено за чудотворното нощно пътуване на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) до Масджид ал-Акса и въздигането му до дървото Лотос (Сидра).

Речниковото значение на арабската дума „Исра“ е „нощно пътешествие или нощна разходка“. В първия аяйт на сура Исра Всеславният Аллах е съобщил за чудотворното пътешествие на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) по следния начин:

„Пречист е Онзи, Който пренесе Своя раб нощем от Свещената джамия до Най-далечната джамия, околностите на която Ние благословихме, за да му

покажем от Нашите знамения. Той е Всечуващият, Всезрящият.” (Сура Исра, 1)

Значението на арабската дума „Акса” е „далечен, най-далечен”. Както е известно, Масджид ал-Харам е в Мека, а Масджид ал-Акса в Йерусалим. Разстоянието между тези две места е приблизително 1,235 км.. Когато въпросното чудо се е случило, Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е бил в Мека. Той е бил отведен от Мека до Ал-Акса, която се намира в Йерусалим. Великият Ислямски учен Ибн-и Кесир е съобщил, че във връзка със свято ВЪЗНЕСЕНИЕ най-малко двадесет и пет души от сподвижниците на Пратеника (Аллах да го приветства) са предали думите на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), като този брой дори може да достигне четиридесет и пет. Тези, които се приемат за най-надеждни, са разказите на Енес Ибн Малик, Абу Хурайра, Абу Саид ал-Худри, Малик Ибн Са’саа, Абу Зерр ал-Гафари, Шеддад Ибн Евс, Абдуллах Ибн Аббас, Абдуллах Ибн Месуд и Умму Хани.²⁶ Според сведенията от хадисите, докато Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) лежал в дома на дъщерята на чичо си Умухан бин Абу Талиб, Гавриил му се привидял и качвайки го на коня на име Бурак, го отвел в Ал-Акса. Възнесението се случило именно тук. В хадисите са съобщени много подробности за това, което Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е видял по време на Възнесението. В хадисите е предадено, че по време на Възнесението Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) се е срещнал с другите пророци и е видял рая и ада.

Според сведенията, представени в Ислямските източници, чудото на Възнесението е посрещнато със съмнение от страна на съдружаващите и неверниците поради тяхната неразумност. Тъй като неверниците не повярвали в истинността на това, което Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) казал, те проучили дали събитието наистина се е случило или не. Поради това грозно поведение Аллах още веднъж унижил съдружаващите и неверниците и обърнал срещу тях това, с което се подигравали. В хадисите това събитие е съобщено така:

„Казаха: „Можеш ли да ни опишеш как изглежда Масджид ал-Акса? Тъй като една част от тях бяха посетили това място и бяха видели Ал-Акса.”

Пророкът разказа:

„Започнах да описвам джамията. Докато обяснявах някои части от нея, изпаднах в съмнение. В резултат на това Ал-Акса бе поставена пред дома на Акаб или Укейл. И аз започнах да разказвам, като я гледах.”

²⁶ İbn Kesir, Hadislerle Kuran-ı Kerim Tefsiri, Cilt 9, s. 4671

След думите на Пратеника хората, които присъстваха там, казаха така:

„Слава на Аллах, описанието на джамията е правилно.“²⁷

„В едно от преданията на Муслим пък Пратеникът (Аллах да го приветства) на Аллах повелил така: „Видях себе си в северната част на Кааба. Курайшите ме разпитваха за пътешествието ми. Попитаха ме някои неща за Масджид ал-Акса, за които не можах точно да се сетя... В резултат на това Всемогъщият Аллах извиси (донесе пред зрението ми) Масджид ал-Акса за мен. Гледах към нея и отговорях на това, което ме питаха.“²⁸

Това, че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства), който никога през живота си не е посещавал областта, където се намира Ал-Акса, отговаря безпогрешно на въпросите на съдружаващите, е голямо чудо и милост от Господа. С това чудо ентузиазмът, вълнението и привързаността на вярващите към Пророка (Аллах да го приветства) се увеличили още повече, неверниците и съдружаващите пък глупаво упорствали в неверието си.

В хадисните източници се съобщава, че съдружаващите отишли при Абу Бакр (Аллах да е доволен от него) и измислили неоснователни клевети по адрес на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) във връзка със случая с Възнесението. Абу Бакр (Аллах да е доволен от него), на който съдружаващите разказали чудото на Възнесението, на което не повярвали, и когото попитали дали ще продължи да вярва на Пророка (Аллах да го приветства) или не, отговорил с думите: *„След като той казва, значи несъмнено е така.“* Поради доброто и предано поведение на Абу Бакр (Аллах да е доволен от него) във връзка с това събитие Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) го почел с прякора „Преданият“ („Сиддик“). Това, че в резултат на искането на съдружаващите на доказателство от Пророка (Аллах да го приветства), той им представил още едно чудотворно доказателство, чието опровергаване било невъзможно, е разказано в хадисите по следния начин:

„Казаха на Пророка (Аллах да го приветства): „Кое е доказателството за това, което казваш?“

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) каза: „Срещнах един курайшки керван. Той беше на еди кое си място. Керванът се изплаши от нас и промени посоката си. Върху една от камилите в този керван имаше черен и бял чувал, тя изрева и се сгромоляса.“

Когато керванът се завърнал, попитали за случилото се и те съобщили същото като Пророка Мохамед (Аллах да го приветства).“²⁹

²⁷ Müsned, İmam Ahmed, (1/309) el-Bezzar: Keşfu'l Estar 1146

²⁸ Said Havva, El Esas Fi's Sünne, Hikmet Neşriyat, 1. cilt, s. 393

²⁹ İbn Kesir, Hadislerle Kuran-ı Kerim Tefsiri, Cilt 9, s. 4615

Както се вижда, с подробното описание на Масджид ал-Акса, която никога не е виждал, и съобщаването на положението на керваните по пътя Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е представил едно голямо чудо, което е от милостта на Аллах. Едно от сведенията, свързани с Възнесението, които са съобщени в Корана, е въздигането на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) до дървото Лотос (Сидра). В сура Наджм това чудо е съобщено така:

„И отново го видя при друго спускане до лотосовото дърво на крайния предел, където е Градината на обителта. Когато дървото бе покрито с онова, което го покрива... И не се отклони погледът [на Мухаммад], и не се откъсна. Той видя някои от най-големите знамения на своя Господ.” (Сура Наджм, 13-18)

Възнесението е едно много голямо чудо, с което Всемогъщият Аллах е дарил Пророка Мохамед (Аллах да го приветства). То е превъзходно доказателство, което Господ е предоставил на Пророка (Аллах да го приветства) срещу неверниците. Всяко едно от чудесата, показани на Пророка (Аллах да го приветства), от Аллах са сътворени по Негово желание, по начин и време, което Аллах пожелае, без да се дължи на някакви причини. Всяко едно от тези чудеса представлява много голяма блага вест, която увеличава още повече вярата на вярващите.

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства)

разцепва

Луната на две

Едно от чудесата на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) е разцепването на Луната на две. Аллах е споменал за това необикновено събитие в Корана. До нас също така са достигнали и множество хадиси, свързани с това голямо чудо. В сура Камар е съобщено следното:

„Наближи Часът и се разцепи луната. Но и да видят знамение, те се отдръпват и казват: „Продължителна магия.” И го взимат за лъжа, и следват своите страсти. Но за всяко дело има край.” (Сура Камар, 1-3)

Изразът *„иншикак-ъ камар”*, споменат в айята, се състои от думите *иншикак* (разцепвам) и *камар* (Луна). Значението на глагола на арабски език, от който произлиза *иншикак*, е *„набраздяване, разкопаване, обработване на земя, разравяне на*

почва". Иншикак от своя страна пък означава „разцепвам, разделям на парчета, раздвоявам". Обобщението на всички хадиси относно чудото на разцепване на Луната, направено в Енциклопедия Сирет, е следното:

„Бе една вечер от 14-ия ден на лунния месец пет години преди преселението в Медина. И точно тогава изведнъж Луната се разцепи на две. Едната част бе от едната страна на отсрещния хълм, а втората част от другата му страна. Това бе явление, продължило една секунда. След това двете части на Луната се съединиха. По това време Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) бе в Мина. Пророкът (Аллах да го приветства) се обърна към тези, които тогава бяха там, и им каза: „Вижте и засвидетелствайте!". Неверниците твърдяха, че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) ги е омагьосал и поради тази причина очите им не виждали добре. Другите, които бяха там: „Мохамед (Аллах да го приветства) може нас да ни е омагьосал, но не и тези, които не бяха тук. Изчакайте малко, нека попитаме тези, които идват насам. Те видели ли са това явление?" Тези, които дойдоха отън, признаха, че са видели това явление.”³⁰

Чудото на разцепването на Луната наред с Бухари и Муслим е включено също така и в произведенията на великите хадисни учени като Тирмизи, Ахмад б. Ханбал, Абу Дауд ет-Таилиси, Хаким ен-Нисабъри, Байхаки, Абу Нуайм ел Исфехани и Кадъ Яз.³¹ Една част от тези хадиси са следните:

„... Абдуллах ибн Мас'уд (Аллах да е доволен от него) казал така: Когато бяхме в Мина заедно с Пророка (Аллах да го приветства), Луната се раздели на две и той каза: „Засвидетелствайте!". И едната част на Луната се отмести по посока на планината Хира.

Абу'д-Духа Муслим ибн Субайх предава от Масрук, а той пък от Абдуллах ибн Мас'уд (Аллах да е доволен от него): Луната се раздели на две в Мека ...

... Абдуллах ибн Аббас (Аллах да е доволен от него) разказва: По времето на Пратеника (Аллах да го приветства) Луната се раздели на две.

... Ибрахим ен-Нахаи предава от Абу Ма'мер, че Абдуллах ибн Мас'уд (Аллах да е доволен от него) казал: Луната се раздели на две.”³²

Бухари и Муслим са предали от Ибн-и Мас'уд (Аллах да е доволен от него) следното:

„По време на Пророка (Аллах да го приветства) Луната се разцепи на две в Мека. И Пратеникът на Аллах повели така: „Вижте и засвидетелствайте!”³³

³⁰ Siret Ansiklopedisi, Hazırlayan: Afzalur Rahman- Londra Siret Vakfı Başkanı, Sf 164

³¹ İlyas Çelebi, İtikadi Açıdan Uzak ve Yakın Gelecekle İlgili Haberler, Kitabevi, İstanbul, Mayıs 1996, s:161

³² Sahih-i Buhari, Mütercim: Mehmed Sofuoğlu, Ötüken Yayınları, İstanbul 1987, Cilt 8, s. 3619-3620

В хадисите се съобщава, че събитието с разцепването на Луната се случило в Мека. Освен това в хадисите също така е съобщено, че меканците лично поискали от Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) да изпълни това чудо:

„Бухари и Муслим са предали следното от Енес (Аллах да е доволен от него): Каза: „Меканците поискаха от Пратеника на Аллах да им покаже някакво чудо. В отговор на това той им показа два пъти Луната да се раздвоява.“³⁴

Според преданията неверниците отново не повярвали на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), който разцепил Луната на две по желание на курайшките идолопоклонници. Във 2-ри и 3-ти аят от сура Камар е обърнато внимание на този факт:

„Но и да видят знамение, те се отдръпват и казват: „Продължителна магия.” И го взимат за лъжа, и следват своите страсти. Но за всяко дело има край.” (Сура Камар, 2-3)

Съдружаващите, които в лицето на това голямо чудо не намерили какво да кажат, този път пък отправили обвинението, че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) ги е омагьосал. Въпреки че след като видели със собствените си очи как Луната се разцепила на две, те вече трябвало съвестно да приемат, че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е Божият пратеник, те поради високомерието, желанията и страстите на душите си не приели знаменията (аятите) на Аллах. Това е обща характерна особеност на тези, които не са повярвали, независимо от това на какво чудо са станали свидетели, и която в Корана е съобщена като: **„... Погледите ни бяха заслепени. Ние сме омагьосани хора.”** (Сура Хиджр, 15).

Бадиуззаман Саид Нурси също в своето „Писмо” („Мектубат”) е споменал за чудото на раздвояването на Луната. Учителят, който обяснява, че това събитие е предадено от множество от сподвижниците на Пророка (Аллах да го приветства), съобщава в какво безпомощно положение са изпаднали идолопоклонниците пред лицето на случилото се, по следния начин:

„Най-надеждното, неоспоримо и голямо чудо на Преблагия ни Пророк (Аллах да го приветства) е раздвояването на Луната. Да, това разделяне на две на Луната е надеждно от множество страни, наред с това, че е съобщено посредством многократно повторение от знатните сред сподвижниците като Ибн-и Мас’уд, Ибн-и Аббас, Ибн-и Омар, Имам-ът Али,

³³ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 313

³⁴ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 313

Енес, Хузайфа, повелението на Корана, което не остава място за съмнение: „Наблужи Часът и се разцепи луната“ съобщава на световите за това голямо чудо. Упоритите съдружаващи от Курайш по онова време не отвърнали с отказ на съобщеното от този айят, а казали само, че това може би е „магия“. Следователно дори и според неверниците раздвояването на Луната е неоспоримо.”³⁵

Бадиуззаман е съобщил, че една от мъдростите в чудесата на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) е определянето още по-добре на разликата между човек, жесток като Абу Джахл, и такъв с възвишена нравственост като Абу Бакр. В своето „Писмо“ („Мектубат“) във връзка с този въпрос Бадиуззаман е казал следното:

*„Чудото е доказателство на пророческото дело за убеждаване на неверниците, а не за принуждаване. При това положение на тези, които са чули за пророческото събитие, трябва да бъде показано чудо от убедителна степен. Показването на другата страна или излагането на яснота от принудително равнище е както против мъдростта на Премъдрия Благодетел (Аллах), така и на тайната за идването на земята и поемането на отговорност. Защото тайната за задължението на хората да действат според Божиите заповеди изисква „отварянето на вратата на разума без отнемането на избора“. Ако Притежателят на властта, Творецът на това, което няма равно на себе си, бе оставил Луната разделена на две според желанието на философите така, че да я покаже на всички светове в рамките на един-два часа, и ако беше влязла в обществената човешка история, то тогава като явленията, настъпващи на небето, или нямаше да бъде доказателство за пророческото дело и нямаше да остане характерна особеност на Ахмедовото (Аллах да го приветства) послание, или пък щеше да е чудо от толкова ясна степен, че да принуди разума, да отнеме възможността за избор на разума и ще не ще да потвърди пророчеството. Хора с въглено сърце като Абу Джахл и такива с диамантено сърце като Абу Бакр – Преданият щяха да останат на едно и също ниво, тайната за задължението на хората да действат според Божиите заповеди щеше да изчезне...”*³⁶

Както всички същества и предмети във Вселената, така и Луната е под Божието владичество и може да се показва когато и както Аллах пожелае. За да се изпълни нещо, както е съобщено и в Корана, е достатъчно само Аллах да му каже „Бъди“. В един айят е повелено следното:

„Повелята Му, когато желае нещо, е само да му каже: “Бъди!” И то става.”
(Сура Йа Син, 82)

³⁵ Mektubat, 19. Mektup, s. 191

³⁶ Mektubat, 19. Mektup, s. 221

Всички тези сведения още веднъж показват, че Аллах е избрал Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) над всички хора, низпослал му е последната Божия книга – Корана, и го е дарил с чудеса, които да смекчат сърцата на хората и да допринесат за това те да повярват. Докато някои хора повярвали и спасили отвъдния си живот, други пък упорствали в неверието си и станали от губещите във вечния си живот. Аллах винаги е доказвал правотата на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) в лицето на обвиненията на неверниците и съдружаващите.

ИЗПЪЛНЯВАНЕ НА МОЛИТВИТЕ ПРОРОКА МОХАМЕД приветства)

**НА
(Аллах да го**

Както наблегнахме в книгата досега, Господ е дарил Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) с несравними блага. Чудесата, които Пророкът (Аллах да го приветства) е показал на народа си, са изключително много. Едно от тези чудеса е изпълняването на молитвите на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства). Във връзка с този въпрос в хадисите са представени множество сведения.

Приемането на молитвите за дъжд на Пророка (Аллах да го приветства)

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства), както всички останали пророци, е дълбоко привързан към Аллах, дълбоковярващ, силно боящ се от Аллах искрен раб. Аллах е отговорил на искрените молитви на Пророка (Аллах да го приветства) и в резултат на това сподвижниците и хората около него са станали свидетели на разнообразни чудеса. Например това, че Господ отвърнал на молитвите на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) за дъжд и изобилие, е описано подробно в хадисите.

Един от хадисите на Бухари и Муслим, който са предали от Енес (Аллах да е доволен от него), е както следва:

„По времето на Пратеника (Аллах да го приветства) на Аллах преживяхме една суша. Докато Пратеникът (Аллах да го приветства) на Аллах беше на амвона, дойде един бедуин и каза така:

„Ей, Пратенико на Аллах, стоката погина, жени и деца останаха гладни, моля те помоли се за нас на Аллах!“ Вследствие на това Пратеникът (Аллах да го приветства) на Аллах повдигна благословените си ръце. На небето не се виждаше нито един облак. Кълна се в Този, който държи душата ми в ръцете си, веднага след като сваля ръцете си, долу се появиха облаци колкото планини. Преди да слезе от амвона, видяхме как по благословената

му брада се спускаше вода. Този ден валя един хубав дъжд. На следващия ден, на по-следващия ден също валя...”³⁷

Другите хадиси относно този въпрос са следните:

„Преди обяд Пратеникът (Аллах да го приветства) на Аллах стана в джамията, възвеличи Аллах три пъти и се помоли така:

„Господи, дари ни с дъжд! – Три пъти – Господи, дай ни като блага от Тебе масло, мляко, вътрешна мас и месо!”

На небето не виждахме нито един облак. Изведнъж се появи вятър, той донесе облаци. Облаци се събраха на едно място и изсипаха дъжда. Хората на пазара се развикаха. Пратеникът на Аллах все още беше на крака. Пътищата се напълниха с водата на изобилния валеж; не бях виждал толкова мляко, масло и месо, колкото тази година.”³⁸

„В петък един човек влезе в джамията от вратата, която гледаше към амвона. Пророкът (Аллах да го приветства) четеше проповед. Застана пред Пратеника (Аллах да го приветства) на Аллах и каза така:

„Ей, Пратенико на Аллах, стоката погина. Пътищата се раздробиха на парчета от сушата. Помоли се на Аллах да ни изпрати дъжд и да ни се притече на помощ!”

Веднага след това Пратеникът (Аллах да го приветства) на Аллах повдигна благословените си ръце и се помоли така: „Господи, изпрати ни дъжд! Господи, изпрати ни дъжд!”

Енес (Аллах да е доволен от него) каза: „Не! Кълна се, че на небето нямаше нито облак, нито парче облак, нито пък можехме да видим каквото и да било друго. Между къщата, двора и Сел (името на планина в Медина) също нямаше нищо. След това се появи един облак като щит, когато достигна до средата на небето, се разпръсна и после започна да вали.”³⁹

Абу Нуайм, предавайки от Аиша (Аллах да е доволен от нея), казва следното:

„Хората се жалваха на Пратеника (Аллах да го приветства) на Аллах за сушата. Той стана и отиде на мястото за преклонение, седна в амвона и повдигна ръцете си нагоре, Аллах сътвори един облак, небето трътнеше, удари мълния, а после заваля един хубав дъжд...”⁴⁰

³⁷ Buhari, İstiska/6, 7; Müslim, İstiska/8; Nesa'i, İstiska/10; İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 835

³⁸ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 837

³⁹ İbn-i Kesir, Peygamberimiz (sav)'in Şemaili Mucizeleri, Çelik Yayınevi, s. 183

⁴⁰ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 838

Сподвижниците на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), които в резултат на молитвата му останали млади

Както е съобщено в Корана с айята: „Дойде вече Пратеник при вас измежду вас самите. Тежко е за него вашето затруднение, загрижен е за вас, към вярващите е състрадателен, милосърден.” (Сура Тауба, 128), Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е бил много загрижен за вярващите. В хадисите също е съобщено как Пророкът (Аллах да го приветства) е давал множество съвети относно здравето, сигурността и вярата на вярващите, как се е отнасял с обич и милосърдие към тях. В резултат на тази своя обич и загриженост към вярващите Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) се е молил на Аллах за множество неща, свързани със сподвижниците си. В Корана Аллах е съобщил следното относно молитвите на Пророка (Аллах да го приветства) за вярващите:

„... И се моли за тях! Твоята молитва е успокоение за тях. Аллах е всечуващ, всезнаещ.” (Сура Тауба, 103)

Както е съобщено в айята, молитвата на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) е източник на успокоение и облекчение за вярващите. По подобен начин е съобщено и в хадисите, че Пратеникът на Аллах (Аллах да го приветства) се е молил за дълъг живот на сподвижниците си и че тези негови молитви са били приети. В хадисите са съобщени имената на много от сподвижниците на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), които след молитвите му са живели и са били здрави в продължение на дълги години. Един от тези хадиси е следният:

„Ибн-и Аби Шауба Муснад предава от Абу Нуайм и Ибн-и Асакир Амр б. ал-Хамък и казва:

Той даде на Пратеника (Аллах да го приветства) на Аллах да пие мляко.

Пратеникът на Аллах се помоли за него по следния начин:

„Боже, позволи му да се възползва от младостта!”⁴¹

В някои други източници пък е съобщено как молитвата на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) е спомогнала някои от сподвижниците му да останат млади, по следния начин:

„Съобщава се, че сподвижниците на Пророка (Аллах да го приветства), за които се е молил да живеят дълго, са живели сто години.”⁴²

⁴¹ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 847

„Погалил един от сподвижниците си по главата и се помолил така: „Боже мой, направи го по-хубав и направи красотата му продължителна!“. Лицето на този сподвижник на Пророка (Аллах да го приветства) се запазило младо и красиво до деня на неговата смърт.“⁴³

Приемане на молитвите на да го приветства) за изобилие

Пророка (Аллах

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) се е грижил за всички проблеми на сподвижниците си, помагал им е при всяко тяхно затруднение. Молитвите на Пророка (Аллах да го приветства) с позволение на Аллах винаги са били източник на голямо изцеление и изобилие за сподвижниците му. В хадисите са представени множество примери за това изобилие. Някои от предадените хадиси са следните:

„Бухари и Муслим предават следното от Енес (Аллах да е доволен от него):

Пророкът (Аллах да го приветства), молейки се за мен, каза така: „Боже, увеличи му имането и челядта, направи благословено препитанието, което Си му дарил.“

Енес (Аллах да е доволен от него) каза: И наистина имуществото ми е голямо. Родиха ми се и много деца.“⁴⁴

„Бухари и Муслим, предавайки от Енес (Аллах да е доволен от него), казват така:

Пратеникът (Аллах да го приветства) на Аллах каза на Абдурахман б. Авфа: „Нека Аллах да те дари с изобилие!“ Ибн-и Са’д и Байхаки са предали същото от друг източник и са добавили следното: „Абдурахман каза: Толкова забогатях, че който и камък да повдигна, знаех, че изпод него винаги ще намеря злато или сребро.“⁴⁵

„Пророкът (Аллах да го приветства) се бе помолил на Аллах за Урве ал-Барики. В търговията той достигна до такова степен, че дори и да купеше парче земя, знаеше, че ще спечели от нея.“⁴⁶

„Когато Абу Укаил отишъл на пазара с дядо си Абдуллах б. Хишам, за да купят жито, се срещнали с Ибн-и Зубеир и Ибн-и Омар и те казали така:

⁴² İbn-i Kesir, Peygamberimiz (sav)'in Şemâli Mucizeleri, Çelik Yayınevi, s. 325

⁴³ İbn-i Kesir, Peygamberimiz (sav)'in Şemâli Mucizeleri, Çelik Yayınevi, s. 316, 327)

⁴⁴ Buhari, Da"avat/18, 25, 47; İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 851

⁴⁵ Buhari, da"avat/54; İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 854

⁴⁶ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 854

*„Бъди съучастник с нас! Защото Пратеникът (Аллах да го приветства) на
Аллах се помоли за теб за изобилие.“ И той в резултат на това поделеше житото си
с тях. Въпреки това обаче поради изобилието му не намаляваше ни най-малко от
товара му. Връщаше се вкъщи с него.”⁴⁷*

⁴⁷ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 856

ЧУДОТВОРНАТА ПОМОЩ НА АЛЛАХ КЪМ ПРОРОКА МОХАМЕД (Аллах да го приветства)

Пратениците на Аллах, които допринасят за напътствието на хората, притежават изключително чувствителна съвест. Те са много ценни хора, които повеляват на хората доброто и им възбраняват злото, които изпълняват старателно това благородно задължение. Пратениците на Аллах полагат усилия, за да допринесат за спасяване на отвъдния живот на всички хора, до които могат да достигнат, и тяхното напътствие. Те искат да ги извадят от нехайството, в което се намират, и да ги насочат към нравственост, която могат да се надяват, че би се харесала на Аллах. В отговор на това пророците по време на тези свои благородни усилия понякога са били излагани на заплахите, клеветите, словесните и физически нападки на неверниците, съдружаващите и лицемерите. Но дори и при тези условия те са продължавали своята проповедническа служба с търпение, внимателност, доброта и смиреност.

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) също, подобно на всички останали пророци, поради истините, които е съобщавал на хората, е бил изложен на различни мъчения и клевети, сблъсквал се е с иронично поведение. Били са му отправени множество различни клевети и е живял дълги години под натиска и смъртоносната заплаха на неверниците. Праведните вярващи, които се подчинили на Пророка (Аллах да го приветства), също са били бойкотирани в един продължителен период от време от обществото, в което живеели. Разбира се, всички тези събития, които изглеждат като трудности, са славни събития, допринесли за това Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) и праведните вярващи с него да се сдобият с един прекрасен живот както на земята, така и в отвъдното. Тези, които искрено вярват и се уповават на Господа, никога не падат духом пред такива или подобни трудности, а напротив - гледат на трудностите и притесненията като на начини за сближаване с Аллах и спечелване на Неговото удовлетворение.

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства), който преди да започне проповедничеството си, още от ранна младежка възраст е бил охарактеризиран с качеството „Надежден“, е човек, известен с надеждността си. Както споменахме и по-рано, хората от обществото, в което е живял, са му се доверявали до такава степен, че да му поверят всичко, избирали са го като съдия при решаването на множество проблеми. Те винаги са хвалили неговата нравственост, справедливост и правда. Тъй като Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е свят човек, който винаги е

изпълнявал всяко едно нещо по най-добрия начин, който е бил много умен и предвидлив и е притежавал прозорливост, то всеки, който го видел, веднага забелязвал тези негови възвишени качества. Но когато Пророкът (Аллах да го приветства) започнал да призовава околните да повярват в Аллах и да се откажат от преклонението пред идолите, той, въпреки че били свидетели на възвишената му нравственост, се превърнал в най-голямата мишена на неверниците.

Подобно на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) останалите бележити пратеници на Аллах също, преди да започнат пророческото си дело, са били обичани и уважавани хора сред народа си. Но след като били удостоени с пророчеството, тези, които отричали съществуването на Аллах и Съдния ден, или пък тези, които не приели религиозната нравственост поради земни грижи, се изправили срещу тях. Това е съобщено в Корана по следния начин:

„Рекоха: „О, Салих, преди това ти възлагахме надежди. Нима ни забраняваш да служим на онова, на което служеха нашите предци? Съмняваме се в онова, към което ни призоваваш.” (Сура Худ, 62)

„Рекоха: „О, Шуайб, нима твоята молитва ти повелява да оставим онова, на което служеха предците ни, или да не постъпваме със своите имоти, както пожелаем? Наистина ти си състрадателният, разумният!” (Сура Худ, 87)

**„Рече [царят]: „Какво ви бе намерението, когато съблазнявахте Юсуф?”
Рекоха: „Пречист е Аллах! Не узнахме за него нищо лошо.” Жената на господаря рече: „Сега се разкри правдата. Аз го съблазнявах. Той говори истината.” (Сура Юсуф, 51)**

Реакцията на народа на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), когато ги призовал към истината и праведността, била, както Аллах съобщава в айятите: **„И рекоха [неверниците]: “О, ти, комуто бе низпослано Напомнянето, ти си луд! Защо не ни доведеш ангелите, ако говориш истината?”** (Сура Хиджр, 6-7), отправяне на неоснователни клевети по адрес на този благословен човек. В айятите на Корана се съобщава, че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е бил изложен на множество други клевети освен съобщените по-горе. И така, при тези условия Пророкът (Аллах да го приветства) продължил да провежда идейната си борба срещу неверниците и да съобщава нравствените ценности, предписани в Корана. Истините, които той проповядвал обаче, породили голяма омраза и ярост у неверниците и съдружаващите от народа. Много малко от хората са оценили Пророка Мохамед

(Аллах да го приветства), за който Аллах е споменал в Корана, че е „милост за световите“ (Сура Анбиа, 107). И дори след известно време Пророкът (Аллах да го приветства) бил принуден да смени местонахождението си и напускайки Мека, се преселил в Медина.

Сред един опасен и идолопоклоннически народ Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства), от една страна, проповядвал религията, от друга - обучавал тези, които повярвали и го последвали, а от трета пък провеждал тежка борба срещу неверниците. Тази борба от време на време се превръщала в ожесточена война. Освен съдружаващите по онова време някои Евреи, които упорствали в неверието си, също проявявали антагонистично поведение срещу Пророка (Аллах да го приветства). Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) се погрижил също и за тях. Подобно на Евреите някои Християни също взели под прицел Пророка (Аллах да го приветства), постоянно му създавали пречки и се опитвали да му навредят, устройвайки капани.

Докато, от една страна, Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) провеждал една толкова широкообхватна борба, от друга страна пък лицемерите също се опитвали потайно да му навредят. Лицемерите, сътрудничейки си с неверниците, им носели вести, потайно провеждали разнообразни дейности против Пророка (Аллах да го приветства). Подобно на неверниците и съдружаващите тяхната цел също бил Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства). Те завиждали на Пророка (Аллах да го приветства), изпитвали омраза и гняв към него. Въпреки тази омраза, която изпитвали към Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), те се приближили силно до него, посещавали беседите му и тайно провеждали дейности.

Наред с лицемерите сред тези, които слушали проповедите на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), имало и неверници. Тези хора също както останалите извършвали множество действия, с които да разстроят светия пратеник на Аллах. В един от айятите си Аллах е съобщил за тези хора, които с коварни погледи искали да причинят страдание на Пророка (Аллах да го приветства):

„И едва не те сразяват с погледи неверниците, когато слушат Напомнянето, и казват: “Той е луд.” (Сура Калам, 51)

Както се вижда от разказаното досега, Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства), въпреки че се е намирал под смъртоносната заплаха на неверниците и сред лицемерите, е проповядвал религиозния морал на хората, опитвал се е да допринесе за тяхното напътване. Знатните сред неверниците пък кроили планове, устройвали капани, за да убият пратеника на Аллах.

Едно от най-големите чудеса, показани ни от Господ, е това, че въпреки множеството капани и лукавства, устроени по адрес на Пророка (Аллах да го приветства), той е продължил своята борба, без никога да е бил наранен.

В един от айятите на Корана Аллах е обещал на благия ни Пророк (Аллах да го приветства) „да го защитава от хората“:

„... Аллах ще те защити от хората. Аллах не напътва неверниците.” (Сура Маида, 67)

Това обещание на Господ се е проявило в множество чудеса, нито един от знатните неверници, съдружаващите, лицемерите или който и да било от тези, които изпитвали злоба и гняв към него, по един чуден начин не е успял да му навреди. Подготвените заговори, заложените капани всеки път се разваляли. Освен това в множество ожесточени битки съдружаващите и неверниците, въпреки че се изправили лице в лице с Пророка (Аллах да го приветства), Господ винаги го е защитавал и той е продължил своето пророческо дело докрай. Тези, които се опитвали да го измъчват, никога не постигнали своята цел, а напротив, докато те самите изпадали в унижение, с всеки изминат ден физическата сила, здраве, радост, сияние и красота на Пророка (Аллах да го приветства) се увеличавали още повече. Аллах е закрилял Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) със своята милост, дарил го е с голяма сила и величие както от физическа, така и от нравствена гледна точка. Без съмнение това е едно много голямо чудо, проявило се над Пророка (Аллах да го приветства). Докато подлите капани, устроени от неверниците и лицемерите, се преобръщали в тяхна загуба, Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства), бидейки под милостта и защитата на Аллах, продължил своята борба, без да претърпи никаква вреда. Този факт, който сам по себе си е чудо, е съобщен както в Корана, така и в хадисите, предадени от Пророка Мохамед (Аллах да го приветства).

Фактът, че неверниците не са успели да убият Пророка Мохамед (Аллах да го приветства)

Призивът на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) към истината и правия път е станал причина някои хора, които получават облаги от несправедливостта и потисничество, които се страхуват да не загубят званието и положението си в обществото, да изготвят разнообразни капани за Пророка (Аллах да го приветства) и

вярващите с него. Това е така, защото истините, които Пратеникът (Аллах да го приветства) на Аллах е съобщавал, стават причина голяма част от земните им облаци изведнъж да загубят смисъл. Бидейки високомерни, те упорствали в привързаността си към идолите, на които служели дотогава, и не искали да се откажат от суеверните ценности, в които вярвали. Вместо това правели заговори помежду си, за да разубедят Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) от религията или да го убият. Тези планове, изработени от неверниците и идолопоклонниците, са съобщени в един от аятите на Корана по следния начин:

„И когато неверниците лукавстваха срещу теб, да те задържат или да те убият, или да те прокудят... Те лукавстват, а Аллах проваля тяхното лукавство. Аллах е над лукавите.” (Сура Анфал, 30)

Както е съобщено и в аята, Аллах е над лукавите и Той е спасил Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) от всичките им капани. Като условие на аята: **„... не ще ви навреди лукавството им с нищо. Аллах обгръща техните дела.”** (Сура ал-Имран, 120), те не са успели по никакъв начин да навредят на Пророка (Аллах да го приветства).

В други айти Аллах също е съобщил, че никой няма да може да причини вреда на Пророка (Аллах да го приветства) нито от материална, нито пък от морална гледна точка, така:

„И ако не бе благодатта на Аллах, и Неговата милост към теб, група от тях щеше да те заблуди. Но единствено себе си заблуждават и с нищо не ще ти навредят. Аллах ти низпосла Книгата и мъдростта и те научи на онова, което не си знаел. Огромна е благодатта на Аллах към теб.” (Сура Ниса, 113)

„Те все лъжата слушат, все забраненото изяждат. И ако дойдат при теб, отсъди помежду им или се отдръпни от тях! И отдръпнеш ли се, те не ще ти навредят с нищо. А съдиш ли, отсъждай справедливо между тях! Аллах обича справедливите.” (Сура Маида, 42)

В хадисите се съобщава как съдружаващите са прибегвали към различни методи, за да накарат Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) да се откаже от проповядването на морала от Корана. Един от тях е предлагайки положение (в обществото), имоти и богатство, да се опитват да разубедят Пророка (Аллах да го приветства) от борбата му чрез прости земни облаци. В един от аятите на Корана пък е съобщено следното:

„Желаят, ако се смекчиш, и те да се смекчат.” (Сура Калам, 9)

Въпреки всички материални и морални предложения Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) постъпил изключително непоколебимо по отношение на съобщаването на айятите на Аллах и никога не обърнал внимание на интензивните заплахи, които получавал. В своя „Муснад” Ибн-и Шайба предава грозните предложения, направени на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) от Утба бин Рабиа, който е от меканските съдружаващи, така:

„... Защо ни казваш, че бащите ни са се отклонили? Ако искаш лидерство, нека ти дадем знамената си и те направим управник. Ако искаш имущество и пари, нека ти съберем пари, колкото да стигнат на теб и потомството след теб.”⁴⁸

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е бил много силно вярващ Мюсюлманин, който държал благоволенията на Аллах над всичко и който виждал милостта на Аллах и Неговия рай като истинска отплата. Нито едно земно предложение, статут или пари не са могли да му повлияят. Всъщност Аллах е дарил този свой благословен пратеник с голямо богатство и завоевания и на земята, но без съмнение отплатата, която Аллах му е подготвил в отвъдното, е много по-голяма. Когато знатните сред съдружаващите, които извършвали множество лукавства, за да разубедят Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) от праведното си дело, не постигнали тази своя цел, те започнали да кроят предателски планове за изселването, задържането и най-накрая убиването на Пророка (Аллах да го приветства). Поради тази причина те постоянно разглеждали помежду си състоянието на Пророка (Аллах да го приветства). В Ислямските източници този исторически факт е представен така:

„По думите на Ибни Исхак: Курайшкият род се събра и съвещавайки се помежду си относно Пратеника (Аллах да го приветства) на Аллах, си казаха следното: „Виждате до какво положение е достигнало състоянието на тази личност.” Вследствие на това започнаха разискването. Един от тях: „Нека го затворим някъде и без да му дадем възможност да се види с никой, да го оставим там, докато не умре! Нека му даваме храна колкото да не умре!...”

Но това предложение не бе одобрено. Едно такова нещо би предизвикало безредие. Един от тях каза: „Нека да не го задържаме в плен, а да го изкараме извън Мека...”, но и това не бе подходящо. Защото бе казано: „Мохамед (Аллах да го приветства) щеше да отиде при който и да било от арабските родове и с прекрасните си слова да се присъедини към тях, да ги

⁴⁸ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 287

поведе след себе си и да ни отмъсти...” Вследствие на това Абу Джахл каза така: „Нямаме друг изход, освен да убием Мохамед (Аллах да го приветства).”⁴⁹

Въпреки че съдружаващите и неверниците са притежавали всички необходими материални и морални средства, за да осъществят коварните си планове, те никога не са постигнали успех. Това е така, защото Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е свята личност, която е била под закрилата на Възвишения Аллах. В хадисите се разказва, че от всички родове са били събрани най-младите, силни и въоръжени мъже, за да убият Пророка (Аллах да го приветства). Наред с тези мъже имало и още други доброволци, които искали да посекат Пророка Мохамед (Аллах да го приветства). В хадисите се предава, че е било планирано всички тези мъже едновременно да нападнат и убият Пророка (Аллах да го приветства). Въпреки това фактът, че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) не е бил убит, че Аллах всеки път е провалял капаните на неверниците и съдружаващите, е едно много голямо чудо.

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства), който е бил много смел и решителен, лично е участвал в горещите битки и се е изправял лице в лице с враговете. Въпреки че в борбите е бил в най-предните редици, той отново не е бил убит и по Божие чудо се е завръщал невредим. Въпреки множеството удобни случаи на неверниците, извън войната, те не са успели да убият тази свята личност. Това, че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) не е умрял, преди да изпълни дълга си, въпреки че е претърпял доста големи опасности, наистина е едно много голямо чудо.

Относно това чудо Ибни Ханбал, Табарани и Абу Нуайм предават следното от Джа’де (Аллах да е доволен от него):

„Видях Пророка (Аллах да го приветства); Доведоха един човек при него и му казаха: „Този човек искаше да те убие”. В отговор на това Пратеникът (Аллах да го приветства) на Аллах повели следното: „Не се страхувай! Не се страхувай! Дори и да беше поискал, Аллах нямаше да ти разреши да ме обезпокоиш.”⁵⁰

Безстрашието на бойното поле на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), който знаел, че е под закрилата на Аллах и който бил отдаден Нему, е качество, служещо за пример на всички вярващи. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е човек, който не се е страхувал от никой друг освен от Аллах, бил е изключително безстрашен, търпелив и е притежавал изключително възвишена нравственост. Той също така представлява и най-добър пример за хората със своето самопожертвование. Един от най-големите примери на неговото саможертвено и устойчиво поведение е

⁴⁹ Siret Ansiklopedisi, Üçüncü Cilt, Sf 104

⁵⁰ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 316

това, че е станал рано и напуснал дома си, за да може да разположи вярващите на подходящите позиции:

„[Припомни, о, Мухаммад] когато ти потегли от семейството си в зори, за да настаниш вярващите по места за битката... Аллах е всечуващ, всезнаещ.”
(Сура ал-Имран, 121)

Докато самият Пророк (Аллах да го приветства) е бил в качеството на мишена за неверниците, съдружаващите и лицемерите, и животът му е бил в опасност, той е отдавал голямо значение на това вярващите да бъдат в безопасност. Отново той е този, който постоянно е насърчавал вярващите и е допринасял за повишаване на ентузиазма им.

Както Аллах, Притежателят на цялата сила, съобщава в Корана с айята: **„... На Аллах принадлежат войнствата и на небесата, и на земята. Аллах е всезнаещ, премъдър.”** (Сура Фатх, 4), Той е този, Който държи под властта си всички хора и всички войски по земята. Тъй като вярващите не са оценили безкрайната сила на Аллах по подобаващ начин, то те дръзнали да посегнат на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства). В отговор на това, за да спаси Пророка (Аллах да го приветства) от капаните на неверниците, Аллах, както е съобщил в Корана с айята: **„И [юдеите] лукавстваха. А Аллах провали тяхното лукавство. Аллах е над лукавите.”** (Сура ал-Имран, 54), е устроил най-съвършения капан. Докато неверниците, които лично били свидетели на добротата и прекрасния морал на пратеника на Аллах – Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), тайно кроели планове срещу него и правили това, без да знаят, че Аллах ги вижда и чува. Ето така лицемерите и знатните неверници не са разбрали, че самите те ще попаднат в най-големия капан:

„И замисляха лукавство, ала при Аллах е замисълът им, дори техният замисъл да бе такъв, че да се разрушат от него планините.” (Сура Ибрахим, 46)

За Абу Джахл, който от хадисите разбираме, че е един от най-големите врагове на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), се разказва също, че постоянно е дебнел удобен случай, за да убие пратеника на Аллах. Имам Бухари предава следната информация от Ибни Аббас във връзка с този въпрос:

„Абу Джахл каза: „Ако видя Мохамед (Аллах да го приветства) да се моли в Кааба, ще му извия врата!” В отговор на това Пратеникът (Аллах да го приветства) на Аллах повели

така: „Ако беше направил това, ангелите щяха да дойдат и да го хванат пред очите на всички.“⁵¹

Ибни Исак, Байхаки и Абу Нуайм предават следната информация също от Ибни Аббас:

„...Когато Божият пратеник (Аллах да го приветства) сведе чело до земята в суждуд, Абу Джахл взе един голям камък и се отправи към него. Когато се приближи, за да хвърли камъка, се върна пребледнял от страх и с ръка слепена за камъка. От страх хвърли камъка в ръката си в друга посока. Когато курайшитите видяха това, казаха така: „Какво ти е? Какво стана? Разкажи ни!“. Даде следния отговор: „Когато се приближих до него, видях една огромна камила. През живота си никога не бях виждал камила с толкова голяма глава и шия. Ако дръзнях да хвърля камъка, то камилата щеше да ме разкъса на парчета с кътните си зъби.“ В резултат на това Пратеникът (Аллах да го приветства) на Аллах повели следното: „Това, което той видя, беше Джибрил (Гавриил) (м.н.). Ако се беше приближил до мене, Джибрил (м.н.) щеше да го хване и да го захвърли нанякъде.“⁵²

Въпреки че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства), който бил под закрилата на Аллах, бил изправен пред множество капани, той всеки път ставал свидетел на изпълняването на обещанието на Аллах, той вярвал, че събитията, които изглеждали като трудни, са сътворени от Аллах и че Той ще ги завърши по най-благоприятния начин. Той продължил проповедничеството и борбата си, без да прегърпи никаква вреда, винаги се уповавал и вярвал на Господа. В резултат на дълбокото доверие на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) Аллах винаги го дарявал с успех и сила.

Чудесата, които Аллах подготвил в пещерата, за да защити Пророка Мохамед (Аллах да го приветства)

Според сведенията в историческите и Ислямски източници Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) напуснал дома си на 14-ата година от пророчеството си, в нощта на 27-и сафар (месец по мохамеданския календар) и отишъл в дома на Абу Бакр (Аллах да е доволен от него). След това двамата заедно напуснали Мека. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) знаел, че първото място, където идолопоклонниците щели да го потърсят, е пътят, който продължава на север и води

⁵¹ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 317

⁵² İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 317

до Медина. Поради тази причина предпочел път точно в обратната посока. Това бил пътят на юг от Мека, който водел към Йемен. Те изминали пеш близо 5 мили (6 км.) по този път и достигнали до планината, известна като „Севр“. Това била една трудна за изкачване, опасна и стръмна планина. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства), заедно с другаря си Абу Бакр (Аллах да е доволен от него), се скрил там в една пещера. Според преданията това била разположената в планината Севр пещера на име „Атхал“.⁵³

През това време курайшите препречили всички пътища, за да открият Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) и ги взели под контрол с въоръжени мъже. Пехотинци, конници и преследвачи започнали да претърсват подробно цялата местност. Разпръснали се по планините, долините и склоновете. Преследвачите, които търсели Пророка (Аллах да го приветства), достигнали и до изхода на пещерата. В това време Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) бил в пълно покорство пред Аллах. Господ е съобщил следното в Корана:

„Ако вие не му помогнете [на Мухаммад], Аллах вече му помогна, когато неверниците го прогониха - и бе един от двамата, когато бяха в пещерата; когато рече той на своя другар: “Не страдай! Аллах е с нас.” И низпосла Аллах Своето успокоение над него, и го подкрепи с воители, които вие не видяхте, и стори Той словото на неверниците да е най-презряното...” (Сура Тауба, 40)

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства), както е съобщено и в горесцитирания аят, бил отдаден от сърце на Аллах и се бил подчинил напълно на съдбата си. От своя страна, заради добрия му нрав и покорство, Аллах го подкрепил с помощта си, дал му физическо здраве и сила и спуснал в сърцето му чувство на спокойствие и сигурност.

Някои хора могат да оценят едно такова трудно положение посредством много повърхностно разбиране и да не усетят вълнението на този момент. Това е така, тъй като човек, който не е бил обект на опасността, не може да познава това душевно състояние. Например, предпазливостта и бдителността на Пророка (Аллах да го приветства), който се е укривал с опасност за живота си в една пещера, докато враговете – неверници го издирвали, не може да се знае, без да бъде изживяно. Всички вярващи трябва да размислят върху тези условия много внимателно. От изключително

⁵³ Ömer Nasuhi Bilmen, Ku'ran-ı Kerim'in Türkçe Meali Alisi ve Tefsiri, Bilmen Basım ve Yayınevi, İstanbul, 3. cilt, s. 1270

значение е да оценят по подобаващ начин самопожертвуванието, търпението и проникателността на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства).

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) обаче, така както и в много други събития, случили се по време на живота му, и от това е успял с Божие позволение да се спаси по един чудотворен начин. Според разказите идолопоклонниците, които в резултат на преследването достигнали до пещерата, видели, че на входа ѝ един паяк си бил оплел паяжина, и гълъби, които си били свили гнездо и оставили в него яйцата си, и смятайки, че вътре няма никой, се върнали обратно. И наистина, когато човек размисли над тези обстоятелства, би могъл да сметне това, че паяжината на входа на пещерата е била непокътната, като показател, че вътре няма никой. Това е така, защото, ако някой е бил влязъл в пещерата, то паяжината е щяла да се развали, а паякът да продължи да плете паяжина. От друга страна, същото се отнася и за гълъба, който се намирал там. Без съмнение всичко това е едно чудо на Аллах, който има сила и власт над всичко. Аллах е този, Който е накарал паяка да оплете паяжина на входа на пещерата и е настанил гълъба там. Това, че на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) и на другаря му, с който са били заедно в пещерата, не се е случило нищо; това, че Аллах го е подкрепил с невидими войски и му е низпослал чувството на спокойствие и сигурност, наистина са много големи чудеса.

В тълкуванията се съобщава, че войските, дадени под командването на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), са войски от ангели.⁵⁴ В същност в последната част на 40-и аяят от сура Тауба Аллах, повелявайки: „... **И низпосла Аллах Своето успокоение над него, и го подкрепи с воини, които вие не видяхте, и стори Той словото на неверниците да е най-презряното, а Словото на Аллах - най-възвишеното. Аллах е всемогъщ, премъдър**”, ни разкрива тази истина. В тълкуванията на Джалалайн чудотворните събития, съобщени в този аяят, са изтълкувани по следния начин:

„Ако вие не му помогнете, т.е. не помогнете на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), то Аллах вече му е помогнал. Времето, през което неверниците го изкарали от Мека, т.е. времето, когато съдружаващите се събрали при Даруннадва и искали неговото убиване, пленяване или прогонване, с което го принудили да напусне Мека, той бил единият от двамата. Т.е. той бил единият от двамата души. Другият му бил Абу Бакр (Аллах да е доволен от него). Значението, което е искано да бъде изразено тук, е следното: Аллах, който е протегнал ръка на Пратеника си в този труден момент, в други ситуации също няма да го остави, без да му помогне. През онова време те били в пещерата в планината Севр. През онова време, когато другарят му, виждайки краката на

⁵⁴ Şadi Eren, Kuran'da Gayb Bilgisi, Işık Yayınları, İzmir, 1995, s.183

идолопоклонниците и изпадайки в тревога, казал на Пророка (Аллах да го приветства): „Ако някой от тях погледне надолу през краката си, несъмнено ще ни види“, Пратеникът на Аллах му отговорил, т.е. казал на Абу Бакр (Аллах да е доволен от него): „Не страдай! Аллах е с нас“. Накрая Аллах низпослал своето успокоение над него, като според едно виждане „него“ се отнася за Пророка (Аллах да го приветства), а според друго за Абу Бакр (Аллах да е доволен от него). И Аллах го подкрепи, т.е. подкрепил Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) с войни, които не видяхте, т.е. в пещерата и на бойното поле го подкрепил с един вид войски от ангели. По този начин Аллах сторил словото на неверниците, т.е. идолопоклонническото дело, да бъде най-презряно, т.е. губещо, а Своето слово най-възвишено, т.е. възтържествуващо. Аллах притежава голяма мощ. За всяко дело има мъдрост.”⁵⁵

Господ е помогнал на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) с множество на брой чудотворни събития, подкрепил го е с ангели, успокоил е сърцето му и не е позволил на неверниците, въпреки че били толкова много на брой и го били обградили отвсякъде, да му навредят. Милосърдният, закрилящ, предпазващ Аллах е най-добрият сред помагащите и единственият притежател на цялата сила.

С помощта на Аллах Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) постигнал успех във всяко едно свое дело. В айятите Аллах е съобщил за помощта си към Пророка (Аллах да го приветства) по следния начин:

„И поискат ли да те измамат, Аллах ти е достатъчен. Той е, Който те подкрепя със Своята помощ и с вярващите.” (Сура Анфал, 62)

„... Но ако си помагате срещу него, то Аллах е неговият Покровител, и Джибрил, и праведните вярващи, и ангелите освен това са [му] помощници.” (Сура Тахрим, 4)

„... Аллах ще подкрепи онези, които Го подкрепят. Аллах е всемогъщ.” (Сура Хадж, 40)

„И за да те подкрепи Аллах с могъща подкрепа.” (Сура Фатх, 3)

„И друго, което обичате - помощ от Аллах и близка победа. И възрадвай вярващите!” (Сура Сафф, 13)

Неверниците, които не успели да разберат добре възвишеността на Пророка (Аллах да го приветства), в действителност не били оценили Всевластния Аллах с истинското Му величие. Това, че неверниците са смятали, че ще могат да победят

⁵⁵ Celaleyn Tefsiri Tercümesi, Tercüme: İbrahim Serdar, Yusuf Şensoy Fatih Enes Yayınevi, İstanbul, 1997, Cilt 2, s. 670

Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), който е бил под милосърдието на Аллах, е голяма заблуда, защото те са влезли в една борба, чийто край, т.е. загубата им, е бил известен още от самото начало. В един аяат Аллах е повелил следното:

„Аллах предписа: „Аз ще надвия, и Моите пратеници.” Аллах е всесилен, всемогъщ.” (Сура Муджадала, 21)

В един друг аяат пък Аллах е съобщил, че никой няма да може да навреди на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), че Аллах, Джибрил (Гавриил), ангелите и вярващите са негови другари, помощници и поддръжници, по следния начин:

„И двете се покайте пред Аллах, защото сърцата ви са се подвели. Но ако си помагате срещу него, то Аллах е неговият Покровител, и Джибрил, и праведните вярващи, и ангелите освен това са [му] помощници.” (Сура Тахрим, 4)

Фактът, че Господ е защитил и подкрепил Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) с ангели

Моралът на Корана изисква Мюсюлманите да избягват всякакъв вид войни и сблъсъци, да разрешават недоразуменията посредством преговори и обсъждане, да правят компромиси. Според Корана войната е „нежелана наложителност”, към която се прибегва само в крайна необходимост и непременно в рамките на определени човешки и морални граници. В лицето на всяка трудност Мюсюлманите са длъжни винаги да предпочитат мира и споразумението, но в случай на нападение от отсрещната страна те трябва да се сражават с цел самоотбрана.

В един аяат е съобщено, че войните по света се предизвикват от сеещите развала, а Аллах не обича сеещите развала:

„... Всякога, щом разпалят огън за война, Аллах го угасява. И се устремяват по земята за развала, а Аллах не обича сеещите развала.” (Сура Маида, 64)

Когато погледнем към живота на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), също ще видим, че войната е метод, към който се прибегва само в крайна необходимост и с цел самоотбрана.

Низпославането на Корана на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) продължило точно 23 години. През първите 13 години Мюсюлманите живели като малцинство в идолопоклонническия ред в Мека и били изложени на голям натиск. Множество Мюсюлмани били подложени на физически изтезания, други били убити, къщите и собствеността на мнозинството от тях били разграбени, постоянно били обиждани и заплашвани. Въпреки това обаче Мюсюлманите продължили да живеят, без да прибегват към сила, и винаги призовавали идолопоклонниците към мир. Най-накрая, когато потисничеството на идолопоклонниците достигнало непоносими размери, Мюсюлманите се изселили в град Ясриб (по-късно Медина), където имало по-свободна и дружелюбна обстановка, и тук установили своето управление.

Когато пък войната станала неизбежна, Аллах подкрепил Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) с различни чудеса. Едно от тези чудеса е това, че Господ е изпратил ангелите си на помощ на Пророка (Аллах да го приветства) и праведните вярващи.

В един айят на Корана е съобщено как Аллах увенчал с победа и дарил с успех Мюсюлманите, въпреки че изглеждали безпомощни, ги, като това е благо, за което те трябва да са признателни, по следния начин:

„Аллах вече ви помогна при Бадр, когато бяхте слаби. И бойте се от Аллах, за да сте признателни!” (Сура ал-Имран, 123)

Въпреки че праведните вярващи били по-малко на брой от идолопоклонниците, те участвали с голяма смелост и решителност във войните зад Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) и с подкрепата на Аллах по един чудотворен начин спечелили големи победи. В Корана е съобщено как Аллах е подкрепил вярващите с ангели и как във войната Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е благовестил вярващите за помощта на ангелите така:

„Когато каза на вярващите: „Не ви ли стига да ви подкрепи вашият Господ с три хиляди низпослани ангели?”

Да, ако сте търпеливи и богобоязливи, и [съдружаващите] изникнат в ярост пред вас - тогава ще ви подкрепи вашият Господ с пет хиляди белязани ангели.

Аллах стори това за вас да бъде само радостна вест и за да се успокоят сърцата ви с него. Подкрепата е единствено от Аллах, Всемогъщия,

Премъдрия, за да откъсне една част от неверниците или да ги разгроми, за да се върнат покрусени.” (Сура ал-Имран, 124-127)

Както Аллах е повелил и в айятите, Той е изпратил ангелите на помощ като блага вест и успокоение за сърцата. Несъмнено обаче Аллах не се нуждае от никаква причина. Ако пожелае, Той може да надвие неверниците с едно-единствено мъчение, което да изпрати над тях. Ако пожелае, може за минути, за секунди да ги заличи от земята, тях и техните войски. Всъщност в Корана е съобщено за множество нерелигиозни народи, които са били погубени внезапно в момент, в който най-малко са очаквали, под формата на един-единствен звук, на вихрушка или на друго бедствие. Разбира се, Аллах има сила за всичко това. Това, че Господ е дал едни толкова възхитителни и чудотворни победи, е било голямо чудо за Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) и вярващите с него. Чудесата, случили се по време на войната, и храбростта на Мюсюлманите са разказани и от множество учени-тълкуватели. Видният учен Омар Насухи Билмен предава чудесата, случили се по време на войните на Мюсюлманите, и безстрашието на праведните вярващи така:

„Ислямската войска поела риска да воюва с курайшките идолопоклонници и поела към бойното поле Бадр. Пратеникът (Аллах да го приветства) на Аллах показал на приближените си местата, където щели да умрат убитите сред враговете по време на войната, която предстояла. После се случило точно така, това било голямо чудо. Курайшката войска дошла и взела под контрол водата на Бадр. Но на следващия ден завалял дъжд и сподвижниците на Пророка (Аллах да го приветства) се сдобили с много вода и по този начин било премахнато безпокойството им. След това се хвърлили на бойното поле, вражеските сили били три пъти по-големи от тези на Мюсюлманите, но въпреки това се страхували. Войната започнала. Тъй като Мюсюлманите оценявали душевната ценност на борбата и свидетелството, то те се спуснали в битката, изпълнени с храброст и веселие. През това време освободеният от Омар (Аллах да е доволен от него) роб Махджа паднал жертва в името на вярата. Преблагородният ни Пророк повелил: „Махджа е господар на жертващите се за вярата”.⁵⁶

„Преблагородният ни Пророк се помолил: „Господи! Дари ме с победата, която ми обеща”, изпаднал в състояние на лек сън и усмихвайки се, веднага се събудил. Обръщайки се към намиращия се непосредствено до него Абу Бакр (Аллах да е доволен от него), казал: „Блага вест, ей, Абу Бакр! Ето, дойдоха Джибрил (Гавриил) и голяма част от ангелите на помощ”. След това облякъл своята ризница и излязъл от палатката си. С узнаването, че

⁵⁶ Ömer Nasuhi Bilmen, Ku'ran-ı Kerim'in Türkçe Meali Alisi ve Tefsiri, Bilmen Basım ve Yayınevi, İstanbul, 1. Cilt, s. 450

към вражеската войска, която така или иначе била по-многобройна, щели да се присъединят някои урбани, някои Ислямски войни изпаднали в притеснение. След това била изпратена благата вест, че ще бъде помогнато на Мюсюлманите посредством ангели, изпратени от Аллах. Според преданията в това време излязъл много силен вятър и нищо не се виждало. Това състояние пък било знак за идването на Джибрил (Гавриил) и множество ангели на бойното поле. Тези ангели яздели бели коне, били видени с образа на бели и жълти хора и участвали дейно във войната при Бадр.

*В този поход при Бадр на вярващите се притекли на помощ първо хиляда, а после още две хиляди ангели, общият им брой според съобщеното в Корана е пет хиляди.*⁵⁷

Фактът, че Аллах е дал в помощ на Пророка (Аллах да го приветства) и вярващите с него ангели, в други айяти е разкрит по следния начин:

„Когато призовахте вашия Господ за помощ, Той ви откликна: „Аз ще ви подкрепя с хиляда ангела един след друг.“

Аллах стори това само за радостна вест и за да се успокоят с него сърцата ви. Помощта е единствено от Аллах. Аллах е всемогъщ, премъдър.

Той ви покри с дрямка за успокоение от Него и ви изсипа вода от небето, за да ви пречисти с нея и да премахне от вас скверността на сатаната, и да укрепи сърцата ви, и да заякчи с това стъпките.” (Сура Анфал, 9-11)

В тълкуванията си Имам Сабуни пък описва помощта на ангелите така:

„Съобщава се, че Аллах, казвайки: „Аз ще ви подкрепя с хиляда ангела един след друг“, е приел неговата молитва. Тълкувателите казват следното: Според съобщеното в хадисите Джибрил (Гавриил) свалил петстотин ангела и се сражавал заедно с тях по десния фланг на войската. Микал (Михаил) също свалил петстотин ангела. Те пък се сражавали по левия фланг на войската. Освен при Бадр в никоя друга битка не е забелязано ангелите да се сражават. В другите сражения ангелите са слизали, за да показват броя на Мюсюлманите като многоброен, но не са се сражавали.

Аллах ви помогна с ангелите само за да ви благовести с победата и за да се успокоят с нея сърцата ви. В действителност помощта е единствено от Всевишния Аллах. Доверете се на Неговата помощ. Не се доверявайте на собствената си сила и оръжие. Без съмнение Аллах е победителят, Той не може да бъде победен и прави това, което мъдростта изисква.

⁵⁷ Ömer Nasuhi Bilmen, Ku'ran-ı Kerim'in Türkçe Meali Alisi ve Tefsiri, Bilmen Basım ve Yayınevi, İstanbul, 1. Cilt, s. 451

Спомнете си, че Той ви покри с дрямка за успокоение от Него. Това е едно от чудесата на Пратеника на Аллах. Защото в момента на страха на всички им се додряма. Али (Аллах да е доволен от него) казва следното: „В деня на борбата при Бадр нямахме никакъв друг кон освен Микдат. Видях как всички ние освен Пратеника на Аллах изпаднахме в дрямка.” Ибн Касир казва така: „За да може сърцата на вярващите да се успокоят и да бъдат в безопасност с Божията помощ, в най-ожесточения момент на битката те като че изпаднали в дрямка.” Изсипа ви вода от небето. Това също е друго благо, съобщено от Аллах. Случаят е следният: По време на битката при Бадр Мюсюлманите останали без вода. Вследствие на това Аллах изсипал над тях такъв дъжд, че по долините потекла вода.”⁵⁸

Това, че Аллах е обединил сърцата на вярващите, които участвали в битките заедно с Пророка Мохамед, е също голямо чудо. Това, че хора от различни племена, различни градове, различни народи, а дори и от вражески племена са се събрали в името на една цел и са действали заедно за спечелване на благоволенieto на Аллах, е станало по волята на Аллах. В множество айяти Аллах е благовестил Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) със своята помощ и подкрепата на искрените вярващи:

„И поискат ли да те измамат, Аллах ти е достатъчен. Той е, Който те подкрепя със Своята помощ и с вярващите. Обединява Той сърцата им. А ти и да раздадеш всичко, което е на земята, не би обединил сърцата им. Но Аллах ги обедини. Той е всемогъщ, премъдър. О, Пророче, Аллах е достатъчен - за теб и за вярващите, които те следват.” (Сура Анфал, 62-64)

Независимо от това колко слаби са били Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) и вярващите, с помощта на Аллах те винаги са надделявали, побеждавали са войските на неверниците, които са били много по-многобройни от тях. Докато на пръв поглед меканските идолопоклонници, които притежавали технически средства и били многобройни, трябвало със сигурност да станат победители, по чудо от Аллах били разбити.

По време на войната Аллах сторил още едно чудо за вярващите и им дал благата вест, че един търпелив човек ще надвие десет човека:

„О, Пророче, подбуждай вярващите към сражението! Ако сред вас има двадесет търпеливи, те ще надвият двеста; а ако сред вас има сто, те ще надвият хиляда от неверниците, защото са хора, които не проумяват. Сега Аллах ви облекчи. Той знае, че у вас има слабост. И ако сред вас има сто

⁵⁸ Sabuni, Safvetüt Tefasir, Ensar Neşriyat, 2 cilt, s. 404

търпеливи, те ще надвият двеста; а ако сред вас има хиляда, те ще надвият две хиляди с позволенията на Аллах. Аллах е с търпеливите.” (Сура Анфал, 65-66)

В един друг аят Аллах съобщил, че е спуснал невидими войски, които да помогнат на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), и ще накаже неверниците с тях.

„После Аллах низпосла успокоението Си на Своя Пратеник и на вярващите. И низпосла воини, които вие не видяхте, и наказва онези, които не повярваха. Това е възмездието за неверниците.” (Сура Тауба, 26)

Докато Аллах е помагал на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) и вярващите с чудеса, Той същевременно е отвърнал на идолопоклонниците за жестокостта и мъчението, на които са подлагали вярващите. Идолопоклонниците били победени от Мюсюлманите по напълно неочакван от тях начин.

В тълкуванието на Ибн Касир случилото се по време на борбата е предадено така:

„Според разказаното от Абу Хурайра Пратеникът на Аллах казал така: „Бе ми помогнато с боязън и ми бяха дадени всички благи неща”. Поради тази причина Всемогъщият Аллах повелил: „После Аллах низпосла успокоението Си над Своя Пратеник и вярващите. И низпосла воини, които вие не видяхте, и наказва онези, които не повярваха. Това е възмездието за неверниците.”⁵⁹

В едни други коментари пък е обяснено как при условие, че вярващите бъдат търпеливи, капаните и лукавствата на неверниците ще бъдат напразни:

„Всевишният Аллах, след като ни забранява да вземаме за доверени приятели хората, освен тези измежду нас, и ни обяснява причините за това, Той обещава на нас вярващите раби, че при условие, че бъдем богобоязливи и търпеливи, ще провали капаните и лукавствата на неверниците, и ни дава деня на битката при Ухуд и тази при Бадр като пример за това как е покровителствал вярващите си раби. През тези два дена Възвишеният Аллах е провалил всички капани и лукавства на враговете поради търпението и богобоязънтя на вярващите. Доказателството за това, че тези два дена са дадени като пример за това, че Аллах покровителства вярващите и че при условие, че са търпеливи и богобоязливи, проваля капаните на неверниците, е, че в предходния аят се споменава за търпение и богобоязън: „Но ако сте търпеливи и богобоязливи, не ще ви навреди лукавството им с нищо”.⁶⁰

⁵⁹ İbn Kesir, Hadislerle Kur'an-ı Kerim Tefsiri, Çağrı Yayınları, İstanbul, 1991, 7. Cilt, s. 3447

⁶⁰ Said Havva, El-Esas Fi't-Tefsir, Şamil Yayınevi, İstanbul, 1991, 2. Cilt, s. 444

Армиите на неверниците, които малобройни

изглеждали

Като чудо от Аллах победителите в сраженията не са тези, които са по-многобройни, а вярващите. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) и вярващите с него посредством ума, разбирателството, проникателността и благите нрави, с които Аллах ги е дарил, винаги са постигали успех срещу неверниците. Освен това, Аллах е съобщил, че понякога е показвал на неверниците вярващите като по-многобройни и силни, и че това е ставало причина за обезкуражаването и уплахата на неверниците. В един айят Аллах представя това чудо, случило се по времето на Пророка (Аллах да го приветства), така:

„Имаше за вас знамение в две дружини, които се срещнаха - една сражаваща се по пътя на Аллах, и друга - невярваща. И им се видяха на око двойно повече от тях. Аллах подкрепя със Своята помощ когото пожелае. В това има поука за прозорливите.” (Сура ал-Имран, 13)

В тълкуванията на Джалалайн този айят от сура ал-Имран е обяснен по следния начин:

„Няма съмнение, че за вас имаше знамение, поука в двете дружини, които се срещнаха при Бадр. Едната се сражаваше по пътя на Аллах, в Негово подчинение. Това бяха Пророкът (Аллах да го приветства) и другарите му, наброяващи 313 човека и два коня с тях, шест брони и осем меча. И повечето бяха пеш. Другата дружина пък беше невярваща. Те, неверниците, виждаха Мюсюлманите два пъти повече от себе си, а те бяха 1000 човека, т.е. те виждаха как те изглеждат. И Аллах помогна на Мюсюлманите, въпреки че бяха по-малко. Всемогъщият Аллах подкрепя със Своята помощ когото пожелае. Няма съмнение, че в това посочено нещо има поука за прозорливите. Няма ли да се поучите или да повярвате след всичко това?”⁶¹

В тълкуванието на Ибн Касир пък същият айят е обяснен така:

„Относно айята: „И им се видяха на око двойно повече от тях”, някои учени според това, което Ибн Джарир разказва, казват, че: В деня на битката при Бадр съдружаващите виждали Мюсюлманите два пъти колкото своя брой и Всемогъщият Аллах, според тях, е направил това причина вярващите да победят съдружаващите. Несъмнено тук има съмнение само от една страна. А именно: През този ден преди нападението, за да имат представа за броя на Мюсюлманите, съдружаващите изпратили Омар ибн Са'д и той

⁶¹ Celaleyn Tefsiri Tercümesi, Tercüme: İbrahim Serdar, Yusuf Şensoy, Fatih Enes Yayınevi, İstanbul, 1997, 1. Cilt, s.187

като се върнал, казал, че са около 300 човека. И наистина Мюсюлманите бяха 310 човека. Но след като битката започнала, Аллах изпратил на помощ на Мюсюлманите 1000 ангела.”⁶²

В множество от аяйтите на Корана Аллах благовестява, че ще изпрати помощ на богобоязливите си раби в моментите, изглеждащи като най-трудни и тревожни, непременно ще покаже изход, дори и при ситуациите, които изглеждат като напълно безизходни:

„... За онзи, който се бои от Аллах, Той ще стори изход, и ще му даде препитание оттам, откъдето не е предполагал. И който се уповава на Аллах, Той му е достатъчен. Аллах осъществява Своята повеля...” (Сура Талак, 2-3)

В Корана Аллах е съобщил, че понякога е правил така, че вярващите да изглеждат малцина в очите на неверниците или пък неверниците малобройни в очите на вярващите. Това е било и едно от чудесата, с които Аллах е помогнал на вярващите. В това, че по време на войната по чудотворен начин двете армии са се виждали един други малко на брой, има множество мъдрост. Това, че Мюсюлманите са виждали много по-многобройната от тях войска на идолопоклонниците като малобройна, е станало източник на голяма сила и мотивация за тях. Това, че неверниците са виждали по-малобройна Мюсюлманската войска, която така или иначе е била по-малка на брой, може да ги е накарало да се отпуснат, като си мислят, че при всички положения ще спечелят. Без съмнение това е едно явно чудо на Аллах. В рамките на причинно-следствената връзка нито една войска не изглежда по-малобройна, отколкото е в действителност. Ако една армия се състои от сто хиляди войници, то откъдето и да се погледне, те винаги изглеждат толкова. Една многочислена войска, погледната и отдолу, и отгоре, и насреща, все ще изглежда многобройна. Поради тази причина това, че войската е изглеждала малобройна, е необикновено събитие. Чудото, което се е случило в това събитие, е едно от проявленията на помощта на Аллах към Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) и Мюсюлманите. В аяйтите от сура Анфал Аллах е съобщил за помощта си към Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) и вярващите по следния начин:

„Аллах ти ги показва в твоя сън малцина. А ако ти ги покажеше мнозина, щяхте да паднете духом и да спорите по делото. Но Аллах ви спаси. Той знае съкровено в сърцата. И направи те да изглеждат малцина във вашите очи,

⁶² İbn Kesir, Hadislerle Kur'an-ı Kerim Tefsiri, Çağrı Yayınları, İstanbul, 1991, 3. Cilt, s.1187

когато се срещнахте, и ви умали в техните очи, за да изпълни Аллах дело отредено. Към Аллах се връщат делата.” (Сура Анфал, 43-44)

В тълкуванията на Сабуни тази помощ на Господ към вярващите е описана така:

„Ей, вярващи! Споменете си времето, когато се срещнахте по време на битката. Тогава, за да се увеличи смелостта ви срещу тях, Аллах направи враговете ви да изглеждат малцина във вашите очи. И вас ви умали в техните очи, за да не извършат никаква подготовка за вас в сражението. Това виждане не беше насън, а по време на будност. Ибн Масуд казва така: „По време на сражението при Бадр врагът ни бе показан толкова малко на брой, че аз попитах един човек: „Как мислиш, имат ли сто човека?“. Това беше преди да започне битката. Когато сражението започна, Аллах показа на неверниците вярващите все едно, че са много на брой. Неверниците се слисаха и ги обзе страх. Силите им се изчерпаха и видяха неща, които въобще не очакваха. Това е едно от големите чудеса на Аллах в това сражение. Аллах направи това така. Даде кураж на вярващите срещу неверниците. Окуражи и неверниците срещу вярващите, за да може битката да се проведе и Аллах да помогне на войската си, да разгроми неверието и войската му, за да може словото на Аллах да се възвеличи, а словото на неверниците да е най-презряно. Всички дела се връщат към Аллах. Аллах организира всички дела както пожелае. Няма никой, който да провали неговата повеля. Той е премъдър, всемогъщ.”⁶³

Ибн Касир пък тълкува айята от сура Анфал по следния начин:

„... Всемогъщият Аллах предизвикал двете дружини една срещу друга, за да може да се увеличи амбицията им. Той показал едната на другата като по-малобройна. Това станало в момента, в който се изправили една срещу друга. Когато битката се ожесточила и Всемогъщият Аллах подкрепил вярващите с идващи един подир друг хиляда ангела, групата неверници видели дружината на вярващите като два пъти по-голяма от тях. Всъщност Всемогъщият Аллах повелява следното по този въпрос: „Имаше за вас знамение в две дружини, които се срещнаха - една сражаваща се по пътя на Аллах, и друга - невярваща. И им се видяха на око двойно повече от тях. Аллах подкрепя със Своята помощ когото пожелае. В това има поука за прозорливите.” (Сура ал-Имран, 13)”⁶⁴

Едно от чудесата, които изживели Мюсюлманите по времето на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), е, че независимо от това, че срещу тях се насъбрали хора, те не са изпитвали нито страх, нито колебание. В айягите е посочено как неверниците, за да наранят вярващите, били насъбрали множество хора, притежаващи сила, и се опитвали да угнетят Мюсюлманите, които били малцинство. В това трудно положение вярващите се обърнали към Аллах и се уповали единствено на Него. И така, благодарение на закрилата и подкрепата на Аллах, те се върнали обратно невредими и с големи блага, спечелили изобилие и богатство.

⁶³ Muhammed Ali Es-Sabuni, Safretü't Tefasir Tefsirlerin Özü, Ensar Neşriyat, İstanbul, 1992, Cilt 2, s. 427

⁶⁴ İbn Kesir, Hadislerle Kur'an-ı Kerim Tefsiri, Çağrı Yayınları, İstanbul, 1991, 7. Cilt, s.3318

В Корана Аллах е съобщил за това чудотворно положение, в което се намират вярващите, така:

„За онези, на които хората рекоха: „Враговете се насъбраха против вас, страхувайте се от тях!”, но вярата им се усили и рекоха: “Достатъчен ни е Аллах. Колко прекрасен Довереник е Той!”

И се завърнаха с обилие и благодат от Аллах. Зло не ги докосна и следваха благоволенията на Аллах. Аллах е владетел на велика благодат.” (Сура ал-Имран, 173-174)

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) и вярващите с него, които имали пълно доверие в Аллах и били постоянно отдадени Нему, винаги живеели според моралните ценности на Корана и извършвали всяко нещо, стремейки се единствено към благоволенията на Аллах. В замяна на това те получили усещане за сигурност и спокойствие от Аллах, дори и в най-тежките условия се сдобивали с голямо богатство и придобивки от войните, и водили един прекрасен живот.

СВЕДЕНИЯТА ОТ НЕВЕДОМОТО, НИЗПОСЛАНИ НА ПРОРОКА МОХАМЕД (Аллах да го приветства)

Знание за неведомото има само Аллах, притежателят на възвишената сила. Знанието относно всяко събитие, което се е случило в миналото или ще се случи в бъдещето, с всичките му подробности е при Аллах. Тази истина е съобщена в Корана така:

„У Него са ключовете на неведомото. Не ги знае никой друг освен Него. Той знае какво е на сушата и в морето; не пада и лист дори, без Той да знае; и няма зрънце в тъмнините на земята, и нито мокро, нито сухо, без да е записано в ясна книга.” (Сура Анам, 59)

Аллах е, който е сътворил времето и е научил хората на това понятие. Възвишената личност на Аллах е превисоко над времето. Всички сведения относно всички живи и неживи същества по земята, тяхното минало и бъдеще се съхраняват при Господ. Всяко едно явление, което се случва във Вселената и във всички останали светове, се намира под знанието и контрола на Аллах. Той знае и тайното, и най-скритото. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е имал познание за неведомото само толкова, доколкото Господ е пожелал, разбира се, това е и едно от неговите чудеса. В Корана Аллах е съобщил, че е дарил избраните от Него пратеници със сведения от неведомото, които стоят съхранени при Него, така:

„Знаещият неведомото. Той на никого не разкрива Своите тайни, освен на онзи пратеник, когото е избрал. И сторва Той пред него и зад него да има [ангели] пазители.” (Сура Джин, 26-27)

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) също е един от пратениците, които Аллах е дарил със сведения от неведомото и е високопоставен при Господ. Както е съобщено в Корана, единият от тези пратеници е Пророкът Юсуф (Йосиф) (мир нему). Докато Пророкът Юсуф (Йосиф)(м.н.) бил в тъмницата, казал следното на двамата си другари, на които разказвал доказателствата за Божието съществуване:

„Рече: „Каквато и храна да получите за препитание, ще ви известя как да се тълкува, още преди да сте я получили. То е от онова, на което ме научи моят Господ. Отхвърлих вярата на хора, които не вярват в Аллах и отвъдния живот отричат.” (Сура Юсуф, 37)

Това е едно знание и чудо, с което Аллах е дарил Пророка Юсуф (м.н.). Аллах е дарил Пророка Юсуф (м.н.) също така и със знанието за тълкуване на сънищата. Той с позволенията на Аллах виждал някои събития, които щели да се сбъднат в бъдеще. Знание, подобно на това на Пророка Юсуф (м.н.), е дадено и на други пророци. В Корана е съобщено, че с Божие позволение и Пророкът Исус (м.н.) е притежавал същото знание. В айята е повелено следното:

„И ще го стори пратеник при синовете на Израил: „Донесох ви знамение от вашия Господ. Ще създам за вас от глина образ на птица, ще духна в нея и ще стане птица с позволенията на Аллах. И ще изцереявам слепи и прокажени, и ще съживявам мъртви с позволенията на Аллах. И ще ви съобщавам какво ядете и с какво се запасявате по домовете си. Наистина в това има знамение за вас, ако сте вярващи.” (Сура ал-Имран, 49)

Както е повелено и в айята, Пророкът Исус (м.н.) също е бил дарен със знанието да съобщава на хората какво ядат или какво спотайват и се запасяват. В Корана също така е съобщено и че Исус (м.н.) е благовестил за един пратеник на име „Ахмед” , който ще дойде след него. (Сура Сафф, 6) Аллах е дарил Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) с множество сведения относно неведомото. Той е научил от Аллах за множество сведения, случили се в миналото, които никой не знае, и такива, които ще се случат в бъдещето. В един аяйт Аллах съобщава за този факт така:

„Това е от вестите на неведомото, които ти разкриваме [о, Мухаммад]. Не беше ти при тях [братята на Юсуф], когато се наговаряха за своето дело, лукавствайки.” (Сура Юсуф, 102)

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) не е притежавал знанието за неведомото като особеност, която му принадлежи. Той е съобщавал на околните си сведения от неведомото само дотолкова, доколкото Аллах е пожелал да му събщи. Сведенията, които Всезнаещият Аллах е дал на пратеника си, сочат събития, които са се случили в миналото или ще се случат със сигурност в бъдеще. Това от своя страна ни показва, че всяко едно от тези сведения, които Пророкът (Аллах да го приветства) е съобщил, е в качеството на чудо. През целия си живот Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е съобщавал на хората множество неща, които единствено Аллах би могъл да знае. Това, че е бил осведомен за сведения както относно миналото, така и относно времето, през което е живял, и бъдещето, това, че е получавал от Господ информация от неведомото, е и едно от доказателствата за пророчеството му. Наред с множеството

знания, с които Аллах го е дарил, скромността и предаността на Пророка (Аллах да го приветства) са съобщени в Корана по следния начин:

„Кажы: „Не владее за себе си нито полза, нито вреда, освен ако Аллах не го е пожелал. И ако знаех неведомото, щях да си увелича доброто и нямаше да ме засяга злото. Аз съм само предупредител и благовестител за хора вярващи.” (Сура Араф, 188)

В резултат на откровенията, които светият Божий пророк Мохамед (Аллах да го приветства) получавал чрез айятите на Корана или по специален начин, той узнал за неща от миналото, времето, през което живеел, и бъдещето. С позволенията на Аллах той е притежавал знание от неведомото относно множество въпроси, които никой не е знаел. Благодарение на това знание във времената на трудност той е благовестявал Мюсюлманите с победа, повишавал е техния ентузиазъм, съобщавайки им още множество благи вести. Тези събития, които Пророкът (Аллах да го приветства) съобщил предварително на вярващите, се случвали едно подир друго като чудеса.

Съществуват и много събития, за които Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е съобщил преди 1400 години и които днес са се случили. Хадисните учени от Кутубу-с-Ситте Бухари, Муслим, Абу Дауд, Тирмизи, Насаи, Ибн-и Маджа и още множество други са единодушни относно истинността на сведенията от неведомото в хадисите, предадени от Пророка Мохамед (Аллах да го приветства). Всъщност всички сведения от неведомото, съобщени от Пророка (Аллах да го приветства), са се изпълнили и продължават да се изпълняват, и хората стават свидетели на тези чудеса.

Чудото на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства):

Сведения от неведомото

От момента, в който Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) започнал да проповядва на хората низпослания му Коран, неверниците обвинили тази свята личност в лъжа. Обърнали се към всяко едно от сведенията, които им съобщил, със съмнение и не пожелали да му повярват, докато Пророкът (Аллах да го приветства) е човек, чиято честност и надеждност могат лесно да бъдат забелязани както по изражението на лицето му, така и по начина му на живот. Въпреки че през целия си живот той бил човек, когото всички единодушно приемали за „ал-Амин“ (надежден) и

се обръщали към него с това название, за да не последват правия път, към който ги призовавал, те продължили лъжите си.

Неверниците, които отправяли множество все по-жестоки една от друга клевети по адрес на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), са пренебрегнали факта, че един човек не може да лъже по време на целия си живот. Не е възможно един човек непрекъснато от началото до края на своя живот да изрича лъжи и да живее в съответствие с тях. Освен това, Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е човек, който денонощно се е прекланял на Аллах, извършвал е големи саможертви, бил е изключително търпелив, с възвишена нравственост и милост за народите от Аллах. Пророкът (Аллах да го приветства), който е спял най-малко от всички около него, който е участвал храбро във всяка война и се е сражавал в предните редици, дори и изложен на смъртни заплахи, е продължил да провъзгласява на хората истината.

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е бил винаги този, който е живеел, спазвайки най-добре нравствеността на Корана, и е бил пример на вярващите. Благословеният ни Пророк (Аллах да го приветства) е обяснявал на хората раздаването по пътя на Аллах (даването на милостиня) и самият той е дарил всичко, което притежавал; дал е живота и богатството си, за да спечели благоволенieto на Аллах. Обяснявал е търпението, саможертвата, истинската обич и приятелство и е изживявал тези прекрасни морални качества по възможно най-добрия начин. Той е препоръчвал на хората да бъдат милостиви и снизходителни, като по време на целия си живот е бил и този, който ги е защитавал и прилагал най-решително. Когато неверниците злословели по адрес на този толкова свят Пророк, е трябвало да размислят над следното:

Отстояването на една лъжа в продължение на цял живот, без човек да се издаде, не е нещо, което да е по силите на човешката природа. В никакъв случай не е възможно за един човек да живее без никакво противоречие с хилядите айяти, които се намират в пълна хармония помежду си, и да изрича лъжи през целия живот, придържайки се към тези айяти. Освен това, защо един човек, който лъже, да продължи упорито да прави това до края на живота си? Защо да жертва собствения си живот, за да допринесе за напътствието и спечелването на отвъдния живот на хората? Освен това, възможно ли е в думите на един човек, който лъже, да има толкова голяма мъдрост? Отново, възможно ли е всичко, което каже, да е свършено от литературна гледна точка, да притежава някои цифрови шифри и всичко, което е казал в продължение на 23 години, да е във взаимна хармония от литературна, математическа и научна гледна точка, всяка една негова дума да е изпълнена с напътствие, да дава

отговор на всеки въпрос, отговорът, който всеки човек съвестно търси, да съдържа всички правила, свързани със социалния живот, и да е свършена? Всъщност неизбежно е човек, който не казва истината, един ден да има изказвания, които да си противоречат помежду си. Всичко, което Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е съобщил обаче, е излязло правилно и множество хора от вярващите и неверниците са станали свидетелство на това.

Несъмнено всяко едно от чудесата, които са били дарени на всички пророци, са от голямо значение. Но това, че на някои от чудесата на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) са станали свидетели големи маси от хора, го разграничава от други пророци. Така например, когато Пророкът Исус (Аллах да го приветства) е съживил мъртъв човек или е изцерил някой болен, е твърде вероятно това чудо да е видно само от присъстващите там хора. Или пък чудесата на Пророка Муса [Моисей] (м.н.), на тях са станали свидетели само Фараонът, народът му и синовете на Израил. (Аллах знае най-добре.) Когато Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е съобщил, че първо ще настъпи война, а след това ще дойде и победа, свидетелите на това и на съответната война са целият народ. На тези чудеса са станали свидетели хиляди, а дори и стотици хиляди хора.

Победата на Византия

Можем да открием едно от съобщенията в Корана предсказания за бъдещето в първите айяти от сура Рум. В тези айяти е съобщено, че Византийската империя ще претърпи поражение, но много скоро след това отново ще победи, ето така:

„Алиф. Лам. Мим. Ромеите бяха победени на най-ниската земя. Но след поражението им те ще победят след няколко години. На Аллах е повелята и преди, и след това. В този ден вярващите ще ликуват.” (Сура Рум, 1-4)

Тези айяти са низпослани около 620 година сл. Хр., почти седем години след жестокото поражение на византийците, които са Християни, от идолопоклонниците персийци. В айятите също така е разкрито, че не след дълго Византия ще стане победител. По това време обаче Византия била претърпяла такива големи загуби, че изглеждало невъзможно да оцелее, пък камо ли да излезе отново победител. Персийците победили византийците през 613 година сл. Хр. в Антакия и продължили победите си със завладяването на Дамаск, Киликия, Тарсус, Армения и Йерусалим.

Особено загубването на Йерусалим през 614 година сл. Хр. и опустошаването на църквата на „Божи гроб“ бил голям удар за византийците.⁶⁵

Не само персийците, но и аварите, славяните и ломбардците представляват сериозна заплаха за Византийската империя по онова време. Аварите достигат чак до стените на Константинопол (Истанбул). Византийският император Хераклий заповядва всичкото злато и сребро от църквите да се претопи и да се превърне в пари, с които да се покрият разходите на армията. Когато те се оказали недостатъчни, дори бронзовите статуи били разтопени и превърнати в пари. Много областни управители се изправят срещу император Хераклий и империята била на ръба да се разпадне. Месопотамия, Киликия, Сирия, Палестина, Египет и Армения, които по-рано принадлежали на Византия, били завладени от идолопоклонниците персийци.⁶⁶

Накратко, всеки очаквал Византийската империя да рухне. Точно по това време обаче биват низпослани първите айяти на сура Рум, които съобщават, че в рамките на няколко години Византия ще триумфира. Арабските идолопоклонници смятали, че тази победа, съобщена в Корана, никога няма да се случи. Но както всички останали вести от Корана, така и тази без съмнение била вярна. През 622 година сл. Хр. Хераклий завладява Армения и спечелва различни битки срещу персийците.⁶⁷ Около седем години след низпославането на първите айяти от сура Рум, през месец декември 627 година сл. Хр., близо до развалините Нинова на 50 км източно от река Тигър се провежда още една голяма битка между Византийската и Персийската империя. И този път византийската армия побеждава персийската. Няколко месеца по-късно персийците биват принудени да сключат договор, с който се задължават да върнат на Византия завладените земи.⁶⁸

Победата на византийците завършила с победата на император Хераклий над персийския владетел Хосров II през 630 година сл. Хр., връщането на Йерусалим и преминаването на църквата на „Божи гроб“ отново под Християнско владичество.⁶⁹ Ето така **„византийската победа“**, за която Аллах ни съобщава в Корана и която Пророкът (Аллах да го приветства) е разкрил на хората, като по чудо става реалност.

Друго чудо, разкрито в тези айяти, е съобщаването на геоложки факт, който не е възможно да е бил известен на който и да било по онова време.

⁶⁵ <http://en.wikipedia.org/wiki/Heraclius>

⁶⁶ Warren Treadgold, A History of the Byzantine State and Society, Stanford University Press, 1997, ss. 287-299

⁶⁷ <http://fstav.freesevers.com/emperors/heraclius.html>

⁶⁸ Warren Treadgold, A History of the Byzantine State and Society, Stanford University Press, 1997, ss. 287-299

⁶⁹ <http://web.genie.it/utenti/i/inanna/livello2-i/mediterraneo-1-i.htm>;

http://impearls.blogspot.com/2003_12_07_impearls_archive.html; <http://en.wikipedia.org/wiki/Heraclius>

В трети айят от сура Рум е споменато, че ромеите са победени на най-ниското място на Земята. Този израз, който на арабски език е една „ал-ард”, в някои преводи на Корана е преведен като „най-близкото място”. Но този превод не е точното съответствие на оригиналния израз, а негово метафорично тълкувание. Арабската дума една „означава ниско”, тя е производна на думата „дени”, която от своя страна означава „най-ниско”. Думата „ард” означава земна повърхност. Поради тази причина изразът една „ал-ард” означава „най-ниското място на Земята”.

Някои преводачи (тълкуватели), вземайки под внимание близостта на съответната област с арабите, предпочитат значението „най-близко” . Но истинското значение на думата сочи към един много важен геоложки факт, който не е възможно да е бил известен през периода, когато Коранът е бил низпослан. Когато проучим къде е най-ниската област на Земята, то ще открием, че това е мястото, където византийците са били разгромени през 613-614 година, а именно басейнът на Мъртво море (езерото Лот). Най-тежкият удар от това поражение, както споменахме и по-рано, е загубата на разположения близо до Мъртво море Йерусалим, който е символ на Християнството.

Мястото, където се провежда битката между Византийската империя и персийците, е басейнът на Мъртво море, което е разположено на пресечната точка между земите на Сирия, Палестина и днешна Йордания. И както споменахме, околностите на Мъртво море, което е на 395 метра под нивото на Средиземно море, е най-ниската област на земната повърхност.⁷⁰

Мястото, на което трябва да обърнем внимание тук, е, че височината на Мъртво море може да бъде измерена единствено със съвременни измерителни уреди. По-рано не е било възможно някой да знае, че Мъртво море е най-ниското място на Земята. Но тази област бива описана в Корана като най-ниската земя. Този факт очертава още едно доказателство за това, че Коранът е слово на Аллах и много голямо чудо, с което Аллах е дарил Пророка Мохамед (Аллах да го приветства).

Завоюването на Мека

⁷⁰ World Book Encyclopedia, 2003, Contributor: Bernard Reich, Ph.D., Professor of Political Science and International Affairs, George Washington University

„Аллах превърна съновидението на Своя Пратеник в истина. Ще влезете в Свещената джамия, ако Аллах е пожелал, в безопасност, с бръснати глави или подстригани, без да се страхувате. И знае Той, каквото вие не знаете. И освен това ви отреди близка победа.” (Сура Фатх, 27)

Докато Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) бил в Медина, в един от сънищата си видял как вярващите влизат в Свещената джамия в безопасност и извършват поклонение в Кааба, и ги благовестил с това. Това е така, защото преселилите се от Мека в Медина вярващи оттогава не можели да влизат в Мека.

Като помощ и подкрепа Аллах низпослал на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) 27-и аяят от сура Фатх и му съобщил, че сънят му щял да се сбъдне и ако Аллах пожелае, вярващите щели да могат да влязат в Мека. И наистина, благодарение първо на споразумението Худайбия, а после и на завоюването на Мека вярващите влизат в Свещената джамия в безопасност, точно както се съобщава в аяята. Ето така Аллах ни показва как благата вест, която е съобщил на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), се сбъдва.

Бухари предава от Ибн-и Аббас следното относно завоюването на Мека:

„Ибн-и Аббас казваше, че под мястото на завръщане, споменато в аяята: „Онзи, който ти възложи Корана, Той ще те върне към Мястото на завръщането...” (Сура Касас, 85), се има предвид Мека.”⁷¹

Но тук има нещо, на което трябва да обърнем внимание. Ако разгледаме внимателно 27-и аяят от сура Фатх, ще видим, че преди завладяването на Мека се споменава и за настъпването на друго завоевание. В действителност така, както е съобщено в аяята, Мюсюлманите първо завладяват Хайберската крепост, която е в ръцете на Евреите, и после навлизат в Мека.⁷² В известното тълкувание на Джалалайн 27-и аяят от сура Фатх е обяснен по следния начин:

„Кълна се, че Аллах изигълни съня на Своя Пророк. В годината на Худайбия, преди да потегли на поход, Пратеникът на Аллах видял в съня си как той и сподвижниците му влизат с обръснати глави в безопасност в Мека, с това благовестил и сподвижниците си. Те също се зарадвали. Когато настъпил моментът, потеглил заедно с тези, които били с него. Когато неверниците ги възпрели при „Худайбия” и се върнали обратно, това силно им натежало. Някои лицемери пък изпаднали в съмнение. Ето тогава бе низпослан този аяят. „Ще влезете в Свещената джамия, ако Аллах е пожелал, в безопасност, с бръснати глави или

⁷¹ Buhârî, Tefsir, Kasas Suresi 2, Küttüb-i Sitte- 729

⁷² Imam Taberi, Taberi Tefsiri, Cilt 5, Ümit Yayıncılık, İstanbul, s. 2276

подстригани, без да се страхувате. И знае Той, каквото вие не знаете. И освен това ви отреди близка победа.” А това беше завоюването на Хайбер. И на следващата година сънят се сбъдна.”⁷³

На осмата година от преселението Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) влиза в Мека и завладява града. Когато Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) благовестява вярващите, съществуващата ситуация въобще не е била в тази посока. Дори условията показват точно обратното, неверниците изглеждали силно решени в никакъв случай да не позволяват на вярващите да влязат в Мека. А това става причина онези, в чието „сърце има болест”, да гледат с недоверие на това, което Пророкът (Аллах да го приветства) казва. Но Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства), доверявайки се на Аллах, без да се интересува от това какво биха казали хората, повярвал в това, с което Аллах го благовестил, и го съобщил на хората. Фактът, че тази информация от неведомото, която Господ е съобщил на Пророка (Аллах да го приветства), се сбъдва не след дълго, е и едно много голямо чудо, на което станали свидетели милиони хора.

Други сведения от неведомото, съобщени от Пророка Мохамед (Аллах да го приветства)

Завоюването на Египет

„Вие ще завладеете Египет. Там е мястото, където (парите) се наричат „кират”. Препоръчайте добрина на народа там. Те имат един дълг и една милост (право).”⁷⁴

В този свой хадис Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) благовестява за завоюването на Египет. По времето, когато Пророкът (Аллах да го приветства) съобщава тази вест, Египет се е намирал под римско владичество. Освен това, Мюсюлманите все още не разполагали с толкова голяма сила. Думите на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) обаче се изпълнили и не дълго след смъртта му, по време на халифството на Омар (Аллах да е доволен от него), през 641 г. сл. Хр., Египет бил завладян от Мюсюлманите под ръководството на Амр бин Ас.⁷⁵ Това събитие е

⁷³ Celâleyn Tefsiri Tercümesi, Tercüme: İbrahim Serdar, Yusuf Şensoy, Faith Enes Yayinevi, İstanbul, 1997, 3. Cilt, s. 1843

⁷⁴ Prof. Dr. İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte Muhtasarı Tercüme ve Şerhi, 15. cilt, Akçağ Yayınları, Ankara, s. 420

⁷⁵ H.U. Rahman, İslam Tarihi Kronolojisi, Birleşik Yayıncılık, İstanbul 1995, s. 70-71

една от осъществилите се вести от неведомото, които Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е съобщил.

Завоюването на римските и иранските земи

„След като Кисра умре, няма да има друг Кисра. А когато умре и Цезар, след него няма да има друг Цезар. Кълна се в Господа, в чиито ръце е душата ми, вие ще харчите по пътя на Аллах богатствата и на двамата.”⁷⁶

Думата „Кисра”, спомената в този хадис, е наименование, използвано в миналото за назоваване на иранските царе. Наименованието „Цезар” пък е било използвано за римските владетели. В своя хадис Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е благовестил вярващите с това, че богатствата и на двамата владетели ще станат техни.

Това, на което трябва да обърнем внимание тук, е, че в периода, в който Пророкът (Аллах да го приветства) е дал тази блага вест, от военна, икономическа и политическа гледна точка Мюсюлманите все още не са притежавали силата да извършат едно толкова голямо завоевание. Освен това през този период Иран и Римската империя били най-силните държави. Поради тази причина, когато Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) съобщил за тези две завоевания, политическите и военни обстоятелства изглеждали неподходящи за това. Тези съобщени от Пророка (Аллах да го приветства) събития обаче се изпълнили. По времето на Омар (Аллах да е доволен от него) бил завладян Иран и с това завоевание владичеството на Кисрите достигнало до своя край.⁷⁷

Смъртта на Цезар и оставянето на богатствата му на Мюсюлманите пък започнало със завладяването на централните от изключителна важност, принадлежащи на Римската империя, по време на Халифите Покровители. Започвайки от периода на Абу Бакр (Аллах да е доволен от него), били напълно завладени важните центрове като Йордания, Палестина, Дамаск, Йерусалим, Сирия и Египет, които били под владичеството на Цезар. Със завладяването на Константинопол (Иstanbul) през 1453 година от османския падишах Мехмед II Фатих и рухването на Римската империя титлата Цезар е погребана в историята.⁷⁸ Ето така тези значителни завоевания, които по времето на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) са изглеждали невъзможни

⁷⁶ Prof. Dr. İbrahim Canan, Küttüb-i Sitte, Muhtasarı Tercüme ve Şerhi, 15. cilt, Akçağ Yayınları, Ankara, s. 416

⁷⁷ <http://www.mustakiim.de/islam/islam%20Tarihi/bilgi5.htm>

⁷⁸ <http://www.mustakiim.de/islam/islam%20Tarihi/bilgi5.htm>

от политическа и икономическа гледна точка, се изпълнили като чудо, дарено на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) от Аллах.

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) за смъртта на иранския Кисра

съобщил

По време на своя живот Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е оповестявал религията на множество владетели и управници чрез вестители или писма и ги е призовавал да следват истината. Както научаваме от историческите източници, докато една част от тях веднага се отзовали на поканата на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), други пък упорствали в неверието си и започнали да си сътрудничат със съдружаващите, лицемерите и останалите неверници. Един от владетелите, които Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) призовал към Исляма, е бил Первиз Ибн-и Хюрмюз, тогавашният Кисра (титла на иранските владетели) на Иран. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) му изпратил като вестител Абдуллах бин Хузайфа. Ибн-и Хюрмюз обаче обърнал гръб на призива на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) и проявил враждебно поведение към Мюсюлманите. Той изпратил двама вестители до Пророка (Аллах да го приветства) и поискал Мюсюлманите да му се подчинят. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) от своя страна първо призовал тези двама вестители да приемат Исляма и след това на следващия ден ги извикал, за да им съобщи решението си.⁷⁹ На следващия ден Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) предал на вестителите следната вест, която Аллах му съобщил:

„Всемогъщият Аллах е направил Шиварайх, сина на Кисра, безпокойство за него. Шиварайх го уби през този и този месец, през тази и тази нощ и в този и този час на нощта!”⁸⁰

Освен това, Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства), обръщайки се към тях, казал следното:

*„Кажете на Базан (управителя, на когото Кисра заповядал като посредник да изпрати вестители), че: **Моята религия и владичество ще достигнат дотам, докдето достига***

⁷⁹ Ibn'i Sad, Tabakat, 1:260; Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, Yeni Asya Yayınları, İstanbul, 1998, s. 223

⁸⁰ Taberi, 1:260; Taberi, 3:91, İnsanü'l-Uyun, 3:292; Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, Yeni Asya Yayınları, İstanbul, 1998, s. 223

*собствеността и изкуството на Кисра. И също така му кажете: Ако станеш Мюсюлманин, ще ти дам местата, които управляваш в момента, ще те направя владетел на народа, състоящ се от персийци (иранци, населяващи Южна Арабия)."*⁸¹

Веднага след това вестителите се завърнали в Йемен и предали на управителя Базан изпратената от Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) вест. Базан, който изключително много се впечатлил от чутото, изразил това с думите си: „Това не са думи на владетел. Смятам, че тази личност наистина е пророк.“⁸² След това попитал хората си: „Как го намирате?“. Вестителите, които изключително много се били впечатлили от величието на Пророка (Аллах да го приветства), казали: „Ние досега никога не сме виждали по-величествен владетел от него, който да не се страхува от нищо и да няма стража. Той е скромен и се разхожда измежду хората пеш.“.

Базан поискал да изчака известно време и да види дали това, което Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) бил съобщил за Кисра, ще излезе вярно или не. И казал, че по този начин щял да се увери в това дали Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е пратеник на Аллах. Според хадисите и историческите източници не след дълго Базан получил следното писмо от Шиварайх, сина на Кисра:

*„Аз убих Кисра. Когато това мое писмо достигне до теб, поеми подчинението на народа от мое име, а по отношение на личността, за която Кисра ти беше писал, изчакай и не предприемай нищо, докато не ти пратя нова заповед.“*⁸³

Когато Базан и хората му направили изчисление, видели, че това събитие е настъпило точно по времето, когато Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) бил съобщил.⁸⁴ След като видял това голямо чудо, Базан повярвал и станал Мюсюлманин. Персите, населяващи Йемен, го последвали и също станали Мюсюлмани.⁸⁵ Базан бил първият от иранските управители, който се отзовал на призива на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) и станал от вярващите.⁸⁶

⁸¹ Taberi, 3/91; Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, Yeni Asya Yayınları, İstanbul, 1998, s.223-224

⁸² Taberi, 3/91; Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, Yeni Asya Yayınları, İstanbul, 1998, s.224

⁸³ Taberi, 3/91; Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, Yeni Asya Yayınları, İstanbul, 1998, s.224

⁸⁴ İbni Sa'd, Tabakat, 1:260; Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, Yeni Asya Yayınları, İstanbul, 1998, s.225

⁸⁵ Taberi, 3/91; Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, Yeni Asya Yayınları, İstanbul, 1998, s.225

⁸⁶ Cevdet Paşa, Kıyas-ı Enbiya ve Tevahih-i Hülefa, 1:182; Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, Yeni Asya Yayınları, İstanbul, 1998, s.225

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) знаел за събития, за които никой друг не е знаел

В Корана Аллах ни е съобщил за едно събитие, което е с качество на чудо, в което Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е казал една тайна на някои от съпругите си. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е доверил на някои от съпругите си тайна новина, но когато една от тях издала тази тайна и я съобщила на друг, Аллах съобщил на Пророка това нейно поведение. Когато Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) казал на съпругата си, която издала тайната, че има знание за това, тя го попитала откъде е разбрал. В отговор на този въпрос Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) ѝ казал, че Аллах му е съобщил. Аллах е представил това събитие в Корана така:

„Пророкът тайно довери на една от своите съпруги новина. А когато тя я съобщи [на Аиша] и Аллах му разкри това, той сподели [с нея] част и избягна друга. И щом ѝ го съобщи, тя рече: „Кой ти го съобщи?” Рече: „Съобщи ми го Всезнаещият, Сведущият.” (Сура Тахрим, 3)

Благодарение на благосклонността на Аллах към Пророка (Аллах да го приветства), той е притежавал знание. Аллах му е съобщавал новини, които никой не е било възможно да знае. Това, че Аллах му е казал за грешката, която е допуснала съпругата му, е само едно от тези чудеса. Освен това, в някои айяти от Корана е съобщено как Аллах е дал знание на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) за тайните страни на хората, за техните мисли и действия, които той сам е било невъзможно да е знаел. Наред с тези сведения Аллах е съобщил и на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) за това как трябва да се държи и какво трябва да каже в техен отговор. Една част от тези айяти са, както следва:

„После, подир скръбта, Той ви спусна за успокоение дрямка, обзела една група от вас, а на [друга] група тревога изпълни душите. Допускаха неправда за Аллах с помислите на невежеството, казвайки: „С какво зависи делото от нас?” Кажете [о, Мухаммад]: „Делото принадлежи всецяло на Аллах.” Скриват в душите си онова, което не издават пред теб. Казват: „Ако делото с нещо зависеше от нас, тук нямаше да ни убиват.” Кажете: „И да си стояхте по домовете, онези, на които бе писано да бъдат убити, щяха да излязат към своите [смъртни] ложета. [Това бе,] за да изпита Аллах какво е в гърдите ви и

за да провери какво е в сърцата ви. Аллах знае съкровеното в сърцата.” (Сура ал-Имран, 154)

„И казват: „Покоряваме се!”, а отделят ли се от теб, група от тях крои нощем противното на онова, което говори. Но Аллах записва какво кроят нощем. Бъди въздържан с тях и на Аллах се уповавай! Достатъчен е Аллах за довереник.” (Сура Ниса, 81)

„Останалите [по домовете си лицемери] бедуини ще ти рекат: “Задържаха ни нашите имоти и семейства, затова моли за нас опрощение!” Изричат с езиците си онова, което не е в сърцата им. Кажй: “Кой ще попречи с нещо на Аллах, ако Той пожелае да ви засегне с беда или пожелае благо за вас?” Да, сведущ е Аллах за вашите дела.” (Сура Фатх, 11)

„А онези, които построиха джамия с цел вреда и неверие, и разединение сред вярващите, и изчакване на онзи, който преди воюваше срещу Аллах и Неговия Пратеник, непременно ще се кълнат: “Искахме само доброто.” Аллах е свидетел, че са лъжци. Не влизай в нея никога! Джамията [Кубаа], основана върху богобоязливостта от първия ден, е по-достойна да влизаш в нея. Там има хора, които обичат да се пречистват. Аллах обича пречистващите се.” (Сура Тауба, 107-108)

В айятите се съобщава за множество вести от неведомото, които Аллах е низпослал на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства). Като чудо от Господа на Пророка (Аллах да го приветства) са били съобщени лъжите, капаните, нещата, които спотайват, и истинските намерения на лицемерите. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) с позволение на Аллах е можел да познае лицемерите, които се представяли за много по-различни, по изображението на лицата им. Несъмнено това е много голямо чудо. Никой не би могъл да разбере, че един човек, който изпълнява множество обреди, който точно копира поведението и начина на говорене на Мюсюлманите, който представя себе си като Мюсюлманин и дори е участвал във войните заедно с Пророка (Аллах да го приветства), е лицемерен враг на религията. Има множество хадиси, предадени от сподвижниците на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), за това как той с позволение на Аллах е разпознавал тези хора. В Корана Аллах е съобщил за това знание на Пророка (Аллах да го приветства) така:

„И ако желяехме, Ние щяхме да ти ги покажем [о, Мухаммад] и ти би ги познал по чертите им, и би ги познал по словото им. Аллах знае вашите дела.”
(Сура Мухаммад, 30)

**Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) давал
отговор на въпросите, преди да му бъдат
зададени**

В Корана е съобщено как с позволение на Аллах Пророкът Исус (м.н.) е съобщавал на хората „какво ядат и с какво се запасяват по домовете си” (Сура ал-Имран, 49), Пророкът Юсуф (Йосиф) (м.н.) пък „известява каква ще е храната, преди тя да е дошла” (Сура Юсуф, 37). Тези чудеса са милост от Аллах към Неговите пророци. Според това, което Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е съобщил в хадисите си, като чудо от Аллах, той е отговарял на съответния човек още преди да му е задал даден въпрос, знаел е за това, което минавало през ума на хората. Например според съобщеното в хадисите Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е съобщавал на сподвижниците си кога и кои места ще бъдат завладени.⁸⁷ Отново според съобщеното в хадисите Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) съобщавал за хората, които щели да дойдат в дома му, преди да са дошли, за хората, които щели да влязат в стаята, преди да са влезли. Когато един човек закъснее отнякъде, той веднага съобщавал на този човек причините за закъснението му.⁸⁸ Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) също така веднага разпознавал тези, които притежавали лицемерен начин на мислене, които мислели лошото на Мюсюлманите и на които им преминавали през ум лоши неща.⁸⁹

В хадисите са представени хиляди примери за тези чудеса. В един хадис се съобщава за това как Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) отговорил на това, което Абу Суфян си помислил, и в лицето на това събитие Абу Суфян казал, че свидетелства за пророчеството на тази свята личност:

⁸⁷ İmam Suyuti, *Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra*, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 696-700

⁸⁸ İmam Suyuti, *Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra*, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 688-689

⁸⁹ İmam Suyuti, *Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra*, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 689-691

„Абу Суфян стоеше в единия край на джамията. Един ден Пратеникът на Аллах се загърна с дрехата си и излезе от къщи. От мястото, където стоеше Абу Суфян, си каза: „С какво ли ме победи“. Пратеникът (Аллах да го приветства) отиде до Абу Суфян и го потуна по гърба и каза: „Победих те с Аллах“. Абу Суфян каза: „Потвърждавам, че ти си Пратеникът на Аллах“.”⁹⁰

Друг пример за това как Пророкът (Аллах да го приветства) узнавал за мислите на хората и давал отговор съответно с това, е хадисът относно Вабъса:

„Дойдох при Пророка (Аллах да го приветства). Намерението ми беше да не оставя без отговор нищо относно добрината и греха. Той беше заобграден от група Мюсюлмани, които постоянно му задаваха въпроси и искаха постановяване от него. Искях да премина напред, като ги разблъсках.

- Ей, Вабъса, стой далеч от Пратеника на Аллах! - ми казаха. Отговорих им така:

-Пуснете ме да се доближа по-скоро до него! Той е най-любимият сред хората, към които искам да бъда по-близо!

- Пуснете Вабъса- повели той. Два или три пъти обръщайки се към мен, каза:

-Ей, Вабъса, приближи се! Най-накрая се приближих до него и седнах отпред. Каза ми така:

-Ей, Вабъса, аз ли да ти съобщя или ти ще ме попиташ!

- Ти ми кажи!- казах аз.

Повели следното:

- Дойде, за да попиташ относно добрината и греха, нали?

- Да!- казах аз. В резултат на това събирайки върховете на пръстите си, ме потуна по гърдите и повели така:

- Ей, Вабъса, посъветвай се със сърцето си, посъветвай се със себе си! – дори и хората да ти постановят относно добрината или не, тя е нещо, което успокоява сърцето; грехът пък е нещо, което разяжда (притеснява) сърцето и постоянно броди из гърдите.”⁹¹

Както е съобщено и в хадиса, като милост от Господа Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е знаел въпросите още преди да са му били зададени и в съответствие с това давал отговори. Друг пример за това как Пророкът (Аллах да го приветства) знаел намерението, това, което си мисли отсрещният човек, е хадисът във връзка с приемането от Абу Дарда на Мюсюлманството:

⁹⁰ Haris; İbn Hacer Askalani, Metalib-u Aliye 4, Tevhid Yayınları, 1996, 3839, s. 17)

⁹¹ İbn-i Kesir, Peygamberimiz (sav)'in Şemaili, Mucizeleri, Çelik Yayınevi, s. 361

„Абу Дарда се прекланяше пред един идол. Абдуллах б. Раваха и Абу Салама отидоха и строшиха този идол. Когато Абу Дарда отиде и видя идола в този вид, не можа да се сдържи да не каже: „Горкичкият, не можа ли да се защитиш?“

После дойде при Пророка (Аллах да го приветства). Ибн-и Раваха го видя по пътя и му каза така: „Ето Абу Дарда! Непременно е дошъл, за да ни търси!“ Пратеникът на Аллах пък повели така: „Не! Той идва, за да стане Мюсюлманин. Господ обеща Абу Дарда да стане Мюсюлманин.“⁹²

Всички дадени по-горе примери показват как Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) с Божие позволение е осъществил множество чудеса. Пророкът (Аллах да го приветства) е станал много добър пример за всички Мюсюлмани със своя възвишен нрав, богобоязън, дълбока вяра, отдаденост и искреност и посредством чудесата си е допринесъл за увеличаването на ентузиазма и вълнението на вярващите.

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е съобщил на сподвижниците си за своята смърт

Всички сведения от неведомото, съобщени от Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), с течение на времето се изпълнили. Всяко едно от изпълнените се сведения от неведомото са чудеса на тази свята личност. Едно от тези сведения е и съобщаването от Пророка (Аллах да го приветства) на собствената му смърт. В хадисите се съобщава, че Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е казал, че ще умре първи сред сподвижниците си:

„Пратеникът на Аллах ни погледна и каза така:

„Ако твърдите, че аз ще съм последният, който ще умре сред вас. Внимавайте! Аз ще умра преди всички вас. Вие ще умрете след мен. И при това вие ще ме последвате като отделни групи, като се избиеете помежду си.“⁹³

„Един ден Пророкът (Аллах да го приветства) излезе и започна да се моли за някой, все едно се моли за мъртвец. После се качи на амвона и каза така:

„Несъмнено аз ще отида преди вас в отвъдното. Аз ще свидетелствам за вас. Ей Богу, в момента все едно виждам гроба си. Всички ключове на земята ми бяха дадени. Ей Богу, не се

⁹² İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 680

⁹³ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 1115

страхувам от това да започнете да съдружавате след мен, защото няма да го направите! Но се страхувам да не започнете да се надпреварвате помежду си за земните богатства!”⁹⁴

В един друг от хадисите се съобщава, че Пророкът (Аллах да го приветства) е получил откровение, че ще умре:

„Една вечер Пратеникът на Аллах ме събуди и ми каза така:

„Ей, Абу Мувайхиба! Беше ми повелено да се моля на Аллах да опрости греховете на мъртъвците от ал-Баки. След това излязох с него. Отидохме при ал-Баки. Там повдигна ръце и се помоли за прошка за мъртвите. После каза така: „Това, което вие изживяхте, е много леко в сравнение с това, което ще изживеят тези след вас. Злочестините (фитнах) ще дойдат при тях като парчета от тъмна нощ. Краят ще бъде по-лош от началото. Ей, Абу Мувайхиба, бяха ми дадени богатствата на земята и ми бе дадена възможност да стоя там завинаги. А после ми бе даден и раят. Бях наказан да направя избор между тях и срещата с Аллах. И аз избрах да се срещна с Аллах.” После се отдалечи оттатък.”⁹⁵

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е съобщил множество подробности относно своята смърт. Това, че всеки един от тези хадиси се е изпълил точно по описания от Пророка (Аллах да го приветства) начин, е голямо чудо от Аллах. Тази ситуация е умножила вярата на вярващите и е допринесла с позволение на Аллах за още по-голямото им задълбочаване във вярата. В хадисите си Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) също така е съобщил и в кой ден ще умре:

„... Аз бях роден в понеделник. Откровението ми бе спуснато в понеделник. В понеделник се преселих и в понеделник ще умра!”⁹⁶

Ибн-и Ханбал и Байхаки предават от Ибн-и Аббас следното:

„Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) беше роден в понеделник, стана пророк в понеделник, напусна Мека като емигрант в понеделник. Влезе в Медина в понеделник, Мека бе завладян в понеделник и Пророкът (Аллах да го приветства) почина в понеделник.”⁹⁷

В някои от хадисите си Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е съобщил мястото, където ще умре.

⁹⁴ Buhari, Cenaiz/72, Menakıb/25; İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 1119

⁹⁵ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 1118

⁹⁶ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 1120

⁹⁷ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 1120

„Мястото, където ще се преселя, мястото, където ще бъде погребан, когато умра, е Медина!“⁹⁸

„Медина е мястото, където ще се преселя. Там ще умра и ще бъде възкресен!“⁹⁹

Това, че съобщеното от Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) се е изпълнило по абсолютно същия начин, е едно голямо чудо на Аллах.

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) съобщил на сподвижниците си, че ще станат правия път жертви по

Като чудо от Аллах Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е съобщил както за своята смърт, така и за тази на сподвижниците си много преди да настъпят. В хадисите са представени подробни сведения относно смъртта на множество от сподвижниците. На някои от сподвижниците си е съобщил, че ще станат жертви в името на Исляма, както и къде ще умрат. Точното изпълняване на тези сведения от неведомото на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) е станало блага вест за вярващите, които са им станали свидетели. Всеки един от тези хадиси е в качеството на чудо, което Аллах е дарил на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), който Той е избрал над народите:

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) съобщил за смъртта на Омар (Аллах да е доволен от него)

Абу Йа'ла предава следните достоверни слова от Сахл б. Са'д:

„Планината Ухуд, на която стояха Пратеникът на Аллах, Абу Бакр, Омар и Осман, се разтресе и Пратеникът на Аллах каза така:

„Ей, Ухуд, не се разтърсвай, успокой се и стой неподвижен! Върху теб стоят един Пророк, един Предан човек и двама Жертващи се за вярата!“¹⁰⁰

⁹⁸ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s.1120

⁹⁹ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 1121

Табарани е предал от Ибн-и Омар (Аллах да е доволен от него) :

„Пратеникът (Аллах да го приветства) на Аллах бе в една градина. Когато Абу Бакр поиска разрешение, за да влезе, той повели следното: „Дайте му разрешение и го блавестете с рая!“ След това Омар поиска разрешение. В отговор на това каза следното: „И на него му дайте разрешение, блавестете го с рая и с това, че ще стане жертва в името на Исляма!“ След това Осман поиска разрешение. Той повели следното: „Дайте му позволение и го блавестете както с рая, така и с това, че ще стане жертва по пътя на Аллах.“¹⁰¹

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) съобщил за смъртта на Осман (Аллах да е доволен от него)

Абу Йа'ла предал от Хафса, майката на вярващите:

„Пратеникът (Аллах да го приветства) на Аллах повика Осман и каза така:

„Ще бъдеш убит и ще станеш жертва по правия път! Търпи, нека Аллах да те дари с търпение. В никакъв случай не събличай халифската риза, която Аллах ще ти облече в продължение на десет години и шест месеца!“ Когато се обърна и тръгна да излиза, Пратеникът (Аллах да го приветства) на Аллах зад него каза така: „Нека Аллах да те дари с търпение. Ти ще станеш жертва в името на Исляма и ще умреш, докато говееш. Ще отвориш поста си с мен!“¹⁰²

Табарани в „ал-Авсам“ и Байхаки предават следното от Зайд б. Акрам:

„Когато Пратеникът на Аллах ме изпрати, ми каза така:

„Хайде отиди при Абу Бакр, ще го видиш вкъщи, облякъл дрехата си. Блавести го с рая! После отиди при Омар! Него пък ще видиш на върха на Саня върху оседлано животно с паднал перчем. Него също блавести с рая! След това отиди при Осман! Него пък ще откриеш на пазара да пазарува. Блавести го с това, че след като премине през едно тежко изпитание, ще спечели рая!“ Когато отидох при тях, съобщих точно това, което повели Пратеникът на Аллах.“¹⁰³

„Чух Пратеника на Аллах да казва следното:

„Докато при мен стоеше един от ангелите, Осман дойде до мен. Ангелът каза така:

¹⁰⁰ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 726

¹⁰¹ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 726

¹⁰² İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 729

¹⁰³ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 728

„Ето една от Жертвите по правия път, която ще бъде убита от народа ти! Дори ние се боим от него.“¹⁰⁴

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) съобщил за смъртта на Али (Аллах да е доволен от него)

Хаким – с условие за достоверност – е предал от Али следното:

„Пратеникът (Аллах да го приветства) на Аллах, посочвайки към бузите си, се обърна към Али с думите:

„Тук, ето тук ще изпиташ удар, кръвта ти ще тече, докато не покрие цялата ти брада!“¹⁰⁵

„Пророкът (Аллах да го приветства) повели следното на Али: „Най-лошите сред хората ще те ударят тук“, посочвайки главата си. Показвайки брадата си, „И това ще се покрие с кръв“.¹⁰⁶

„Заедно с Пророка (Аллах да го приветства) влязохме при Али. Той беше болен. Абу Бакр и Омар бяха също там. Единият каза на другаря си: „Май ще умре!“

Тогава Пратеникът на Аллах повели така: „Той никога няма да умре от само себе си. Той ще бъде убит и няма да бъде убит, докато не се изпълни с гняв.“¹⁰⁷

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) съобщил за смъртта на Хюсеин (Аллах да е доволен от него)

„Пратеникът на Аллах един ден спеше. В ръката му имаше червена почва.

„Ей, Пратенико на Аллах, каква е тази почва?“, попитах аз.

Каза така: „Джибрил (Гаврил) ми каза, че той (имайки предвид Хюсеин) ще бъде убит в иракски земи. Тази почва е почва от там.“¹⁰⁸

¹⁰⁴ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 728

¹⁰⁵ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 734

¹⁰⁶ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 734

¹⁰⁷ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 734

¹⁰⁸ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 736

„(Имайки предвид Хюсеин) Този мой син ще бъде убит на място, наречено Кербела. Който го види там, нека му помогне!“ Вследствие на това Енес б. ал Харис отиде в Кербела. Бе убит там заедно с Хюсеин.”¹⁰⁹

Сведенията за смъртта на Омар, Осман, Али и Хюсеин, които Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) бил съобщил, се сбъднали и тези искрени Мюсюлмани, които поели голяма отговорност за разпространяването на Ислямската религия след Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), станали жертва по пътя на Аллах. С настъпването на смъртта на тези благословени Мюсюлмани се бяха изпълнили и една част от вестите от неведомото, съобщени от Пророка Мохамед (Аллах да го приветства). Всяка една от тях е чудо, с което Аллах е дарил светия си Пратеник – Мохамед (Аллах да го приветства).

Сведенията за Последните времена, съобщени от Пророка Мохамед (Аллах да го приветства)

Последните времена са период, който ще настъпи преди Съдния ден. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) ни е съобщил множество сведения, които ще се случат през Последните времена (Последния период). Това, че тези събития се случват едно по едно през нашето време, е едно от чудесата на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства). Той е описал подробно събитията, които ще настъпят 1400 години след периода, в който е живял, сякаш е видял този период със собствените си очи. Една част от знаменията за Съдния ден, които Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е съобщил, са представени накратко по-долу.

Войната между Ирак и Иран

Долуцитираният хадис разкрива избухването на значителна война, която ще се проведе през Последния период:

„През месец Шаввал (десетия месец според Ислямския календар) ще има размирици, през Зу-л-Каада (единадесети месец) – слухове за война, а през Зу-л-Хиджа (дванадесети месец) войната ще избухне.”¹¹⁰

¹⁰⁹ İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan İz Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 737

¹¹⁰ Kıyamet Alametleri, s. 166

Трите месеца, споменати в хадиса, съвпадат с месеците, през които се развива войната между Иран и Ирак.

Размирици през Шавал...

Първият бунт срещу иранския Шах се провежда на 5 Шавал 1398 г. (8 септември 1976 г.), така както се посочва в хадиса.

Слухове за война през Зу-л-Каада и избухване на войната през Зу-л-Хиджа ...

Самата война между Иран и Ирак избухва през Зу-л-Хиджа 1400 г. (октомври 1980 г.).

Един друг хадис описва подробностите, свързани с тази война, така:

“Една нация ще дойде от посока на Персия и ще каже така: “Ей, араби! Вие сте твърде ревностни. Ако не им дадете заслужените права, никой няма да се обедини с вас... Трябва да се даде един ден на тях, един ден на вас и да се удържат взаимно дадените думи...” Те ще се изкачат на Мутек; Мюсюлманите ще слязат към равнината... Лицемерите ще стоят ей там на отсрещната страна на брега на черната река (Ракабе). Ще има война между тях. Аллах ще лиши и двете армии от победа...” (Мухаммад ибн 'Абд ал-Расул Барзанджи, Ал-Иша'ах ли-ашарат ал-ша'ах, стр. 179)

- **Тези, които идват от посока на Персия:** тези, които идват от страна на Иран
- **Персия:** Иран, ирански
- **Слязат към равнината:** равнина, иранската равнина
- **Кутек:** име на равнина в този район
- **Ракабе:** регион, в който са концентрирани петролните кладенци

Частта от хадиса: *“Ей, араби! Вие сте твърде ревностни. Ако не им дадете заслужените права, никой няма да се обедини с вас...”*, най-вероятно обръща внимание на избухването на един расов спор, който ще накара и двете страни да се спуснат в равнината (иранската равнина) и да се сражават.

Аллах ще отмени победата и на двете войски...

Както е отбелязано в хадиса, войната между Иран и Ирак ще трае 8 месеца и въпреки хилядите жертви нито една от страните няма да обяви победа, нито пък да постигне превъзходство.

Окупацията на Афганистан

„Жалко за Таликан (регион в Афганистан). Без съмнение там Всемогъщият Аллах има богатства, които не са злато, нито сребро.“¹¹¹

В хадиса се посочва, че през Последния период Афганистан ще бъде окупиран. И наистина руското нашествие в Афганистан става през 1979 г. (1400 г. според мохамеданския календар).

Там има богатства, които не са злато, нито сребро...

Тази част от хадиса също така насочва вниманието ни към природните богатства на Афганистан. Днес там са открити големи залежи на петрол, желязна руда и каменни въглища, които все още не са станали предмет на търговия.

Спиране на течението на река Ефрат

Спирането на течението на река Ефрат също е едно от знаменията за Съдния ден, съобщени от Пророка Мохамед (Аллах да го приветства):

„Наближава времето, когато река Ефрат ще изтегли водите си и ще разкрие златното си съкровище. Който и да се намира там по това време, не трябва да взима от него.“¹¹²

Други хадиси, които разкриват важна информация по този въпрос, са:

„Пратеникът на Аллах каза: „Часът няма да настъпи, докато под реката Ефрат не се разкрие една златна планина. Хората ще се сражават за нея и всеки деветдесет и девет човека от сто ще бъдат убити. Всеки един от тях ще казва: „Де да бях аз един от спасилите се.“¹¹³

„Пророкът (Аллах да го приветства) каза: „Близко е времето, когато изпод Ефрат ще се появи златна планина. Ако някой се намира там, да не взима нищо от нея.“¹¹⁴

¹¹¹ Kitab-ul Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 59

¹¹² Riyazi's Salihin, 3/332

¹¹³ Sahih-i Müslim, 11/320

¹¹⁴ Kitab-ül Burhan Fi Alameti-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 28

Както се вижда, в множество от значителните книги с хадиси е включено едно от важните знамения за появата на Махди, а именно спирането на течението на реката Ефрат и разкриването на златна планина изпод нея.

Сега нека да разгледаме внимателно, едно по едно, по-важните твърдения по този въпрос от горесцитираните хадиси:

„Пратеникът на Аллах каза: (1) „Часът няма да настъпи, докато река Ефрат не пресъхне и (2) не разкрие планина от злато...” (Сахих-и Муслим, 11/320)

(1) ... река Ефрат не пресъхне ...

В книгата на Ал-Суюти този хадис е споменат като “спиране на водата”. И наистина язовирът Кебан бе спрял водите на река Ефрат.

(2) ... не разкрие планина от злато...

Благодарение на построения язовир поради различни причини, като производството на електричество, повишаването на плодородието на почвата чрез напояване със събраната вода, осигуряването на лесна достъпност и др., земите в областта стават ценни колкото “злато”.

Стените на язовира наподобяват планина. От този язовир (или както е опиричен в хадиса - планината) произлиза богатство с цената на злато. Следователно язовирът придобива качеството на “планина от злато”. (Аллах знае най-добре)

Съществуват и други сведения за събития, които ще се сбъднат през Последните времена, съобщени от Пророка Мохамед (Аллах да го приветства). Подробна информация относно тези събития е представена в по-рано публикуваните ни книги като „Знамения за Второто пришествие на Исус (м.н.)”, „Знамения за Съдния ден”, „Последният период и Махди”. Някои от тези знамения са изброени по-долу като заглавия:

- Слънчевите и лунните затъмнения през месец Рамадан
- Изгряване на комета
- Щурм в Кааба и последвалото кръвопролитие
- Забелязването на огън от изток
- Знак от Слънцето

- Появата на често срещани масови убийства
- Убиването на кралете на Дамаск и Египет
- Поробването на египтяните
- Разрушаването на огромни градове
- Застрояването наново на разрушени места
- Четвъртият мир и арабско-израелският мирен договор
- Изчезването на една армия
- „Иракчаните ще останат без пари“
- Пламъци разрушават къщите в Багдад
- Мирни преговори между Израел и Палестина
- Ембарго над Ирак и Дамаск
- Построяване наново на Ирак
- Иракският народ бяга към Дамаск и на Север
- Смутове (фитнах) в Дамаск
- Война между Мюсюлмани и Евреи
- Убиването на невинни деца
- Нарастване на покварата (фитнах)
- Религиозните забрани получават одобрение
- Открито отричане на Бог
- Нарастване броя на земетресенията
- Крах на моралните ценности
- Епидемии
- Озеленяване на пустините
- Появата на лъжемесии

Всички тези знамения от хадисите на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), само една част от които изброихме по-горе, в рамките на 1400 години може да са се случили поотделно по различно време и в различни части на света, но след 1400 година (по мохамеданския календар) всички те са започнали да се появяват едно след друго в почти всяка една точка на света. Това пък от своя страна показва изпълняването на друга информация, съобщена от Пророка (Аллах да го приветства) в един друг негов хадис:

„Знаменията за Съдния ден се случват едно след друго, така както мънистата падат едно подир друго, когато нанизът се скъса.“¹¹⁵

¹¹⁵ G.Ahmed Ziyaüddin, Ramuz El Hadis, 1. cilt, Gonca Yayinevi, İstanbul, 1997, 277/6

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

През цялата история, за да повярват, хората са искали чудеса от пророците, които им били изпратени. От Пророка Муса (Моисей), Исус, Худ, Мохамед (Аллах да ги благослови и с мир да ги дари), с една дума, от всички пророци са искали все едно и също, винаги са били в очакване на нещо необикновено. И Аллах дарил някои от пророците си с чудеса, укрепил ги с помощ от Себе си, улеснил тяхната проповед и идейна борба. Разумните и добросъвестни хора обаче нямат нужда да виждат чудеса, за да повярват в Аллах. Това е така, тъй като за един интелигентен човек всичко, което съществува, е очевидно доказателство за Божието съществуване.

От атомите до галактиките, всяка една част на Вселената е изпълнена с великолепните доказателства на Божието съществуване и сътворение. Истинското намерение на голямата част от хората, които настойчиво искали да видят чудеса, обаче се появило, когато Аллах им представил чудесата си. Показател за това е фактът, че вместо да повярват на чудесата на пророците, те ги обвинили във въображаеми неща, като например в магьосничество или сеене на развала. Всъщност в Корана Аллах е съобщил за лицемерието на неверниците в това отношение по следния начин:

„И се заклеха в Аллах с най-усърдните си клетви, че ако дойде при тях знамение, непременно ще му повярват. Кажете: “Знаменията са от Аллах, но кое ще ви накара да осъзнаете, че дори и да дойдат, те не ще повярват?” И преобръщаме сърцата им и погледите, както не повярваха в това първия път, и ги оставяме в тяхната престъпност да се лутат. И ангелите да им спуснем, и мъртвите да им проговореха, и всичко да им съберяхме на показ, пак нямаше да повярват, освен ако Аллах не пожелае. Ала повечето от тях са невежи.” (Сура Анам, 109-111)

Както Аллах е съобщил в айятите, неверниците, които настойчиво искат от пророците чудеса, не искат това като доказателство, за да повярват, а за да могат да поставят пророка посвоему в неудобно положение и да го изпитат. С ограничения си разум те имали за цел да изкарат пророците лъжци и по този начин да намерят оправдание за неверието си. Всъщност неверниците, които казвали, че няма да повярват, докато не видят чудо, когато стават свидетели на такова, отново се отвърщат от вярата и този път пък обвиняват пророците в магьосничество и в това, че са ги омагьосали. В айятите е повелено така:

„И когато видят знамение, те се присмиват. И казват: „Това е само явна магия.” (Сура Саффат, 14-15)

„Но и да видят знамение, те се отдръпват и казват: „Продължителна магия.” (Сура Камар, 2)

Разбира се, голяма милост от Аллах е укрепването на вярата на множество хора посредством чудесата. Разумните и добросъвестни хора обаче, виждайки великолепието в сътворението на всичко съществуващо във Вселената, вярват в Аллах и не се намират в очакване на специално чудо от пророците. Ако Господ представи разнообразни чудеса, то това е едно благо, което увеличава техния ентузиазъм, вълнение и решителност. Неверниците пък, тъй като през цялата история били в такова очакване, претърпели големи загуби. За да намерят едно така наречено оправдание, те пренебрегнали истините, съобщени от пророците, и започнали да търсят единствено свръхестествени неща. Несъмнено както Господ е съобщил и в айята: **„Ако Ние пожелаем, ще им спуснем знамение от небето и ще сведат глави пред него.”** (Сура Шуара, 4), ако Той пожелае, ще подчини всички тези хора с едно-единствено чудо. Но всичко това се случва в съответствие със средата на изпитание на земята.

Чудесата на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) също са една голяма блага вест за всички вярващи, една помощ и милост от Аллах. Тези чудеса са доказателства, които ще усилят още повече вярата на вярващите и ще допринесат за още по-ентузиазираното им привързване към Светия Коран, който Аллах е низпослал на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства).

ЕВОЛЮЦИОННАТА ИЗМАМА

Дарвинизмът, т.е. еволюционната теория, се е появила с цел отричане на истината за сътворението, но тя не е нищо друго освен една провалила се ненаучна лъжа. Тази теория, която твърди, че живите организми са се появили случайно от неживата природа, бива опровергана с научното доказване, че във Вселената и живите организми съществува един много очевиден "дизайн". По този начин фактът, че цялата Вселена и всички живи същества са сътворени от Бог, бива доказан и от науката. Провежданата по цял свят пропаганда днес с цел поддържане на еволюционната теория е основана единствено на изкривени научни факти, пристрастни интерпретации, изречени под формата на наука лъжи и извършени фалшификации.

Но тази пропаганда не може да прикрие истината. През последните 20-30 години в научните среди започна да се дава все по-голяма гласност на факта, че еволюционната теория е най-голямата измама в историята на науката. Направените след 1980 година проучвания доказват, че предположенията на Дарвин са напълно погрешни и много учени потвърждават това. Особено в САЩ учени от различни области като биология, биохимия и палеонтология забелязват невалидността на дарвинизма и започват да определят произхода на живите същества с „истината за сътворението“.

В много други наши произведения сме разгледали и продължаваме да разглеждаме провала на еволюционната теория и доказателствата за сътворението, с всички научни подробности. Но поради изключителното значение на този въпрос смятаме за необходимо и тук накратко да изложим някои факти.

Научният провал на дарвинизма

Въпреки че еволюционната теория е учение, водещо началото си още от времето на древните гърци, тя бива широко разпространена чак до 19ти век. Най-важното събитие, което превръща теорията в първостепенна тема в света на науката, е публикуваната през 1859 г. книга на Чарлз Дарвин, озаглавена „Произхода на видовете“. В тази книга Дарвин отрича, че различните живи организми на Земята са били сътворени поотделно от Бог. Според Дарвин всички организми имат един общ

прародител, но в продължение на доста дълъг период от време претърпяват малки промени, вследствие на които се диференцират.

Теорията на Дарвин не се опира на никакво научно откритие или експеримент и както той сам казва, „това е само предположение“. Нещо повече, както Дарвин признава в една доста дълга глава от своята книга, наречена „Трудностите на теорията“, хипотезите му притежават недостатъци по отношение на доста съществени въпроси.

Дарвин насочва всичките си надежди към новите научни открития, които очаква, че ще решат трудностите, стоящи пред теорията му. Но обратно на очакванията му научните открития увеличават размера на тези трудности.

Научното проваляне на дарвинизма може да бъде разгледано в три основни направления:

1. Теорията не може по никакъв начин да обясни как е произлязъл животът на Земята.
2. Няма никакво научно откритие, което да покаже, че представеният от теорията „еволюционен механизъм“ има някаква сила, чрез която да може да протече.
3. Фосилните данни доказват точно обратното на предположенията на еволюционната теория.

В настоящия раздел ще разгледаме в общ план тези три основни точки.

Първата непреодолима стъпка: произходът на живота

Еволюционната теория постулира, че всички живи организми са еволюирали от една-единствена жива клетка, която се е появила в първичните земни условия преди 3,8 милиарда години. Един от въпросите, на които теорията не може да даде отговор, е как една-единствена клетка би могла да генерира милиони комплексни животински видове и ако наистина съществува такава еволюция, то защо във фосилните данни не могат да бъдат открити никакви следи от нея. Тук, на тази първа стъпка от предполагаемия еволюционен процес, е мястото, където трябва преди всичко да зададем въпроса: как се е появила тази „първа клетка“?

Тъй като еволюционната теория отрича сътворението и не приема съществуването на каквато и да била свръхестествена намеса, тя твърди, че „първата клетка“ се е появила случайно в рамките на природните закони, без никакъв дизайн,

план или систематизация. Според теорията живата клетка трябва да е била произведена случайно от неорганични вещества. Това твърдение обаче противоречи дори и на най-основните биологични закони.

„Животът се поражда от живот“

В своята книга Дарвин никъде не споменава за произхода на живота. Примитивното разбиране за науката по неговото време почива на предположението, че живите същества имали много просто устройство. Още от древни времена „спонтанната генерация“, теория, твърдяща, че неорганичните вещества са се съединили, за да формират живите организми, е била широко приета. Като цяло се вярвало, че насекомите са се появили от остатъци от храна, а мишките от пшеница. За доказването на тази теория били проведени интересни експерименти. Върху мръсно парче парцал била поставена малко пшеница и се вярвало, че след известно време от нея ще се формира мишка.

Подобно на това развиващите се в месото червейчета били смятани като доказателство за спонтанната генерация. Не след дълго обаче станало ясно, че червеите не са се появили върху месото спонтанно, а са били пренесени от мухите под формата на невидими за човешкото око ларви.

В периода, когато Дарвин пише „*Произхода на видовете*“, вярването, че бактериите могат да се формират от неорганични вещества, било общоприето в научния свят.

Пет години след публикуването на Дарвиновата книга обаче френския биолог Луи Пастър обявява резултатите от дългите си проучвания и експерименти, които отричат спонтанната генерация – крайъгълен камък на теорията на Дарвин. Пастър обобщава заключението, до което достигнал в резултат на дългогодишните си проучвания и експерименти, така:

„Учението за спонтанната генерация никога не би могло да се възстанови след смъртоносния удар, който този прост експеримент му нанася“. (*Sidney Fox, Klaus Dose, "Molecular Evolution and The Origin of Life", New York: Marcel Dekker, 1977, стр. 2*)

Защитниците на еволюционната теория дълго време се противопоставят на откритията на Пастър. Но когато напредъкът в науката разкрива комплексната структура на клетката на живия организъм, идеята, че животът би могъл да се е зародил случайно, се сблъсква с една още по-голяма безизходица.

Безнадеждните усилия през 20ти век

Първият еволюционист, който през първата половина на 20ти век се заема с въпроса за произхода на живота, е известният руски биолог Александър Опарин. Посредством множество тези, които излага през 1930 година, той се опитва да докаже, че клетката на живия организъм може да се формира като резултат от съвпадения. Тези изследвания обаче са обречени на провал и Опарин е принуден да направи следното признание:

„За съжаление произходът на клетката остава въпрос, който в действителност е най-тъмната страна от цялата еволюционна теория.“ (*Alexander I. Oparin, "Origin of Life", (1936) New York, Dover Publications, 1953 (препечатка), стр.196*)

Еволюционистите последователи на Опарин извършили безброй много експерименти, ръководили изследвания и правили проучвания, за да разрешат проблема с произхода на живота. Най-известният от тези експерименти е извършен през 1953 г. от американския изследовател Стенли Милър. В този експеримент Милър използвал смес от газове, която смятал, че е съществувала в първичната земна атмосфера. За да предизвика протичането на реакция между тях, той пропускал електрически ток и в края на експеримента се синтезирали няколко присъстващи в структурата на протеините органични молекули (аминокиселини).

Изминали едва няколко години, когато било разкрито, че този експеримент, който бил представен като важна стъпка в подкрепа на еволюцията, е невалиден, защото използваната в експеримента атмосфера доста се различавала от истинските земни условия. (*"New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, глава 63, Ноември 1982, стр. 1328-1330*)

След едно дълго мълчание Милър признал, че атмосферната среда, която той използвал, била недействителна. (*Stanley Miller, "Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules", 1986, стр. 7*)

Всички положени през 20ти век усилия от страна на еволюционистите да обяснят произхода на живота завършили с провал. Геохимикът Джефри Бада от Института Сан Диего Скрипс признава този факт в една своя статия, публикувана в еволюционното списание „*Ърт*“ (*Earth*) през 1998 година:

„Днес, когато напускаме двадесети век, ние все още сме изправени пред най-големия нерешен проблем, който имахме, когато влязохме в двадесети век: как се е зародил животът на Земята?“ (*Jeffrey Bada, списание "Earth", Февруари 1998, стр. 40*)

Комплексната структура на живота

Основната причина, поради която еволюционната теория завършва с една толкова голяма безизходица по отношение на произхода на живота, е, че дори живите организми, които се смятат за най-простите, имат изключително сложна структура. Клетката на едно живо същество е по-комплексна от всички видове технически продукти, произведени от човека. Днес дори в най-модернизираните лаборатории на света не може да бъде произведена жива клетка посредством съединяването на неорганични вещества.

Условията, необходими за формирането на една клетка, са твърде много на брой, за да бъдат обяснени със случайности. Вероятността протеините, които са градивни блокове на клетката, да се синтезират случайно, средно за протеинова молекула, изградена от 500 аминокиселини, е 1 на 10^{950} . В математиката вероятност, по-малка от 1 на 10^{50} , статистически е прието да се смята за нулева вероятност на изпълнение. Молекулата ДНК, която се намира в ядрото на всяка клетка, съдържа цялостния структурен план на човешкото тяло. Изчислено е, че ако трябва да изпишем кодираната в ДНК информация, то трябва да съставим една огромна библиотека, съдържаща 900 тома енциклопедии, всяка от които да е по 500 страници.

От тази отправна точка възниква една много интересна дилема: ДНК може да бъде копирана единствено с помощта на някои съдържащи се в нея ензими. Синтезирането на тези ензими обаче може да се извърши единствено в рамките на информацията в ДНК. Тъй като те зависят една от друга, за да протече копирането, трябва и двете да съществуват едновременно. Това довежда сценария, според който животът се заражда от само себе си, до безизходно положение. Почетният еволюционист проф. Лесли Оргел от университета в Сан Диего, Калифорния признава този факт в октомврийското издание на списание „*Сайънтифик Америкън*“ (*Scientific American*) през 1994 година:

„Изключително невероятно е това, че протеините и нуклеиновите киселини, и двете структурно комплексни, са се появили внезапно на едно и също място, по едно и също време. Освен това изглежда невъзможно получаването на едните без наличието на другите. И така, от пръв поглед всеки би могъл да направи заключението, че всъщност от химична гледна точка животът никога не би могъл да възникне.“ (Leslie E. Orgel, *“The Origin of Life on Earth”*, *Scientific American*, издание 271, октомври 1994, стр. 78)

Без съмнение е невъзможно животът да е възникнал по естествени причини, следователно трябва да се приеме, че е бил „сътворен“ по свръхестествен начин. Този факт ясно анулира еволюционната теория, чиято главна цел е да отрича сътворението.

Въображаемите еволюционни механизми

Вторият съществен момент, който отрича теорията на Дарвин, е разбирането, че двата принципа, изложени от теорията като „еволюционни механизми“, в действителност нямат никаква еволюционна сила. Дарвин основава своето твърдение изцяло на механизма, наречен „естествен отбор“. Значението, което той приписва на този механизъм, става ясно от името на книгата му: „Произход на видовете чрез естествения отбор...“.

Естественият отбор предполага, че тези организми, чието устройство е най-подходящо за природните условия и географското им разпространение, ще продължат своя живот и потомство, а останалите ще изчезнат. Например от едно стадо елени, застрашено от хищници, разбира се, ще оцелеят тези елени, които тичат най-бързо. Но без значение колко време ще трае този процес, той не може да превърне елените в друг вид организми. Елените си остават винаги елени.

Следователно механизмът на естествен отбор няма еволюционна сила. Дарвин също бил наясно с този факт и споменава за това в книгата си „Произхода на видовете“: „докато не възникнат полезни промени, естественият отбор не върши никаква работа“. (*Charles Darwin, "The Origin of Species": Факсимиле на първото издание, Harvard University Press, 1964, стр. 189*)

Влиянието на Ламарк

Следователно как се появяват тези „полезни промени“? Дарвин се опитва да отговори на този въпрос от гледна точка на примитивното разбиране на науката по онова време, опирайки се на Ламарк. Според френския биолог Ламарк, живял преди Дарвин, организмите предават своите качества, придобити по време на живота си, на следващите поколения и така се развиват. Например, според Ламарк, жирафите са се развили от подобни на антилопите животни и в резултат на опитите им да се хранят с листата на високите дървета от поколение на поколение шията им се удължила.

Дарвин също дава подобни примери и в своята книга „Произхода на видовете“ твърди, че китовете са еволюирали от мечките, които са се опитвали да плуват. (*Charles*

Darwin, The Origin of Species: Факсимиле на първото издание, Harvard University Press, 1964, стр. 184)

Откритите от Грегор Мендел и потвърдени от процъфтяващата през 20ти век наука генетика закони за наследствеността обаче напълно сриват легендата, че придобити качества се предават на следващите поколения. Ето така естественият отбор се провалил в ролята си на еволюционен механизъм.

Неодарвинизъм и мутации

В края на 1930 година една група учени, решени да останат верни на Дарвин, разработват така наречената „Модерна синтетична теория“, или както още е известна, „неодарвинизъм“. Като „причина за полезните промени“ неодарвинистите добавят мутациите, които са деформации, появили се в резултат на въздействие на външни фактори, като радиация или копирни грешки, върху гените на организмите, към естествените мутации.

Днес моделът, който символизира еволюцията, е неодарвинизмът. Според теорията многобройните комплексни органи на живеещите на Земята милиони живи организми, като уши, очи, бели дробове и крила, са се формирали в резултат на един процес, който се базира на „мутации“, на генетични смущения. Съществува обаче един категоричен факт, който напълно срива теорията: **мутациите не пораждаат процес, чрез който живите организми да се развиват, а точно обратно – те винаги пораждаат вреди.**

Причината за това е проста: ДНК има много комплексна структура. Различните случайни влияния, действащи върху тази молекула, могат да предизвикат единствено вреди. Американският генетик Б.Г. Ранганатан обяснява това така:

„Мутациите са малки, случайни и вредни. Те се появяват рядко и най-добрата възможност е да са неефективни. Тези четири характеристики на мутациите показват, че те не могат да предизвикват никакво еволюционно събитие. Една случайна промяна в един до голяма степен развит организъм или е ефективна, или е вредна. Една случайна промяна на часовника не означава усъвършенстване на този часовник. Най-вероятно или ще го повреди, или в най-добрия случай ще бъде неефективен. Земетресението не подобрява града, то го разрушава.“ (*B.G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988*)

И наистина до ден-днешен не е забелязана нито една полезна мутация, която да може да усъвършенства генетичния код. Доказано е, че всички мутации са вредни.

Става ясно, че мутациите, които еволюционната теория представя като „еволюционни механизми“, в действителност са генетични процеси, които единствено увреждат или осакатяват организмите. (Най-често срещаното въздействие на мутацията над хората е рака.) Разбира се, един вреден механизъм не би могъл да бъде „еволюционен механизъм ...

От своя страна естественият отбор, както и самият Дарвин казва, “не може да направи нищо сам”. Този факт ни показва, че в природата няма никакъв “еволюционен механизъм”. И след като не съществува еволюционен механизъм, то не може да съществува и никакъв въображаем процес, наречен еволюция.

Във фосилния регистър няма и следа от междинните форми

Най-ясното доказателство, че предложеният от еволюционната теория сценарий не се е разиграл, е фосилният регистър. Според еволюционната теория всички живи организми са се видоизменили един от друг. С течение на времето един по-ранен вид се превръща в друг и т.н., докато се появят всички останали видове. Според теорията това превръщане обхваща един процес, продължаващ милиарди години и напредващ стъпка по стъпка.

В такъв случай трябва да са се формирали и живели безброй „междинни видове“ в периода на дългото превръщане, за което се говори.

Например в миналото трябва да са живели организми полуриба – полувлечуго, които, въпреки че все още са били носители на качествата на рибите, са придобили и някои от характерните черти на влечугите. Или пък би трябвало да са се появили влечуги-птици, които, бидейки носители на качествата на влечугите, придобиват и някои от характеристиките на птиците. Тъй като се намират в преходен период, те трябва да бъдат недъгави и с недостатъци. Еволюционистите, които вярват, че тези измислени животни са живели в миналото, ги наричат „междинни форми“.

Ако наистина такъв вид животни са живели в миналото, то броят и разновидностите им трябва да бъдат милиони, дори милиарди. И вкаменелостите на тези чудовищни животни непременно трябва да бъдат сред намерените останки. В „Произхода на видовете“ Дарвин обяснява това така:

„Ако теорията ми е вярна, то трябва непременно да са живели междинни форми, които свързват видовете... И доказателствата за тяхното съществуване могат да бъдат намерени единствено сред откритите останки.“ (*Charles Darwin, The Origin of Species: Факсимиле на първото издание, Harvard University Press, 1964, стр. 179*)

Провалените надежди на Дарвин

Въпреки усърдните усилия, които еволюционистите полагат от средата на 19 век насам за намирането на останки по цял свят, все още не са открити никакви междинни форми. Всички доказателства, придобити при разкопките и изследванията, противно на това, което очакват еволюционистите, показват, че живите организми са се появили на Земята изведнъж и в съвършен вид.

Известният английски палеонтолог (фосилен учен) Дерек В. Ейгър, въпреки че е еволюционист, признава този факт така:

„Проблемът ни е следният: когато детайлно изследваме намерените вкаменелости, било то на ниво видове или класове, ние винаги се сблъскваме с един и същи факт; виждаме групи, които не са се развили чрез постепенна еволюция, а такива, които са се формирали отведнъж.“ (*Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, том 87, 1976, стр. 133*)

Както се вижда, фосилните данни показват, че организмите са се появили внезапно и напълно развити, без да преминават през никакви междинни форми. Това е точно обратно на предположенията на Дарвин. И същевременно е много силно доказателство, че живите организми са били сътворени. Единственото обяснение за това, че живите същества са се появили внезапно и напълно завършени, без да имат какъвто и да било еволюционен предшественик, е, че те са били сътворени. Този факт бива приет и от всеизвестния биолог-еволюционист Дъглас Футуйма:

„Живите организми са се появили на Земята или напълно съвършени, без никакви недостатъци, или развивайки се от видове, живели преди тях. Ако са се появили напълно съвършени и без никакви недостатъци, тогава те би трябвало да са създадени от висш разум.“ (*Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. стр. 197*)

Фосилните данни показват, че организмите са се появили на Земята напълно развити и в една съвършена форма. Това означава, че „**произходът на видовете**“, противно на предположенията на Дарвин, не е еволюцията, а сътворението.

Приказката за еволюцията на човека

Една от най-често представяните теми от защитниците на еволюционната теория е тази за произхода на човека. Според дарвинисткото твърдение съвременният човек е

произлязъл от някакъв вид маймуноподобни същества. Твърди се, че по време на този предполагаем еволюционен процес, който се приема, че е започнал преди 4-5 милиона години, са съществували някои „междинни форми“ между съвременния човек и неговите прадеди. В този напълно въображаем сценарий са вписани четири основни „категории“:

1. *Australopithecus* (Австралопитек)
2. *Homo habilis* (Хомо хабилис)
3. *Homo erectus* (Хомо еректус)
4. *Homo sapiens* (Хомо сапиенс)

Еволюционистите наименуват т.нар. първи маймуноподобен праотец на човека *Australopithecus*, което означава южноафриканска маймуна. Тези същества не са нищо друго освен вид маймуни, чиито представители са изчезнали. Всеобхватни проучвания върху разнообразни видове *Australopithecus*, извършени от двама световноизвестни анатоми от Англия и САЩ – лорд Соли Зукърман и проф. Чарлс Окснърд, показват, че тези същества не са двукраки и имат същите движения като на съвременните маймуни. (*Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, стр. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, том 258, стр. 389*)

Следващият стадий от човешката еволюция бива класифициран от еволюционистите като „homo“, т.е. човек. Според твърдението съществата от поредицата homo са по-развити от австралопитеките. Еволюционистите измислят една въображаема еволюционна схема и подреждат различни останки в определена поредица. Схемата е въображаема, защото никога не е могло да се докаже, че е имало някаква еволюционна връзка между тези различни класове животни. Ърнест Майър, един от най-големите защитници на еволюционната теория през 20ти век, признава този факт, като казва, че „веригата, простираща се чак до *Homo sapiens*, в действителност не съществува“. (*J.Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, декември 1992*)

Изготвяйки подреждането „*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*“, еволюционистите искат да създадат впечатление, че всеки един от тези видове е прародител на следващия. Последните палеонтологични открития обаче показват, че *Australopithecus*, *Homo habilis* и *Homo erectus* са живели по едно и също време, но в различни части на света. (*Alan Walker, Science, vol. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical*

Antropology, 1st ed., New York: J. B. Lipincott Co., 1970, cmps. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, vol. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, cmp. 272)

Нещо повече, една част от хората, класифицирани като *Homo erectus*, са живели до модерните времена, а *Homo sapiens neandarthalensis* и *Homo sapiens sapiens* (съвременният човек) са открити един до друг на едно и също място. (Списание "Тайм", ноември 1996)

Това, разбира се, разкрива невалидността на твърдението, че тези организми са прародители един на друг. Стивън Джей Гауд, палеонтолог от Харвардския университет, макар и еволюционист, обяснява тази безизходица на еволюцията по следния начин:

„Какво би се случило с нашето родословно дърво, ако съществуват три съвпадащи рода хоминиди (*A.africanus*, едрите *australopithecines* и *H.habilis*), които очевидно не произлизат един от друг? Нещо повече, при нито един от трите вида не се проявява еволюционна тенденция по време на пребиваването им на Земята.“ (*Stephen. J. Gould, Natural History, том. 85, 1976, cmp. 30*)

Казано накратко, сценарият на човешката еволюция, за който се правят опити да бъде поддържан с помощта на появата в медии и учебниците на различни рисунки на същества, наподобяващи „полумаймуна-получовек“, което е една открита пропаганда, не са нищо друго освен приказка и нямат никаква научна основа.

Лорд Соли Зукърман, един от най-известните и уважавани учени във Великобритания, в продължение на много години извършва детайлни проучвания в тази насока и по-специално в продължение на 15 години изучава фосилните останки на *Australopithecus*. Накрая, въпреки че самият той е еволюционист, достига до заключението, че не съществува никакво родословно дърво.

Зукърман изработва също така и една интересна „научна скала“. Той оформя спектър от науки, подредени от такива, които счита за научни, към такива, които счита за ненаучни. Според този спектър на Зукърман „най-научни“, т.е. опиращи се на конкретни данни, области на науката са физиката и химията. След тях са биологичните науки и след това социалните науки. В края на спектъра – частта, смятана за „най-ненаучна“ от Зукърман – са разположени екстрасензорното възприятие, като понятията телепатия и шесто чувство, и „човешката еволюция“. Зукърман обяснява тази част на спектъра по следния начин:

„Когато се отдалечаваме от списъка на обективните истини и се отправяме към тези области на предполагаема биологична наука, като екстрасензорното възприятие

или интерпретацията на човешката фосилна история, където всичко е възможно за този, който вярва – и където ревностният вярващ понякога е способен да повярва едновременно в няколко противоречащи си едно на друго неща.” (*Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, стр. 19*)

Приказката за еволюцията на човека не води до нищо друго освен до пристрастни интерпретации на няколко фосилни останки, открити от определени хора, които се придържат сляпо към своята теория.

Формулата на Дарвин!

Въпреки всички технически доказателства, които изложихме досега, нека още веднъж с един прост пример, който дори едно дете би разбрало, да разгледаме в какво суеверие вярват еволюционистите.

Еволюционната теория излага твърдението, че животът се е формирал случайно. Според това твърдение неорганичните и несъзнателни атоми се свързват, за да формират клетката и после по някакъв начин образуват други живи организми, включително и човека. Нека помислим върху това. Когато съберем елементи, които са градивните вещества на живота, каквито са въглеродът, фосфорът, азотът и калият, се образува само една маса. Без значение на каква обработка е подложена тази атомна маса, тя не може да образува дори едно живо същество. Ако искате, нека формулираме един “експеримент”, свързан с този въпрос, и нека разгледаме от гледната точка на еволюционистите онова, което те в действителност негласно застъпват под името „Формулата на Дарвин“.

Нека еволюционистите поставят големи количества от материалите, съществуващи в състава на живите организми, като фосфор, азот, водород, кислород, желязо и магнезий, в големи варели. Нещо повече, нека прибавят във варелите дори някои вещества, които не съществуват при нормални условия, но те смятат за нужни. Нека в този разтвор прибавят толкова аминокиселини - които нямат никаква възможност да се образуват в естествени условия – и толкова протеини – всеки от които има 10^{-950} вероятност да се формира – колкото пожелаят. Нека изложат този разтвор на желаната от тях температура и влага. Нека ги разбъркват с такъв технологично развит уред, с какъвто поискат. Нека с тези варели се занимават най-видните учени. Нека тези експерти дежурят над варелите в продължение на милиарди и дори трилиони години. Нека им бъде позволено да използват всички видове условия, които вярват, че са необходими за създаването на човека. Без значение какво

правят, от тези варели те не могат да произведат никакъв човек. Те не могат да създадат жирафи, лъвове, пчели, канарчета, коне, делфини, рози, орхидеи, лилии, карамфили, банани, портокали, ябълки, фурми, домати, пъпеши, дини, смокини, маслини, грозде, праскови, пауни, фазани, многоцветни пеперуди или милионите други живи същества като тези. Всъщност, те не могат да създадат дори една-единствена клетка, на който и да било от тези организми.

С една дума, **несъзнателните атоми не могат да формират клетката, като се съединят**. Те не могат да вземат ново решение и да разделят клетката на две, после да вземат друго решение и да създадат професорите, които първо са открили електронния микроскоп и после са изследвали собствената си клетъчна структура под тези микроскопи. **Материята е несъзнателна, безжизнена маса и тя получава живот чрез висшето Божие сътворение.**

Еволюционната теория, която твърди точно обратното, е абсолютна фалшификация, която е напълно противоположна на разума. Дори малко да помислим върху изказаните от еволюционистите твърдения, ще разкрием тази действителност както в горепосочените примери.

Технологията в окото и ухото

Друг въпрос, оставен без отговор от еволюционната теория, е отличното качество на възприятие чрез окото и ухото.

Преди да преминем към темата за окото, нека накратко отговорим на въпроса: „как виждаме?“. Светлинните лъчи, идващи от даден предмет, попадат в обърнат вид върху ретината. Тук чрез клетките тези светлинни лъчи се превръщат в електронни сигнали и достигат до едно малко петно в задната част на мозъка, което е наречено визуален център.

Тези електронни сигнали се възприемат в центъра на мозъка като картина след серия от процеси. След тази техническа информация нека поразмишляваме.

Мозъкът е изолиран от светлината. Това означава, че във вътрешността на мозъка е съвършено тъмно и не достига никаква светлина. Мястото, наречено визуален център, е напълно тъмно място, където никога не е достигала светлина, това може да е най-тъмното място, което някога сте виждали. В тази гъста тъмнина обаче вие наблюдавате един прекрасен свят.

Картината, която се формира в окото, е толкова ясна и отчетлива, че дори технологията на 21ви век не е способна да я постигне. Погледнете например към

книгата, която четете, ръцете, с които я държите, после повдигнете глава и погледнете наоколо. Виждали ли сте някога толкова ясен и отчетлив образ като този някъде другаде? Дори най-съвършеният телевизионен екран, произведен от най-големия производител на телевизори в света, не може да ви представи толкова ясен образ. Това е един триизмерен, цветен и изключително ясен образ. В продължение на повече от 100 години хиляди инженери се опитват да достигнат тази яснота. За тази цел бяха създадени фабрики и мощни комплекси, бяха извършени повече изследвания, измислени повече планове и дизайни. Погледнете отново към телевизионния екран и към книгата, която държите в ръце. Ще видите, че има голяма разлика в яснотата и отчетливостта. Нещо повече, телевизионният екран ви показва двуизмерен образ, докато с очите си вие гледате триизмерна перспектива в дълбочина. Когато погледнете внимателно, ще видите, че в телевизора има разфокусиране. Има ли някакво замъгление във вашето зрение? Разбира се, че не.

От много години десетки хиляди инженери се опитват да изобретят триизмерни телевизори и да постигнат визуалното качество на окото. Да, те успяха да създадат триизмерни телевизионни системи, но не е възможно да ги гледаш, без да си сложиш очила. Нещо повече, това е само едно изкуствено трето измерение. Фонът е по-замъглен, а предният план изглежда като хартиен декор. Никога не може да се създаде толкова ясна и отчетлива гледка като тази на очите. Както при камерата, така и при телевизора винаги се получава загуба на качество.

Еволюционистите твърдят, че именно механизмът, който създава този ясен и отчетлив образ, е възникнал случайно. Сега, ако някой ви каже, че телевизорът в стаята ви се е появил в резултат на случайност, че всички негови атоми просто се е случило да се съединят и формират този уред, който произвежда образ, какво ще си помислите? Как атомите биха могли да направят това, което хиляди хора не могат?

От приблизително един век десетки хиляди инженери са проучвали и полагали усилия във високотехнологични лаборатории и огромни индустриални комплекси, използвайки най-модерните технологични уреди, и бяха способни да постигнат само толкова. Ако един уред произвежда по-примитивен образ от окото, то то не би могло да се образува случайно и става много ясно, че окото и образът, който се вижда чрез окото, не са формирани случайно. То изисква много по-детайлен разумен план и дизайн от този на телевизията. Планът и дизайнът на толкова ясения и отчетлив образ принадлежат на Бог, който има сила над всичко.

Същото се отнася и за ухото. Външното ухо, събирайки заобикалящите го звуци, ги предава в средното, то пък, усилвайки възприетите звукови вибрации, ги предава на

вътрешното ухо, а то от своя страна превръща тези вибрации в електронни сигнали и ги изпраща в мозъка. Така както при окото, дейността на чуване се извършва в слуховия център на мозъка.

Ситуацията в окото е вярна и за ухото. А именно, мозъкът е изолиран от звук, така както от светлина - не пропуска никакъв звук да проникне. Следователно без значение колко шумно е навън, във вътрешността на мозъка е свършено тихо. Въпреки това в мозъка се възприемат най-ясните звуци. Във вашия мозък, който е изолиран от звук, вие можете да слушате симфонии на един оркестър или да чуете целия шум на едно препълнено с хора място.

Нека отново сравним високото качество и висшата технология, която съществува в ухото и мозъка, с технологията, произведена от човешките същества. Както се полагат усилия, за да се добие ясна картина, така и в продължение на десетилетия са траели усилията за ясен звук. Резултатът от всички тези усилия са звукозаписните машини, музикални уредби, различни електронни уреди и музикални системи, приемащи звука. Въпреки всички тези технологии и хилядите инженери и експерти, които са работили върху тази хай-фи система, все още не е получен никакъв звук, който да има същата яснота и чистота като звука, възприеман от ухото. Помислете си за висококачествените музикални системи, произведени от най-голямата фирма в музикалната индустрия. Дори при тези уреди, когато се записва звук, известна част от него се губи или когато включите уредбата, вие винаги чувате шумящ звук, преди да започне музиката. Звуците, които са плод на технологията на човешкото тяло обаче, са изключително ясни и чисти. Човешкото ухо никога не възприема звука, придружен с шумене или с микрофония, както става при музикалните уредби. То възприема звука такъв, какъвто е, ясен и чист. Това е така, откакто човекът съществува. Нито един визуален или звуков уред, който човек е изобретил досега, не е станал толкова чувствителен и успешен приемник както окото и ухото.

Освен виждането и чуването обаче съществува един доста по-важен факт.

На кой принадлежи съзнанието, което вижда и чува в мозъка?

Кой е този, който гледа очарователния свят в своя мозък, слуша симфонии и чуруликането на птиците, усеща миризмата на розите?

Дразненията, идващи от очите, ушите и носа на човешкото същество, отиват към мозъка под формата на електрохимични нервни импулси. В учебниците по биология, физиология и биохимия може да откриете много подробности относно това как тези

образи се формират в мозъка. Но няма да може да намерите най-важния факт, свързан с този въпрос: кой е този, който възприема тези електрохимични нервни импулси като образи, звуци, аромати и усещания в мозъка? В мозъка съществува едно съзнание, което възприема всичко това, без да се нуждае от някакво око, ухо или нос. На кого принадлежи това съзнание?

Няма съмнение, че това съзнание не принадлежи на нервите, нито на съставящите мозъка мастен слой и неутрони. Ето защо материалистите дарвинисти, които вярват, че всичко се състои от материя, не могат да дадат отговор на този въпрос.

Това е така, защото това съзнание е сътворената от Бог душа. Душата не се нуждае нито от око, за да вижда образите, нито от ухо, за да чува звуците. Нещо повече, тя дори не се нуждае от мозък, за да може да мисли.

Всеки, който прочете за този очевиден научен факт, трябва да помисли за Всемогъщия Бог, да се побои от Него и да потърси убежище при Него. Той е този, Който е сместил цялата триизмерна, цветна, сенчеста и сияйна Вселена в едно тъмно като в рог, няколкосантиметрово пространство.

Материалистическата вяра

Информацията, която представихме досега, ни показва, че еволюционната теория няма научна основа, а дори точно обратно – еволюционистките твърдения открито си противоречат с научните открития, предложените ни еволюционни механизми нямат еволюционна сила и фосилните останки показват, че междинните форми, от които теорията се нуждае, никога не са съществували. Следователно еволюционната теория, която представлява една ненаучна идея, трябва да бъде захвърлена настрана.

Ето така много представи като тази, че Земята е център на Вселената, са изхвърлени от дневния ред на науката. Но еволюционната теория настоятелно бива поддържана в този дневен ред. Някои хора дори се опитват да представят отпразнените срещу теорията критики като „атака срещу науката“. Защо? Причината е в това, че еволюционната теория е необходимо догматично вярване на определени кръгове. Тези кръгове са сляпо отдадени на материалистическата философия и приемат дарвинизма, защото той е единственото материалистическо обяснение, което може да бъде изложено, за функционирането на природата.

Доста интересно е, че те самите от време на време признават този факт. Ричард К. Левонтин, известен генетик и страстен еволюционист от Харвардския университет, признава, че е „преди всичко материалист, а после учен“, със следните думи:

„Не методите и институциите на науката ни карат да приемем материалното обяснение за феноменалния свят, а точно обратно - ние сме принудени от приоритетната ни привързаност към материалната кауза да създадем изследователски апарат и съвкупност от понятия, които произвеждат материалистически обяснения, без значение колко антиинтуитивно и колко объркващо ще бъде за непросветения. Нещо повече, след като материализмът е нещо безусловно, то ние не можем да позволим да се появи каквото и да било Божествено обяснение.“ (*Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 януари, 1997, стр. 28.*)

Оттук става ясно, че дарвинизмът е догма, която бива поддържана жива единствено в интерес на верността към материалистическата философия. Според тази догма не съществува нищо друго освен материя. Тя твърди следователно, че животът е сътворен от неживата и несъзнателна материя. Тя настоява, че милионите разнообразни живи организми, като птици, риби, жирафи, тигри, насекоми, дървета, цветя, китове и човешки същества, са се появили в резултат на взаимодействия между явления като проливния дъжд, светкавиците и др., и неорганичните вещества. Това допускане противоречи на разума и науката, но въпреки това дарвинистите продължават да го отстояват, просто за да „не позволят на Божественото обяснение да излезе на сцената“.

Всеки, който погледне на произхода на живите организми освободено от материалистическите предразсъдъци, ще види тази очевидна истина - всички живи същества са дело на всемогъщия, премъдър и всезнаещ Творец. А този Творец е Бог, който е сътворил Вселената от небитието, проектирал я е в най-съвършената форма и е моделирал всички живи същества.

Най-голямата магия на нашето време: Вярата в еволюционната теория

Тук също така трябва да споменем, че всеки човек, който няма предубеждения и не се намира под въздействието на никаква идеология, който използва единствено своя разум и логика, несъмнено ще разбере, че е трудно да се повярва на еволюционната теория, която ни напомня за суеверните вярвания на обществата, които нямат научни познания и са далеч от цивилизацията.

Както обяснихме по-горе тези, които вярват в еволюционната теория смятат, че няколко атома и молекули хвърлени в огромен казан могат да произведат мислещи, разсъждаващи професори, студенти, учени като Айнщайн и Галилео, хора на изкуството като Хъмфри Богарт, Франк Синатра и Лучано Павароти, както и антилопи, лимонови дървета и карамфили. Нещо повече, докато учените и професори, които вярват в тази безсмислица, обучават хората на това, напълно оправдано е да се обръщаме към тази теория като към „най-голямата магия в историята“. Никога преди нито една вяра или идея не е отнемала до такава степен способността на хората да размишляват, не е правила така, че да не им позволява да мислят смислено и логично, и скрива истината от тях сякаш са заслепени. Това е дори по-лоша и невероятна слепота от тази на идолопоклонничеството в някои части на Африка, на народа на Саба, които обожествявали Слънцето, на народа на Пророка Ибрахим (Авраам) (м.н.), които служели на изработените от тях идоли, или народа на Пророка Муса (Моисей) (м.н.), които се прекланяли на златния телец.

Всъщност в Корана Бог е насочил вниманието ни към тази липса на разсъдък. В множество айяти Той е разкрил, че ума на някои хора ще бъде покрит и че те ще бъдат безсилни да видят истината. Някои от тези айяти са следните:

„За онези, които не повярваха, за тях е все едно дали си ги предупредил, или не си предупредил - те не вярват. Аллах е запечатал и сърцата, и слуха им, и пред техните погледи има преграда. За тях има огромно мъчение.“ (Коран, 2:6-7)

„... Имат сърца, с които не схващат, имат очи, с които не виждат, имат уши, с които не чуват. Те са като добитъка, даже са по-заблудени. Те са нехайните.“ (Коран, 7:179)

„И да разтворехме над тях врата в небето, и да продължаха там да се изкачват, пак щяха да рекат: „Погледите ни бяха заслепени. Ние сме омагьосани хора.“ (Коран, 15:14-15)

Думите не могат да изразят просто колко удивително е тази магия да държи под въздействието си една толкова голяма общност, да крие от хората истината и да не бъде развалена в продължение на 150 години. Разбираемо един или няколко човека да вярват в невъзможни сценарии и твърдения изпълнени с нелепости и нелогичност. „Магия“ обаче е единственото възможно обяснение за това хора от целия свят да вярват, че несъзнателните и безжизнени атоми ненадейно са решили да се съединят и

да формират една вселена, която функционира с безупречна система от ред, дисциплина, разум и съзнание; една планета на име Земя с всичките ѝ качества, толкова съвършено подходящи за живот; и живи същества изпълнени с безброй много сложни системи.

Всъщност Бог, посредством представеното в Корана събитие случило се между Пророка Муса (Моисей) (м.н.) и Фараона, ни съобщава, че някои хора, които защитават атеистичните философии могат да въздействат на останалите чрез магия. Когато на Фараона му била известена правата религия, той накарал Пророка Муса (Моисей) (м.н.) да се срещне с неговите магьосници. Когато Пророка Муса (Моисей) (м.н.) направил това, той им казал първо те да покажат уменията си. Айята продължава така:

„Каза: „Вие мятайте!“ А когато метнаха, омагьосаха очите на хората и ги ужасиха, и показаха велика магия.” (Коран, 7:116)

Както видяхме магьосниците на Фараона са били способни да измамат всички освен Пророка Муса (Моисей) (м.н.) и тези, които са му вярвали. Неговото доказателство обаче развалило магията им или както се казва в айята „поглъща онова, с което измамват”.

„И дадохме на Муса откровение: „Метни своята тояга!“ И ето я - поглъща онова, с което измамват! И се установи правдата, и се провали онова, което направиха.” (Коран, 7:117-118)

Както се съобщава и в айятите, когато става ясно, че това, което са извършвали тези хора, които по-рано са влияели на хората чрез магия, е само една илюзия, въпросните хора са били унижени. Днес също хората, които под влиянието на една подобна магия, вярват в тези нелепи твърдения скрити зад научната им маска и прекарват живота си в защитаването им, с изключение на тези, които се откажат от предубедените си вярвания, също ще бъдат унижени, когато цялата истина излезе наяве и „магията бъде развалена”. Всъщност световноизвестният британски автор и философ Малкълм Мъгридж, който бил атеист защитаващ еволюцията в продължение на 60 години, но който по-късно осъзнал истината, разкрива положението, в което еволюционната теория ще изпадне в близко бъдеще, по следния начин:

„Самият аз съм убеден, че еволюционната теория, особено в степенята, в която е прилагана, ще бъде един от най-големите анекдоти в историческите книги в бъдещето. Идните поколения ще се смятат как една толкова неубедителна и съмнителна хипотеза би

могла да е била приемана с такова невероятно лековерие, с каквото се приема.” (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43)

Това бъдеще не е далеч, а напротив, много скоро хората ще видят, че „случайността“ не е божество и ще погледнат назад към еволюционната теория като към най-голямата измама и най-ужасната магия на света. Тази ужасна магия е започнала бързо да се маха от плещите на хората по всички краища на света. Много хора, които са видели истинско лице на еволюционната теория, се чудят с изумление как са могли да бъдат подведени от нея.

**Рекоха: „Пречист си Ти! Нямаме друго знание, освен това, на което
Ти ни научи. Ти си Всезнаещият, Премъдрият.”
(Сура Бакара, 32)**

ЗАДНА КОРИЦА

Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) е свята личност, на която Аллах е низпослал последната Божия книга – Корана и която е дал за пример на хората с възвишения си морал, богобоязън и близост до Аллах. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) изпълнил по най-добрия начин голямата отговорност, която му била възложена, призовавал хората по пътя на Аллах и станал пътеводител на всички вярващи. Както е известно Възвишения Аллах е подкрепил Пророка (Аллах да го приветства) с множество чудеса от Себе си.

Нашата цел в тази книга е да напомним на хората една част от чудесата на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства), който Аллах е дал за пример на хората с възвишения си морал, с дълбоката си вяра и всяко свое действие и дума. Пророкът Мохамед (Аллах да го приветства) с позволение на Аллах е извършил множество чудеса през живота си. Докато на една част от тези чудеса са станали свидетели само сподвижниците на Пророка (Аллах да го приветства), другата част пък са били видени от повечето от неверниците. Една част от чудесата на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства) са представени в Корана, а друга част в хадисите на Пророка (Аллах да го приветства) и в разнообразните тълкувания на Ислямските учени. Нашата цел е да покажем на хората чудотворните страни на този свят човек, изпратен като милост за световете, и да ги призовем да усвоят като пътеводител Свещения Коран и сунната на Пророка Мохамед (Аллах да го приветства).